A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1910-11 TO 1912-13

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, AND CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,

AND

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.,

PRINCIPAL, SANSKRIT COLLEGE, TIRUVADI, AND FOR SOME TIME AG. PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, AND AG. CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

Prepared under the orders of the Government of Madras.

PART 2.—TAMIL.

MADRAS.

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1913.

TABLE OF TRANSLITERATION.

—		Consonants.	Semi-vowels, Sibilants and Aspirate.	Vowels.	Diph-thongs.
Gutturals	...	k kh g gh ṅ	h ḥ	a ā	} e ē ai
Palatals	...	c ch j jh ñ	y ś	i ī	
Linguals	...	t ṭh ḍ ḍh ṇ	r r̤ l̤ ṣ	r ṛī	
Dentals		t th d dh n	l l̲ s	ḷ ḷī	
Labials	...	p ph b bh m	v	u ū	o ō au

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

NOTE.—Reference is given to pages of the subject index.

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

The letters in col. 2 are used with the following significance · L means that there were no copies of the work in the Library ; P means that the Ms. contains a portion which was not in the Library ; T means that there were not more than three copies of the work in the Library.

Vaisnavamatam—Digests and tracts.

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

INTRODUCTION.

It was the practice till recently to issue along with the annual report on the working of this Library a columnar list (as Appendix B), showing the names of the works collected in the year together with the author's name, the subject-matter, the extent thereof, the condition of the manuscript, and other such details. This list, although prepared with great care and attention, was lacking in some of the necessary details that would be ordinarily looked for in a descriptive catalogue; and when printed, it was neither supplied freely to scholars nor sold to the public. Thus the manuscripts newly added from time to time to the Library, have had to remain practically unknown to scholars interested in them, except to those few who happened to visit the Library in person. In G.O. No. 323, Educational, dated the 6th June 1910, the Government ordered the report on the working of this Library to be submitted once in three years, and this is the first triennial report of the kind so ordered. This opportunity has been availed of, with the permission of the Director of Public Instruction, Madras, for issuing a descriptive catalogue of all the manuscripts acquired during the triennium. The acquired manuscripts are not, in this triennial catalogue, grouped according to subject-matter for the purpose of description; they are dealt with mostly in the order of the time of their acquisition. After the description of a manuscript is given, all the works contained therein are noted down and described irrespective of the subjects with which they deal. The manner and the time of the acquisition of the manuscript, and the person from whom it was obtained for the Library, are also mentioned in the description. The date of transcription and the name of the scribe, whenever they may be gathered from the manuscripts, are also given as mentioned in them. The serial numbers given to the description of the manuscripts in this catalogue have the letter R prefixed to them in order to show that they belong to the report catalogue, and thus distinguish them from the numbers given in the descriptive catalogues of the old collections of the Library, which are also being issued.

The present triennial catalogue is issued in four parts of which the second part contains the description of Tamil manuscripts. Most of them have been received as presents from T. Ramanuja Raọ of Triplicane and from the Śrīranga-Nārāyaṇa-Jīyar's mutt at Śrirangam; and a considerable proportion of the works consequently relate to the doctrines of the Śrī-Vaiṣṇava

religion. The subject index shows which of the manuscripts acquired during the triennium are new to the Library and which are represented by copies already existing in the Library. Attention is drawn below to a few of the more important works.

¶ *Nalvaḷi Nanneṛi*, and *Vākkuṇḍām* with commentary—43 (*a*, *b*, *c*). The commentaries found herein are new and unprinted and have also some literary value.

All the four works acquired in Padirruppattantādi, and Aruṇagiripurāṇam are works of recent production and possess very little literary merit.

Bhāratavacanam—3, 4, 114. This professes to be a literal translation of the Sanskrit Mahābhārata, and is in Manipravāla style. It may prove to be of value in more than one way. The translator seems to have lived in comparatively recent times.

Kōlācalastalapurāṇam—84. This is a record of the legends connected with important and holy places in the neighbourhood of the historic fort of Chenji in the South Arcot district.

Bhārgavapurāṇam —85. This gives a metrical version of what is contained in prose in a work already existing in the Library. It has considerable literary merit; and the author Kacciyappamunivar, a disciple of Śivañānamunivar, is understood to have written other works such as Taṇikaippurāṇam, Tiruvānaikkāpurāṇam, Kāñjippurāṇam II Kāṇḍa. It may be mentioned that there are chapters here giving a description of Tuṇḍīramaṇḍala, Madras, and Naimisāraṇya which are not found in the Sanskrit Gaṇēśapurāṇa of which this is a Tamil rendering.

Vaiśyapurāṇam—44 (*a*). This legendary account of the origin of the Vaiśya caste in South India describes the greatness of some of the prominent men of the caste, some of them being historical and others fictitious.

Divyaprabandham is the collective name given to all the Tamil works of the ten Vaiṣṇava saints called Āḻvārs including the lady saint Āṇḍāḷ or Gōdā. These works have been elaborately commented, all the commentaries being written in the Maṇipravāla style of composition which allows a free admixture of Sanskrit words and phrases. One of the well-known commentaries is designated *Īḍu* which is an elaborate commentary on Nammāḻvar's *Tiruvāymoḻi* in a dignified style and consists of 36,000 Granthas, a Grantha consisting of 32 syllables. The work is said to have been the production of Vaḍakkuttīruvīdippiḷḷai who has based it on the lectures of Nambiḷḷai, well recognised as a classic expounder of *Tiruvāymoli*. Another well-known com-

mentator is Periyavāccānpiḷḷai who has commented on the whole of the Divyaprabandha. There are in this triennial collection copies of many of these commentaries as also of other tracts and comments by the last mentioned author. According to this and the other commentators, the Divyaprabandha teaches that Prapatti or absolute self-surrender to god is the surest and the easiest means for the attainment of salvation. The three *Rahasyas* of the Śrīvaiṣṇavas, viz., the Astāksaramantra, the Dvayamantra and the Caramaślōka (which forms the 66th stanza of the 18th chapter of the Bhagavad Gītā) have also been commented upon in support of the above doctrine of Prapatti. Piḷḷailōkācaryār has produced commentaries and tracts on this subject; and the chief ones among them have been commented upon again by Maṇavāḷamāmuni. Vēdāntadēśikar's *Rahasyatrayasārasangraha* is a work of similar nature and has many commentaries. This triennial collection contains copies of some of these as well as of tracts written by Vēdāntadēśikar.

Guruparamparāprabhāvam—45 (*a*) of Piṉbaḻagiyaperumāl Jīyar and *Periyatirumuḍiyaḍaivu*—69 of Āṇpiḷḷai Kandāḍai Appan are two works of some historical importance. They give biographical sketches of the Āḻvārs and Ācāryas of Srivaiṣṇavism as based on tradition. These two authors narrate this kind of traditional history down to their times. The former was a disciple of Nambiḷḷai and the latter the son of Kōyilkandāḍai Aṇṇan, a disciple of Manavāḷamāmuni.

Kumāradēvar.—This famous Saiva religious teacher is said to have been a king of the Kannada country and to have adopted the life of asceticism as a Sannayasin, and become the disciple of Śāntaliṅgasvāmi. Two of his works, viz., *Viññānasāram*—8 (*a*) and *Suddhasāḍakam*—78 (*a*) are described in this catalogue. To Agattiyar is attributed a number of works bearing upon Śaivasiddhānta and medicine, some of which are also noticed here. Konganadēvar is another well-known author of Tamil medical works, of which three are described in this triennial collection.

Irāmāyaṇattiruppugaḻ—12 *and* 13. This is an unprinted work in praise of Visnu and relates the story of the Rāmāyaṇa. It is composed in a metre called Vaṇṇavrtta the use of which seems to be unique in relation to the Rāmāyaṇa in Tamil literature.

An author index and a general index are added at the end to facilitate reference and help workers in the field of Tamil language and literature. It is regretted that some avoidable errors have crept in mostly owing to the shortness of the time within which the catalogue has had to be printed.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

1910-11 to 1912-13.

PART 2—TAMIL.

R. No. 1.

Paper. 13 × $8\frac{1}{8}$ inches. Foll. 110. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Transcribed from a MS. of Paiyanūr Varadarājapiḷḷai of Mahābalipuram in 1910-11.

அருணகிரிபுராணம்.

ARUṆAGIRIPURĀṆAM.

This is a work in eight Sargas of 430 stanzas, on the religious sanctity of the Śiva shrine at Tiruvaṇṇāmalai in the South Arcot district. The authorship of the work is attributed to Aruṇagirinādar; but the difference in style, diction, etc., between this and Tiruppukaḻ contradicts this statement. It appears to be a very recent composition.

Complete.

Beginning:

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த அருணகிரிபுராணம்.

விநாயகர் தோத்திரம். கலிவிருத்தம்.

துய்ய கொன்றை முடியணி சோதியா
னையன் மேவு மருணகி ரிப்புகழ்
வைய மெங்கு மகிழ்வுற வான்றமிழ்
செய்ய வைங்கரன் றாள்சிர மேற்கொள்வாம். (க)

*　　　*　　　*　　　*

இப்பால் நாட்டுச்சருக்கம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணுலேயெமைக்கண்டார் புவிமற்றெல்லா
மொருவியிடுங்காலமெல்லாமொன்றுவரெம்பதமிழலிவ்வுண்மைஞானம்
மருவியுயிர் கட்கெளிய நன்னெறியாக் குவமென்றயன் றிருமாலாற்று
மெரியுருவாய்க் கைலையொழித் தருணகிரியாகியிலங்கெல்லை
சொல்வாம். (க)

End:

பொன்மருவு சிவனடியர் வாழ்கவிண் புலவர்
புனிதமலி வேதியர்கு ழாம்பொலிவின் வாழ்க
மின்மருவு மணிமவுலி வேந்தர்நனி வாழ்க
மேதகுவை சியர்பயிர்செய் சூத்திரர்கள் வாழ்க
மன்மருவு தருமகுணர் மதியிரவி வாழ்க
வானுடைச கம்பரவு மற்றுயிர்கள் வாழ்க
தென்மருவு மருணநக ரொடுசிவனு முமையுஞ்
செப்பமொடு நீடூழி வாழ்கதிணை மீதே. (சடு)

Colophon:

தராபதி புழுகினைச்சாத்திய சருக்கம் முற்றும்.

ஆக, சருக்கம் அ-க்குத் திருவிருத்தம் சஙரு௦.

அருணகிரி[ப்]புராணம் எழுதி நிறைவேறியது. அருணசல [யீ](ஈ) சுவரர் துணையுண்டாகவும். உண்ணுமுலையம்மன் கிருபை யுண்டாகவும்.

சாதாரண௵ மாசிமீ ௰௨ மாலை ௪ மணிக்கு, பையனூர் சீர்கருணகுல வரதராஜபிள்ளையால் எழுதியது. சரசுவதி பாதமே துணை. சுபம்.

(குறிப்பு.)—

இந்நூல் திருவண்ணமலையென்று வழங்கும் திருவருணமலை (அருணகிரி) என்னும் சிவஸ்தலத்தின் மகிமையைக் கூறுவது. எட்டுச்சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாயிரம் உட்படச் செய்யுளின் தொகை 430. இந்நூலின் முதலில் "அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த அருணகிரிபுராணம" என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், இதன் நடை முதலியவற்றைப்பார்த்தால் திருப்புகழ் இயற்றிய அருணகிரிநாதர் வாக்கென்று சொல்வதற்குச்

சிறிதும் இடமில்லை. இந்நூலின் நடை மிகவும் எளியதாதலின் நவீனமான ஒரு கவியினுலியற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்றே சொல்லலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 2.

Paper. $12\frac{7}{8} \times 8$ inches. Foll. 242. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Transcribed from a MS. of Paiyanūr Varadarājapiḷḷai of Mahābalipuram in 1910-11.

(*a*) திருக்கடன்மல்லைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, உரையுடன்.

TIRUKKAḌANMALLAIPPADIṞṞUPPATTANTĀDI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—80*b*.

This contains 102 stanzas in praise of the Viṇṇu shrine at Mahābalipuram. The work seems to be the production of one Paiyanūr Varadarājapiḷḷai. The literary value of the work is very low.

Complete.

Beginning:

சடகோபர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீர்மேவுதொண்டர்துதிசிந்தைமகிழ்நறுங்குல்லைத்தெரியல்சூடுங்
கார்மேவுதிருமேனிக்கடன்மல்லைத்தலசயனக்கண்ணனருளிற்
பேர்மேவு பதிற்றுப்பத் தந்தாதிப் பாமாலை[ப்]பெட்பிற் சூட்ட
வார்மேவுமகிழலங்கன்மாறனிருபங்கயத்தாள் வணக்கஞ் செய்
[வாம்.

இதன்-பொருள். சீர்மேவும் - சிறப்புபொருந்திய[ம்], தொண்டர் - அடியார்கள், * * * *
இருபங்கயத்தாள் - இரண்டு தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை, வணக்கஞ்செய்வாம - வணங்குவேன் என்றது. ஆம் ஈற்றசை. (க)

* * * *

நூல். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொன்மருவுபுடவியெல்லாம்பெட்பினுடுமருள்புரிவான்புரிந்
 தன்ஞான்று
மின்மருவுநான்முகனையிலஞ்சியினிலளித்தவனே விண்ணி
 னூங்கு
தென்மருவுகடன்மல்லைத்தெய்வவரசேதமியற்றிருத்தியாட்
 கொள்
கொன்மருவுபரஞ்சுடரேகோதிலடியாரிடம்வாழ்கொற்றமாலே.

இ-ள். பொன்மருவும் - இலட்சுமிகரம்பொருந்திய, புட
வியெலாம - உலகமெல்லாம், * * * *
கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, மாலே - நாராயணனே என்
றது. [ஏ.] (க)

End:

புண்டரீகமுனிவர் விஷயம். கலிவிருத்தம்.

சொல்ல ருங்கடற் றுயம்ப லதினம்
மல்லை கொண்டன்றி றைத்திடு புட்கரன்
துல்லி யப்பதத் தைத்தொழு மின்பவ
வல்லல் நீங்கிய விர்பதம் புல்லவே.

இ-ள். சொல்லரும் - சொல்லுதற்கு அருமையான
விசாலமுள்ள, கடல் - சமுத்திரத்தின், * * *
* * * * * *
அவிர்பதம் - பிரகாசமானபதவி, புல்லவே - சேரவே என்றது.

Colophon:

திருக்கடன்மல்லை(ப்) பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும். (௱௨)

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருக்கடன்மல்லை யென்னும் ஸ்தலத்திலமர்ந்
துள்ள திருமாலின் ஸ்தோத்திரரூபமானது. நூற்றிரண்டு
பாக்களாலாகியது. சாதாரணமான நடையது. இந்தப் பிரதியில்
உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் பையனூர் வரத
ராஜபிள்ளை யென்பவர்.

(b) திருமழிசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, உரையுடன்.
TIRUMAḺIŚAIPPADIṞṞUPPATTANTĀDI WITH COMMENTARY.

Foll. 81a—140b.

A work by the same author as the last in praise of the god Jagannatha worshipped at Tirumaḻiśai near Poonamallee in the Chingleput district.

Complete.

Beginning :

பராங்குசர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம.

காராரும் பொழின்மழிசைச் சகநாதன் கழலிணையிற் களிப்புலாவிச்
சீராரும் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிப்பாமாலை[ச]சிறியேன்சூடட(த்)
தாராரும்வரைப்புயமேவுங்காரியுடையநங்கைதவத்திற்றோன்றும்
பேராருந்தூயபராங்குசனையெனதுளமதனிற்பேணிவாழ்வாம்.

இ-ள். காராரும் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, பொழில் - பூஞ்சோலைகளை சூழ்ந்த, * * * *
உளமதனில் - மனதின்கண், பேணி - விரும்பி(த்) தியானித்து, வாழ்வாம் - வா[ழ்க] (ழ)க்கடவோன் என்றது. (க)
* * * *

நூல்.

நீரார் சலசத் திருவடியென் னெஞ்சி விருத்தி நிதமுமுன்றன்
பேரா யிரமு மெடுத்தோத(ப்) பெருகு ஞான மருண்மழிசைப்
பேரார் தலத்தி லின்பமுளம் பிறங்குஞ் சுடரே செல்வமளிச்
சீரார் கமலத் திருமங்கை[ச்] சிநதைக் கிசைந்த செழுங்கரும்பே.

இ-ள். நீர்ஆர் - நீர் நிறைந்த இடத்திலுள்ள, * *
செழும் - வளமையுள்ள, கரும்பே - கரும்பைப்போலும் மதுரமுள்ளவனே என்றது. (க)

End :

வாழி. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆரணங் கௌத்துவங் குல்லை யவிருமைம் படைய னந்தன்
சீரணி பதின்மர் வைந தேயனல் லன்பர் செய்யாள்
ஏரணி மழிசை மேவு மியல்சக நாதன் றுளில்
பேரணி பதிற்றுப் பத்தந்தாதிபே ருலகில் வாழி.

இ-ள். ஆரணம்-நான்காகிய இருக்கு, யசு[ர்](ஸ்), சாமம், அதர்வணம் என்னும் வேதங்களும, * * * பேருலகில் - பெரிய உலகத்தில், வாழி - வா[ழ்க](ழ)க் கடவது என்றது.

Colophon:

திருமழிசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருமழிசை யென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள ஜகந்நாதப் பெருமாளுடைய ஸ்தோத்திர ரூபமாக அமைந்த நூறுபாடல்களையுடைய தொருநூல். மிகவும் எளிய நடையது. அந்தாதித் தொடையாலாகியது. பையனூர் வரதராஜபிள்ளை யென்பவரால் உரையுடனியற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவெவ்வுட்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

TIRUVEVVUTPADIṞṞUPPATTANTĀDI.

Foll. 141a—222b.

A work similar in character and authorship as the last but in praise of the god Vīrarāghava worshipped at Tiruvaḷḷūr (Chingleput district).

Complete.

Beginning:

சடகோபர் விஷயம். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காப்பு.

மாமருவு பூநிலம் வாழ்த்திவணங் குங்கனக வல்லி சேருங்
காமருவு தோளெவ்வுள் வீரரா கவமாயன் குளிர்பொற் றுளிற்
றேமருவுபதிற்றுப்பத்தந்தாதித்தண்டமிழ்ப்பாத்தெரியற்சூட்
ட(க்)
காமருவு தென்குருகைக் காவலனம் புயப்பாதங் கருது வோமே.

இ-ள். மாமருவும்-பெருமைபொருந்திய, பூநிலப்-உலகமெல்லாம், * * * * * அம்புயப்பாதம் - தாமரைமலர்போன்ற சரணங்களை, கருது

வோம் - எப்பொழுதும் சிந்தனைசெய்வோம் என்றது. ஏகாரம்- ஈற்றசை. (க)

* * * *

நூல். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் சுவவு விபுதர்களுந் திறமே வியவா கண்டலனு
மேரார் நான்கு வத்திரனு மிருடிச் சாலி கோத்திரனு
நாரார்ந் தளவைப் பணிந்தேத்த நலஞ்சேரெவ்வுட் பதியினிலே
காரார் புயல்போல் விழிவளருங் கண்ணு வடியேற் கருள்புரியே.

இ-ள். சீரார் - சிறப்புபொருந்திய, சுவவு - சுவர்க்கலோகத்துள்ள, * * * *
அடியேற்கு - உன் தாஸனாகிய வெனக்கு, அருள்புரியே - கிருபைசெய்வாய். ஏ - ஈற்றசை. (க)

End :

சாலிகோத்திரமுனிவர் விஷயம்.

சீர்பெறு முலகுள் ளோர்கள் செப்பரு மகிமை யேய்ந்து
பேர்பெறு மெவ்வு ளூரிற் பின்னைகேள் வன்க டாக்ஷம்
ஆர்பெறு மிருடி யான வறிவுசாந் தம்மை ராக்யம்
தேர்பெறுஞ் சாலி கோத்ரர் சேவடி சிரமேற் கொளவாம்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ.

Colophon :

திருவெவ்வுட் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவெவ்வுள் என்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வீரராகவபெருமாளுடைய ஸ்தோத்திர விஷயமானது. நூற்றிரண்டு செய்யுட்களையுடையது. இதுவும் பையனூர் வரதராஜபிள்ளை யென்பவரால் இயற்றப்பட்டதே. இந்தப் பிரதியில் இது உரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(*d*) பாலையசுவாமிகள்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

PALAIYASVĀMIKAḶPADIṞṞUPPATTANTĀDI.

Foll. 223*a*—242*b*.

Similar to the last in regard to style, authorship and character of the work. This is in praise of Palaiyasvāmi worshipped in the Śiva shrine at Pommapuram.

Complete.

Beginning:

விநாயகர்துதி. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் பொம்ம புரத்துவளர் செல்வச் சிவஞா னியின்புயத திற்
பாரோர் புகழு மொருபதிற்றுப் பத்தந் தாதிப் படலைதனை
நாரா வன்பு சொன்மலரா நாவாங் கரத்தாற் றொடுத்தணியக்
காரார்பெருகுமும்மதத்துக்களிற்றின்மலர்த்தாள்கருதிடுவோம்.

* * * *

நூல். வேறுசந்தம், அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூவா ழயனுந் துழாய்ப்புயனும் பொன்னாட் டிறையும் போற்றி
[சைக்குந்
தாவா வளஞ்சேர் மயிலவரை தனையு மெனையு மிடமடிமை
யாவா தரத்திற் கொண்டதிற லத்தா சித்தா பொம்மபுரத்
தேவா வெங்கள் சிவஞானச் செல்வா சரண மருள்வாயே. (க)

வாழி. எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

End:

மருவளரு மலர்ப்பொழில்கண் மலியும் பொம்ம
மாநகரத் தினில்வதிந்த வண்மை ஞானம்
பெருகுதகை சிவஞான பால யப்பேர்
பெற்றபதிற் றுப்பத்தந் தாதி தன்னை
யிருநிலத்தி லிதைப்படித்தோர் கேட்டோர் வாழி
யெழிலிரவி யிமகரன்விண் ணுகிலும் வாழி
யருமறையோர் பூதலத்து ளுயிரும் வாழி
யடியவர்க டிருக்கூட்ட மமர்ந்து வாழி.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பொம்மபுரம் என்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபிரானுடைய தோத்திரரூபமானது. நூற்றிரண்டு பாடல்களையுடையது. இயற்றியவர் பையனூர் வரதராஜபிள்ளையென்பவர். இந்தப் பிரதியில் மூலம் முற்றுமுள்ளது.

R. No. 3.

Paper. I Volume, 13 × 8 inches; II and III, $10\frac{5}{8} \times 8\frac{3}{8}$ inches. Foll. 941. I, 29 lines to a page; II and III, 20 lines to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1910-11 from a MS. of the author.

பாரதவசனம்—ஆதிபர்வம்.

BHĀRATAVACANAM—ĀDIPARVAM.

This is a literal translation of the Sanskrit Mahābhārata: by Kariccangāl Śrīnivāsan. It is written in a Tamil style called Maṇipravāla which implies a large admixture of Sanskrit words in Tamil composition. The three volumes contain the Ādiparvam which here has 245 Adhyāyas. Similar rendering of certain other Parvams by the same author is described in Nos. 439—445 of the D. C. T. MSS Vol. I.

Beginning:

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் |
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ||
* * * *

ஸர்வஜ்ஞாய க்ருபாலவேந ஸுமதா ஹாரிதேந ச |
உபாஸ்யம் ஹிதவேதா: நமோ வ்யாஸாய விஷ்ணவே ||
* * * *

ஶுத்தஸத்த்வ[ஸ்ய](ஜ்ஞா)நவ்யாக்யாதம் ஸர்வபூர்வவிபாஷயா |
க்ரியதே ஶ்ரீநிவாஸேந[ா] ஸஜ்ஜநாநா(ம்)ஶுபேச்சயா ||

ஸ்ரீவேதவியாஸராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸஹஸ்ரபுண்ய கதாகர்ப்பமாகிய ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தை(க்) கலிச் சங்கால ஸ்ரீநிவாஸன் மணிப்ரவாளத்திலே வெளியிட ஜன்ம ஸாபல்யம் பெ[ர](ற)வேணுமென்று பண்ணிவைச்சதை(ப்) பெரியோர் கடாக்ஷித்து(த்) தோஷபராங்முக[ர](ர்க)ளாகி(க்) கிருபைபண்ணி(த்) திருவுள்ளம் [பத்த](பற்ற)க் கடவர்கள.

ஸர்வ தே ஸந்து ஸந்தோஷா ஸர்வே ஸந்து நிராமயா: |
[ஸர்வ](ஸர்வே) பத்ராணி பச்யந்து மா கச்சித் து:க்கபாக்பவேத் ||

ஸ்ரீவேதவ்யாஸ:.

ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மிவாஸமாயிருக்[கு](கி)ற நைமிசாரண்யத்தி லே குலபதியான சௌனகரென்[கு](கி)ற மகர்ஷி த்வாதசவார் ஷிகதீர்க்க ஸத்ரயாகம் நடத்தி(க்)[ெ](ெ)காண்டுவருகிறபோது,

* * * *

சூதபுத்திர[ர்](ரைப்)பார்த்துக் கே[ழ்](ட)கிறார்.

End:

அக்நியும், இருபது[ஞ](நா)ளையில் அந்த(க்) காண்டவ வனத்தை(த்) தகித்து, அதிலிருந்த ஜந்துக்களுடைய மாம்ஸங் களை(ப்) பானம் பண்ணி(த்) திருப்தி அடைந்தார்.

பிறகு தேவேந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமியையும் அர்ச் சுனனையும் ப்ரசம்ஸித்து(த்) தேவலோகத்தை அடைந்தான்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸாய நம:.

Colophon:

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே [ஆதிபர்வணி] ஸதஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் ஆதிபர்வணி ஸமாப்தமத்யாய: ... ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹஸ்வாமிநே நம:. ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:. ஸ்ரீ வேதவ்யாஸாய நம:. ஸ்ரீவைசம்பாயநாய நம:. காநகாதமை பாராயம் க்ஷந்தவ்யம் ஸஹஸ்ரசி ஸமதோ ... வா ... வா மம தோஷோ நவித்யதே. ஸ்ரீராமாய நம:.

Colophon:

ஆதிபர்வம் ஸம்பூர்ணம். [கொ]குளத்தூர் தீக்ஷிதர் கோபாலன் ஸ்வஹஸ்தலிகிதம்.

(கு-பு.)—

இது வடமொழி வியாஸபாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்த்தவர் கரிச்சங்கால் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் என்பவர். இது மணிப்ரவாள நடையது. நடை மிகவும் ஸாதாரணமானது. இதில் பிழைகளும் சிலவுள. இந்த ஆதிபர்வம் மூன்று வாலியங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் பர்வங்கள் 18-ல் 12 பர்வங்கள் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 439—445 நெம்பருள்ள பிரதிகளாக வந்துள்ளன.

R. No. 4.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{4}$ inches. Foll. 333. Lines, 20 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a MS. of Kariccangāl Śrīnivāsācāriyar.

பாரதவசனம்—சபாபருவம்.

BHĀRATAVACANAM—SABHĀPARVAM.

Similar to the last and by the same author. Contains Adhyāyas 71 to 120 of the Sabhāparvam.

Beginning:

(இப்ப) டிப்பட்ட நீ இவர்களுக்கு உபதேஷ்டா; தாமோபதேசம் பண்ணுகிறவன் தனக்கு(த்) தர்மம் இப்படிப்பட்டதென்று * * * *

End:

திருத[ரு](ரா)ஷ்ட்ரனவர், பாண்டவ[ர](ர்க)ள் வனத்துக்குப் போனபிறகு விதுரருங்கூட க்ருஹத்திலிருக்கச்சே ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்து(ச்)சொல்லி அநுதாபப்பட்டார்.

Colophon:

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஸபாபர்வணி ஶதஸாஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் த்யூதபர்வாநுத்யூதபர்வணோ[ா]விம்ஶத்யதிகஶததமோऽத்யாய:. ஶ்ரீவேதவ்யாஸாய நம:. க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து ஸர்வம். ஶ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:.

மங்களம் பகவ[ா]ந் விஷ்ணு மங்களம் கருடத்வஜ |
மங்களம் புண்டரீகாக்ஷ மங்களம் மதுஸூதந ||

ஶுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

ஸபாபர்வதின் மொழிபெயர்ப்பாகிய இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் 71-வது அத்தியாயம் தொடங்கி 120-வது அத்தியாயம் வரையில் இருக்கிறது.

R. No. 5.

Paper. $8\frac{1}{4} \times 6$ inches. Foll. 204 Lines, 12 to a page. Tamil. Good.
Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

(*a*) அகத்தியர்வைத்தியம்.

AGATTIYARVAIDYAM.

Foll. **1***a*—66*b*.

This is a medical treatise in 205 stanzas attributed to an Agattiyar. This treats of pharmaceutical recipes along with the diseases cured by them.

Complete.

Beginning.

அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், [முந்நூறு] (இருநூற்றைந்து).

[அ](ஐ)ந்து கரத்தனை யானைமுகத்தனை
இந்து விளம்பிறை போலுமெயிற்றனை
நந்திமகன்றனை ஞானக்கொழுந்[த](தி)னைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

* * * *

அகத்தியர் சூத்திரம், இருநூற்றைந்து.

பூரணமாம் மும்மூலப் பொறியிற் சூடாம்
புகையெழுமபி மேகமதாய்ச் சிரசிற் சூடாம்
காரணமாய் நீர்கலந்து கண்ணில் ரோகம்
கனலெழுந்த வாயுவதால் சூல ரோகம்
ஆரணமாம் வேதத்தா லெழுந்தமேகம்
அதியதொரு பித்தமதால் கிராணியாச்சு
தாரணமாம் வாயுவினால் குன்மமாச்சு
சார்ந்தசிலேழ்ப் பனங்கூடில் சயமதாமே. (க)

End :

ஈவதிந்த நூல்தொகைதா னிருநூற்றைந்து [ன்
இகத்திலுள்ளோர் பிழைக்கவென் றிரங்கிச்சொன்னே
தாயிருந்த பிள்ளைக்குத தவக்கமில்லாத் [தகையெல்லாம்]
த[ண்](ன்)மையைப்போ லிந்நூலைச சாற்றினேன்யான்
நோய்புகுந்து சாவில்லை யொருநாளுந்தான்
நுண்மையாய்ச் சரக்கையெல்லாம் நீற்றிக்கொண்டு
வாயமூட னெண்ணெயொடு கிருதஞ்செய்து
வைத்திடுவா யனுபானம் வைத்தியமுற்றே. (உ௱ரு)

Colophon :

வைத்தியசூத்திரம் முற்றும். அகஸ்தியர் பாதாரவிந்தமே கதி.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. பஸ்மம், தைலம் முதலியவற்றின் வகைகளும், அவற்றைச் செய்யும் முறைகளும், அவற்றால் நீங்கும் நோய்களும், இதில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை மிகவும் தாழ்ந்ததுடன் பிழைபொதிந்துமுள்ளது. இதில் இநநூல் முற்றுமுள்ளது.

(*b*) அகத்தியர்வைத்தியம்—கர்மகாண்டம்

AGATTIYARVAIDYAM—KARMAKĀṆḌAM.

Foll. 67*a*—204*b*.

A treatise investigating into the causes of diseases and prescribing medicines, incantations, propitiations, etc., as remedies. It contains 300 stanzas and is attributed to Agattiyar.

Complete.

Beginning:

அகத்தியர் அருளிச்செய்த கர்மகாண்டம், முந்நூறு.

வாகடம்.

பூரணமா யுள்மூலம் பொறியிற் சூடாய்ப்
புகையெழும்பி மேகமதாய்ச் சிரசில் சூடாம்
காரணமாய் நீரெழும்பிப் பீனசமபோற் கொள்ளுங்
கனலெழுந்தே வாயுவதாங் கபால மெல்லாம்

சீரணமாய்ப் போகாது வாத பித்தஞ்
சிலேஷ்பனநதான் மூன்றுலே நோய்க ளெல்லாம்
தாரணையாய்த் திசைவாவில்(?) மூன்று வாயுச்
சமானனொடு பிராணனுட னபானன் றானே. (க)

End:

சித்தியுண்டாம் மவுனத்திற் செல்லு வோர்க்குத்
தெளிவான மனதுரிமை யறிவி னோடு
பத்தியாய் நிலைத்தபின்பு பாவம் போச்சு
பஞ்சபொறிப் புலனை. ப் பரந்த தய்யா
புத்தியாய்ப் பிழைப்பதற்குச் சாரா தேசொல்[லு]
புகழான மனவாசி வாயு வேகம்
முத்தியா யிருவினையு மற்ற தேசி
முதலான சொக்கர்பத மு[ற்றி](த்தி) தானே. (நூா௩)

Colophon

முந்நூறு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் அகத்தியர் செய்த வைதகிய நூலென்றே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், வியாதிகள் உண்டாகும விதங்களும், அவைகளைப் போக்குதற்குரிய ஜபம் மருந்து முதலியவைகளும் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. செய்யுள்நடை மிகவுந் தாழ்நததுடன் பிழைகளும் அதிகம். இந்தப் பிரதியில் முந்நூறு பாடல்களும் உள்ளன.

R. No. 6.

Paper. $8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$ inches. Foll 148. Lines, 12 to a page. Tamil. Good.

Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

கேரளி யலங்காரம்.

KĒRAḶIYALAṄKĀRAM.

This is a treatise in horoscopy treating of the effects produced by the various planets in various positions. The author seems to have belonged to the Chola country.

Incomplete.

Beginning:

பார்வதி புத்திரன் தொந்தி பரமேசுவரன் பிரமன் விஷ்ணு
கார்முகன் கந்த னேழு கனத்ததோ ரிஷிகள் . . .

. . . த் தெண்ட னிட்டுத் தரிசிக்க வேணு மென்றே
ஓர்மதி . . தையங்கோண-ற்றது சொல்ல லுற்றேன். (க)

நல்லதோர் வேத மூர்த்தி நாதனார் சொன்ன நூலை
வல்லது கிரந்த வாக்ய மாய்வகுத் திருமா . . தன்னில்
சொல்லது தெரியா தார்க்குத தமிழ்சொன்ன வன்சீரூர்வே . ன்
வல்லவன் சோழ நாலன் (?) வகுத்தலங் காரந் தானே. (உ)

* * * *

உதித்தது விரய மட்டி லொளிமதி யாரன் கூடி
. . . நின்று ராகி லதற்பய னுறுதி யாகுங்
கதித்தவ ராறெட் டாகிற் கடினமாய்க் கண்ட முண்டு
விதித்தது வாண்டீ ரெட்டில் விளையுரு . . னேபாய் மாதே. (ச)

End:

சுங்க னெட்டில் நிற்கவதிற் சூரியன் கூடச் சேர
இங்கித மான பூம னிவர்க்கேழி லுதய மாக
அங்கையோர் சோம னின்ற வதுநிலை பகையே
. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடத்தைச் சார்நதது. இன்னின்ன ராசிகளில் இன்னின்ன கிரகங்களிருந்தால் இன்னின்ன பலன்களுண்டாகும் என்று கூறுவது. "தமிழ் சொன்னவன் சீரூர்வே . . ன் வல்லவன் சோழநாலன் வகுத்தலங்காரந்தானே"— என்று இந்நூலின் இரண்டாம் செய்யுளில் உள்ளபடியால் இநநூலாசிரியர் சோழநாட்டிலுள்ள ஒருவரென்று தெரிகின்றதன்றிப் பெயர் முதலிய விவரம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை. இடையே 347-வது முதல் 357-வது வரையில் பதினொரு செய்யுள் எழுதப்பெறாமல் விடப்பட்டுள்ளன.

R. No. 7.

Paper. $10\frac{5}{8} \times 8\frac{1}{2}$ inches. Foll. 191. Lines, 20 to a page. Tamil. Good.

Restored from a MS. in the Library in 1910-11.

(*a*) வினாவெண்பாவுரை.

VINĀVEṆBĀVURAI.

Foll. 1*a*—8*b*.

A commentary on a catechetical treatise setting forth the chief doctrines of the Śaiva Siddhānta. The author of the text was Koṟṟavankuḍi Umāpatiśivācāriyar who composed it as a summary of his work called Śivaprakaśam. The commentator was Namaśivayan, a disciple of Vēlappapaṇḍāram and a descendant of Namaśivayan of Tiruvāvaḍuturai Matt. It is said to have been composed in the month of Vaikāśi of the year Piṅgala, Śaka 1600 (1677 A.D.)

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ண கர்த்தாவாயிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன், அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமத்திலே ஞானகாண்டமாயிருக்கிறதை நந்திகேசுரசுவாமிக்குக் கடாக்ஷித்தருள, நந்திகேசுரசுவாமி ஸநத்குமாரபகவானுக்குக் கடாக்ஷித்தருள, [நந்திகேசுரசுவாமி] ஸநத்குமாரபகவான் ஸத்யஞானதெர்சனை (தரிசநி)கள் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் மெய்கண்டதேவநாயனாருக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, மெய்கண்டதேவநாயனார் அருணந்திதேவருக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, அருணந்திதேவநாயனார் மறைஞானஸம்பந்தமாமுனிக்கு அநுக்ரஹம்பண்ண, மறைஞானஸம்பந்த மாமுனிவனனுக்ரஹம்பெற்ற உமாபதிசிவாசாரியன், அந்த உபதேசத்தைச் சங்கற்பநிராகரணமென்று எட்டுவாதிதனை வைத்து மறுத்து, அந்த அர்த்தம் விளங்கச் சிவப்ரகாசமென்று திருநாமமும் சாத்தி வழிநூலாக அநுக்ரஹம்பண்ணி அந்தச் சிவப்ரகாசத்தின் ஸாரம் விளங்கப் பதின்மூன்று வெண்பாவாக வினாவின்தென இந்த நூலுக்கு வரலாறு அறிக.

இந்நூலுக்கு வியாக்யானஞ்செய்யவேண்டி மெய்கண்ட ஸந்ததியில், திருவாவடுதுறை நமசிவாயமூர்த்திமரபிலே வேலப்பபண்டாரமனுக்ரகம்பெற்ற நமசிவாயன் வேலப்பபண்டாரம் அநுக்ரகித்த உபதேசத்தை முன்னுள்ள • • • தாக்கள் இந்நூலுக்கு விருத்திபண்ணுதா (?) கையாலே சகாப்தம் ஆயிரத்தறுநூற்றில் பிங்கள வருஷம் வைகாசி மாதம் பண்ணினதென்றறிக.

'நீடு மொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடலரிது' என்பது, விரிந்த பிரகாசமும் நிறைந்தவிருளும் ஓரிடத்திலே கூடமாட்டாது. 'கொடுவினையேன் பாடிதன்முன்' என்பது, கொடுவினையேன்பக்கற் றெரிசிப்பதற்குமுன்பு. 'வார்சோலையுயர்மருதச்சமபந்தா ஒன்றிநின்றதெவ்வாறு நீ' என்பது அழ [கு] (கிய) சோலையுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி ! அடியேனிடத்துத் தேவரீர் பொருந்தி நின்றதெப்படி ?

End :

உண்மையை வினுவியறியாதபேர் ஊமன் கனுவிலே பால் குடித்ததுபோல ஒன்றுந்தெரியாதென்றவாறு.

[வினுவெண்பாவுரை முற்றும்.]

* * * *

அல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம் படித்தாலும், வினுவெண்பா பாராதவனுக்கு ஊமன் கனுவிலே பால்குடித்தது.

Colophon :

வினுவெண்பாவுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. பதின்மூன்று வெண்பாக்களில் சைவசித்தாந்தம சுருக்கமாய் வினுவப்பட்டுள்ளது. இது சிவப்ரகாசம் என்னும் நூலின் ஸாரமாக அமைந்தது. நூலாசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர். இவரியற்றிய வேறுநூல்கள் கொடிக்கவி, கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருப்பதிக்கோவை, சிவப்ரகாசம் முதலியன. இந்தப் பிரதியில் உரைமட்டுமே உள்ளது; பூர்த்தியுடையது. உரையாசிரியர் வேலப்பபண்டாரம் அனுகிரகம் பெற்ற நமசிவாயனென்பவர். இவரதுகாலம் சகம் 1600 என இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(b) கொடிக்கவியுரை.

KOḌIKKAVIYURAI.

Foll. 9a—19b.

This is also a commentary on the work of Umāpatiśivācāriyar which consists of four stanzas and establishes that ignorance is removed by the grace of the teacher. The work is so called as it is considered to be like a flag raised for the dispelling of ignorance or because when there was an obstacle for the raising of the flag in the Chidambaram temple, the author composed these stanzas for successfully raising the flag.

Complete.

Beginning:

சார்புநூல் பண்ணின கொற்றங்குடியார் இதிலே கொடிப்பாட்டு நாலும்ஒரு சாத்திரம் அந்தச்சாத்திர மெல்லாவற்றிலும் மேம்பட்ட சங்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றினதென் வறிக.

"ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றேயிடம்" என்பது, ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே. . . .

* * * *

சித்தியாரில், பலவிதம் ஆசான் பாசமோசனம் தான் பண்ணும்படியென்றும், அடிசேர்ஞானம் ஆசானருளால் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகுமென்பதும் கண்டுகொள்க. (க)

End:

இதற்கு உதாரணம் :—திருவுந்தியாரிலே

"நஞ்செயலற்[ற](றி)ந்த நாமற் றபின்னுதன்
தன்செயல்தானே யென்றுந திபற
தன்னையே தந்த[தெ](ானெ)ன்றுந் திபற."

ஆகையால் இந்த மூன்றுவகையும் கண்டுகொள்க. (ச)

Colophon:

கொடிக்கவியுரை முற்றும்.

(கு-பு)—

இதுவும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே. நான்கு பாடல்களையுடையது. மலத்தைத் தீக்ஷைக்கிரமத்தால் போக்கக் கொடிகட்டியதுபோல இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களாதலின்

இப்பெயர் பெற்றது. சிதம்பரத்தில் த்வஜாரோஹணம் தடைபட்டபோது இந்நான்கு செய்யுட்களை யியற்றிக்கொடியை ஏற்றியபடியால் கொடிக்கவியெனப் பெயர்பெற்றதென்றும் கூறுவர். இந்தப் பிரதியில் இதன் உரைமட்டுமே யுள்ளது; பூர்த்தியுடையது. உரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(c) திருவுந்தியார், உரையுடன்.

TIRUVUNDIYĀR WITH COMMENTARY.

Foll. 20a—34b.

This is a treatise in Śaiva Siddhānta composed in 45 stanzas by Uyyavandanāyanār who is considered to be no other than Śiva Himself, for the instruction of Āḷuḍaiyadēvanāyanār of Tiruviyalūr. He taught this work to his disciple Uyyavandanāyanār of Tirukkaḍavūr. The commentator's name is not known.

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ணமாயிருக்கிற சிவன் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவாநுபவம் விளையுநிமித்தமாக மாணிடச்சட்டைசாத்தி, உய்யவந்தநாயனாரென்னுந திருநாமத்தையுஞ் சாத்திக்கொண்டு, * * * * * ஒருநாள் திருவியலூரிலே எழுந்தருளினார். அவ்வூரிலே இருக்கிற ஆளுடைய தேவநாயனார் கண்டு தரிசித்தபொழுது, அவருடைய மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷைபண்ணித் திருவுந்தியாரென்று பேரிட்டு நாற்பத்துநான்கு செய்யுளாக ஒரு நூலும் பண்ணி, அந்த நூல் முடிவிலே தம்முடைய [இ] தென ஒரு செய்யுளும் பண்ணியருளி, நூலினுடைய தாற்பரியத்தையும் உள்ளபடி யறிவித்துச் சிறிதுநாட்சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார். பின்பு ஆளுடைய தேவநாயனார் * * * * * * * * * ஒருநாள் திருக்கடவூரிலே எழுந்தருளினார். அவ்வூரிலே ஆட்டுவாணியக் குலத்திலே உற்பவித்த ஒருவர் கண்டு தரிசித்தபோது, அவருடைய மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷைபண்ணித் தம்முடைய ஆசாரியர் பேருஞ்சாத்தி, திருவுந்தியாரென்கிற சாத்திரத்தையு மறிவித்துச் சிறிதுநாட்சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார். பின்பு அநத உய்யவந்த தேவநாயனார், * * * ஒருநாள் சிதமபரத்திலே எழுந்தருளினார். * * ஒருவர் ஞானம்பெறவேண்

டித் தலவாஸம் பண்ணியிருந்து இவரைக்கண்டு தரிசித்த போது, மலபரிபாகத்தை அறிந்து தீக்ஷைபண்ணித் திருவுந்தியாருக்கு வழிநூலாகத் திருக்களிற்றுப் படியாரென்று நூறு செய்யுளாக ஒரு நூலும் பண்ணி யறிவித்து, சிறிதுநாட சென்று தன்னியல்பை அடைந்தார்.

திருக்களிற்றுப் படியாரென்பதற்குக் காரணம்: அவர் நூல் பண்ணின காலத்து, இவர் கீழ்சாதியென்றும், இவருடையநூல் கைக்கொள்ளலாகாதென்றும் சிறிதுபேர் சொல்ல, சிறிது பக்குவராயுள்ளவர்கள் அந்நூலைப் பஞ்சாக்கரப்படியிலே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். அந்தப்படியிலே செய்திருக்கிற கல்லானை, துதிக்கையாலே எடுத்து எல்லாவற்றுக்கு மேல்படியிலே கொண்டுபோய் வைத்தது. ஆகையால் அப் பெயர் பெற்றது. * * * * பாயிரம் முற்றும்.

அகளமா யாரு மறிவரி[ய] தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் றுந்தீபற.

(என்பது.) நிஷ்களமாய் ஒருவராலும் அறிதற்கரிதாகிய சிவம், ஆசார்ய மூர்த்தமாகி வந்ததென்று * * * * * * இம்மூவகையன்றிப் பொருளுண்டாயினுங்காண்க. (க)

End:

வைய முழுது மலக்க[ா]யங் கண்டிடு
முய்யவந் தானுரையுந் தீபற
உண்மை யுணர்ந் தாரென் றுந் தீபற.

(எ-து.) உய்யவந்த தேவநாயனார் செய்த திருவுந்தியாரென்னும் நூலினுடைய உண்மையை அறிந்தவர்கள் பிரபஞ்ச முழுதையும் அஞ்ஞானஸாகரமாகக் காணக்கடவதென்றவாறு.(சரு)

Colophon:

திருவுந்தியாருரை முற்றும்.

(கு-பு)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. சிவபிரான் உய்யவந்த தேவநாயனாரென்ற மனிதவடிவங்கொண்டு, திருவியலூர் ஆளுடையதேவநாயனாருக்கு இந்நூலை இயற்றிப் பொருளுடன் உபதேசித்ததாக வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இது 45 பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இது உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இவ்வுரை சிவப்பிரகாசனாரியற்றியதன்று.

(d) திருக்களிற்றுப்படியார், உரையுடன்.

TIRUKKAḶIṞṞUPPAḌIYĀR WITH COMMENTARY.

Foll. 35a—81b.

This is also a treatise on Śaiva Siddhānta in 100 stanzas by Uyyavandanāyanār of Tirukkaḍavūr, a disciple of Āluḍaiyadēvanāyanār. The work is so called, because when it was placed on the lowest of what is called the Pañcākkara flight of steps in the Chidambaram temple it was raised to the topmost step thereof by the elephant image cut in stone and placed there on either side of the steps.

Complete.

Beginning:

பரிபூர்ணமாயிருக்கிற சிவன் * * * * ஆகையாலே பெயர்பெற்றது. இந்தச் சந்தான பரம்பரையை இப்படிக் கண்டுகொள்க.

பாயிரம் முற்றும்.

" அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக "

எ-து. அம்மையாகிய சத்தியும், அப்பராகிய சிவனும பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென் றறிக.

* * * * * *

" இப்புறத்து மல்லாரபோணிற்ப ரவர்".

(எ-து.) இப்படிக் கலந்திருப்பினும் கலவாதாரைப் போன்று சுட்டிக்காணப்படா ரென்றவாறு. (க)

End:

சிந்தையினு மென்றன் சிரத்தினிலுஞ் சேரும்வண்ணம்
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமற்—றந்தவனை
மாதினுட னெத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க வென்பதல்லா
லேதுசொல்லி வாழ்த்துவேன் யான்.

எ-து. எனது இதயத்திலுந் தலையிலும் * * * வேறே எந்த வார்த்தைசொல்லி வாழ்த்தப்போகிறேன் யானென்றவாறு. (ா)

Colophon:

திருக்களிற்றுப்படியாருரை முடிந்தது. குருவேதுணை.

(கு-பு.)—

இந்நூலும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே. இது திருவுந்தியாரென்னும்நூலின் வழிநூலாக அமைந்தது. இது, ஆளுடையதேவநாயனாரின் மாணாக்கராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரால் இயற்றப்பட்டுச் சிதம்பரத்திலுள்ள ஒருவர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. இநநூற்கு இப்பெயர் அமைநதது முதலியவற்றைத் திருவுந்தியாருரைப்பாயிரத்தில் காண்க. இந்நூலின் செய்யுட்கள் நூறும் உரையுடன் இந்தப் பிரதியில் உள்ளன. இவ்வுரை சிவப்பிரகாசரியற்றியதன்று.

(c) சிவப்பிரகாசவுரை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAVURAI.

Foll. 82*a*—164*a*.

This contains the commentary on Śivappirakāśam, a work of Umāpatiśivācāriyar, which consists of 100 stanzas in two chapters, explaining clearly the nature and characteristics of the three fundamental principles of the Śaiva Siddhānta *viz.*, Paśu, Pati and Pāśa. The commentary also seems to be by the author of the text.

Complete.

Beginning:

ஒளியான திருமேனி - ஞானப்ரகாசமான திருமேனியிலே நின்றும், உமிழ்தான மிகமேவு - சொரியாநின்ற மூன்றுமதங்களும் மிகுதியும் பெருகப் பொருந்துகையினாலே * * * * * * பொருநத விசாரியாதென்றவாறு.

* * * * * *

ஆன்மவர்க்கம எத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில் :

(மூ)வகையாருயிர்வர்க்கம்- பொருந்தப்பட்ட வான்மவர்க்கமோ மூன்றுவிதமாயிருக்கும ; அதேதென்னில் :—மலத்தார் - ஆணவ மலத்தினையுடைய விஞ்ஞானகலரென்றும், கன்மமூலமலத்தார் - ஆணவமலத்தினையும், கன்மமலத்தினையுமுடைய பிரளயாகலரென்றும, * * * *

வியன்கிரியை ஞானமெண விளப்புமாறே - மேலாகிய கிரியாவிதியென்றும் ஞானவிதியென்றும் ஆகமங்களிலே சொல்லும் முறைமைத்தாம் என்றவாறு. (அ)

End:

திருவருள்கொடுத்து - ஞானதீக்கையைப் பண்ணி, மற்றச் சிவப்பிரகாசநன்னூல் - இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நன்னூலே,

* * * * * பின்முன் தருமலை
வொழியக்கொள்வோன் தன்மையில் - முன்னோடு பின்மயக்கந்
தீர்த்துக்கொள்ளும் முறைமையுடைய பெயர்களுக்கு, சாற்றலா
மே - இந்த நூலை அநுக்ரகம் பண்ணலா மென்றவாறு. (௫0)

Colophon :

சிவப்பிரகாசவுரை முற்றும். சிவன் துணை.

(கு-பு.) —

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்று. பொது, உண்மை என இரண்டு பிரிவினையுடையது. பசு பதி பாசங்களின் தன்மை இன்னதென நன்கு விளக்குவது. நூறு விருத்தங்களாலாகியது. இயற்றியவர் உமாபதி சிவாசாரியர். இதிலுள்ள உரை சிவப்பிரகாச ரியற்றியதன்று. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) சதமணிக்கோவை·
ŚATAMAṆIKKŌVAI.

Foll. 164*b*—191*b*.

This is also a treatise in Śaiva Siddhānta consisting of 107 stanzas in Venbā metre. The text is here complete and is accompanied by brief notes.

Complete.

Beginning :

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணை நுதலிற் கறையைக் களத்தின்மறைத்
தெண்ணமிலா வென்போ லெழுந்தருளும்—வெண்ணெய்
[நல்லூர்
மெய்கண்டதேவர் வினைவெண்பா விற்குமுகங்
கைகண்ட தே • • மிகங் காப்பு. (க)

நூலுண்மை.

கடாதிகட்குத் தாரகங்க ளேமென்று காட்டில்
விடாதகுய வன்திரிகை மென்மண்—கெடாததனைக்
கொள்வோர் வினைகாலம் நாசங் குவலயத்தைச்
செய்வோர்க்கு மிப்படியே செப்பு. (உ)

புராணம்.

வாரிபுடை சூழும் வசுந்தரைக்கு மன்னியநூல்
மேருநடு வாக விளம்பியிட—வோருஞ்
சுழுமுனை நாடியென்று சொல்லுவதென் றில்லை
பழுதுதிரு வம்பலத்தைப் பார்.

பூமிக்கு உடையார் சமனொளிபாதமும், திருவம்பலநாடியும், இமவானிதயமும், மாமேருமுடியுமாகப் புராணங்கள் சொல்லுகையால், பூமி நின்றபொழுது அடுக்காகையால் விரோதமில்லையென்றது. (எ)

காமனையு நீமயக்கங் கண்டிடுவை யாயிருக்கக்
காமன் மயக்கினனு கக்கருதிக் — காமனைமுன்
னீறு விழித்ததுவென் னின்மலனே நின்றனக்கும்
மாறுமோ காமன் மதி.

(எ-து.) காமனைப்போர்செய்ய ... ரக்காட்டினவர்கள் வீரமறிதற்குச் சுட்டதென்றது. (அ)

End :

கேட்டார் பக்குவமோ கேடடபொருள சொல்லுதற்கு
மாட்டாம லோவாக்கின் வாராதோ — நாட்டரிய
ஞான மடந்தையுட னல்வர்க்குங் கேட்டுய்ய
மோனமுட னீயிருந்தன் முன்.

(எ-து.) கேட்டார்க்குச் சருவசந்[தைய](தேக)ங்களும் தீருமென்றது. (௱௬)

ஒன்றுபதி யொன்றுபசு வொன்று ரருள்மாயை
ஒன்று னவமென் றுரைத்தனையே—யன்றெனுயி
ரன்றுய்மெய் கண்டாவிவ் வைய மகலவருள்
நின்னும மானபடி நீ. (௱௭)

Colophon :

சதமணிக்கோவை முற்றும். திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்நததே. இது நூலுண்மையுடன் நூற்றேழு வெண்பாக்களையுடையது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் குறிப்புரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

R. No. 8.

Palm-leaf. $12\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 114. Lines 6—8 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) கர்ப்பவிதி.

KARPPAVIDI.

Foll. 1—46*b*.

This is a treatise in 217 stanzas on the dietetics, etc. of a pregnant woman and is said to be by Bhōganāyanār, a disciple of Kālāngi Ayyar. He is also known to have composed a medical work in 7,000 stanzas. The language of the work is incorrect. It is here complete, but the third leaf is lost.

Beginning:

போக[ஞ](நா)ய[க](ஞ)ர் அருளி(ச்)செய்த கர்ப்பவிதி.

தாஞன காயசுத்தி சொல்லக் கேளு [ச்]
  சன[க்]காதி [ஞ] (நா)ல்வரு[ட](டை)ப் பதத்தைப்போ
  [த்தி](ற்றிப்)
பாஞன பாட்டர் திருமூல[ஞ](நா)யர்[ப்]
  பதமெ[ந்](ன்)தன் சிரசில்[வய்](வை)த்துப் பரிந்து
  போ[த்தி](ற்றிக்)
காஞன காலாங்கியய்யர் பதமும்போ[த்தி](ற்றிக்)
  க[ற்](ர்)ப்பத்தின் வகை[ய](க)ளெல்லாங் கருதித்
  [தின்று
தேஞன சித்திபெ[த்த](ற்ற) படியே சொன்னேன்
  சிதைவில்லாக் க[ற்](ர்)ப்பமூன்று யோகம் பாரே. (க)

யோகமாம் புளியுப்பு எண்[ணை](ணெய்) சுண்ண
  முரிசையா மா[ங்கிஷ](மிச)ங்கள் ம[ஷ](ச்)சமாகா
மோகமாம் மோ[ரோ](ரோ)டு கடுகுஉள்ளி
  முதி[ரு](ரா)ன காரமொடு பெருங்கா யந்தான்
போகமாம் பெண்[த்]தன்னி[ர்ப்](ற்) புணர்ச்சி யோடு[ப்]
  பேறுன நித்திரையுஞ் சோம்புந் தள்ளி
வாரமாம் வாசிதனை மரித்து ? க் கொண்டு
  மறவாம லிரவுபகல் மனசு உள்ளே. (உ)

End :

ஆமென்ற செம்புதனை யதிதமாம்பழச்சா[த்தி](ற்றி)
ஞாரவைத்துத்
தாமென்ற [ஞ](நா)லா[ஞ](நா)ள்[க்] கழுவிப்போட்டு
நற்கட்டுச் சாதிலிங்க மனோசிலை வெங்காரம
கா[ர]மென்ற கட்டுப்புப்
பழச்சா[த்தி](ற்றி)ல் அரைத்துக்
கலந்தப்புக் காயவைத்துக் கட்டினதுதானும்
ஆமென்றண் டாமவேர்(ப்) பட்டைவாங்கி
அதிகமாம் . . (உயஎ)

குருமுன்னி(ற்)[க்]கவும். வைத்தியசாஸ்திரத்தின் முறைப்படி.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கர்ப்பிணிகளுக்கு ஆகாரம் முதலியவை இவை யிவையென்று கூறுவது. போகநாயனார் இயற்றியதென்று இந் நூலின் தலைப்பிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை மிகவும் தாழ்ந்ததுடன் பிழைகளும் மிகவதிகம். இந்நூற் செய் யுளின் தொகை 217. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியின் 3-வது ஏடு இல்லை. 27-வது ஏடு முறிந்திருக் கிறது.

(b) அகத்தியர் சூத்திரம் இருநூறு, வாதம்.

AGATTIYAR SŪTTIRAM 200, VĀDAM.

Foll. 47*a*—81*a*. Foll. 81*b* is left blank.

A medical treatise, attributed to Agattiyar, on the preparation of certain medicated powders, drugs, especially those prepared from inorganic substances. Incomplete. The numbering of stanzas towards the close of the work is incorrect.

Beginning :

ஆதியான் ம[ன](ண)க்கோலஞ் செய்யும் நாளில்
அதிமூலத் தேவரிஷிக் கூட்ட மாச்சு
வேதியனு மாயோனுந் தானாய் நின்று
வீமனார் வீமனுக்குப் பதத்தை யீந்தார்
நீதிபெறச் சாருதியால்(?) தெ[ஷ்ச](க்ஷ)ணய
நிலையான சானபோதினகக் (?) கரியிற் சென்றேன்
ஆதியொரு காரணத்தால் [ப்] பரைதானின்ற
அடவாக்கந்தா னம்பால (?) மாம் அருளைப் பாரே. (க)

பாரப்பா வாதத்தி(ல்) ல[ஷ்ச](க்ஷ)ம் காப்புப்
பாடினே(ன்) வயித்தியத்தி [ல்ணெ](லிரண்)டு[ெ]ல
[ஷ்ச]க்ஷம்

* * * *

End:

* * * * *

சேரப்பா யோகத்திற் செய்ய வேணுந்
திடங்கொண்டு மலைமேலே யேற வேணும்
காரப்பா குகையிலே யிருக்க வேணும் [க்]
கற்[ப்]பத்தா லச்சமா[இ] க்கொண் டிருக்க லாமே.
(௱எ௰எ)

இருக்கவென்று மேழுரைத்தா லமிர்தங் கொள்ளும்
[யி](இ)ன்பமுடன் கடுக்காயின் [க்]கற்பந் தின்று
பெருக்கவே வெகுகற்[ப்]ப மபபாதின . . . .
ஆகவிருத்தம். (௱உஎ௰)

(கு-பு)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. இநதப் பிரதியில் பாடல் இருநூறுமில்லை. இயற்றியவர் அகஸ்தியரென இநநூலின் தலைப்பில் வரையப்பட்டுள்ளது. செய்யுள் தாழ்ந்த நடையதாகியும் பிழை மிகுந்ததாகவும் உள்ளது. இறுதிச்செய்யுள் முழுதுமெழுதப்படாமலிருக்கிறது.

(c) சுந்தராநந்த சூத்திரம்.

SUNDARĀNANDA SŪTTIRAM.

Foll. 82*a*—86*a*.

A medical treatise similar to the last; said to be by Sundarānandar. Complete in 25 stanzas.

Beginning:

பூமி[ஞ](நா)த மேகமே புனல்செ[ரி](றி)ந்த பூவதா
மாமடார விழுத்திலா(?) விருத்தவீ விருநதிடா
சோம[ஞ](நா)த மீ[ரி](றி)யே சொருபம்வைத்த சத்தியாம்
[யே](ஏ)மவித்தை பூரண மிருந்தவட்ட சாரியே. (க)

End:

வேதை காட்டகைமி முறை வைணுமல்(?) . . .
தோதனலாதலா(?)லென்னுலடா(?) அருந்துப்பாருமுண்மையா [ய்
[யோ] (ஓ)திமம்போல நத்திவறிது(?)ருபதேசமே செய்யுவா
ராதியான பூரண மருந்து பாருஞ சோதியே. (உரு)

Colophon:

சுந்தர ஆனந்த சூ[ஷ்](த்)திர மு[ஸ்தது](ற்று)ம். குரு முன்னி[க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் வைத்தியவிஷயமானதே இதைச் சுந்தரானந்த ரென்பவரியற்றியதாக இந்நூலின் தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுளின் தொகை இருபத்தைந்து. நடைதாழ்ந்தது டன் பிழைகளும் அதிகம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுது மிருக்கிறது.

(*d*) *அழுகணிசித்தர் பாடல்.*

ALUKANISIDDAR PĀDAL.

Foll. 86*a*—90*b*.

A treatise in alchemy, said to be by Alukaṇisiddar. Contains 61 stanzas.

Beginning:

அழுகணிசித்தர் பாடல்.

மேகத்தாலிந்தாச்சு ஆத்தாளே
விசைரவியீரச் சுண்ணும்பரமாகச்
சிறுநீரிலட்டசித்தி யரனுள் சத்தி. (க)
[யி](இ)ரவிமுகத்தாலே யீசனென்றவுப்பாச்சு
வருகங்கைதன்னலே—யாத்தாளே
மயமாகச் சுத்திசெய்தே. (உ)

End:

சித்திபெ[த்த](ற்ற) கற்பமிதா மாத்தாளே
தேவவருஷமீதிலே
அத்தியீன்ற [யீ](ஈ) ய மாத்தாளே
[மா](ஆ)யிரமாம்வயது. (சுய)

உத்தமர்க்குச் சொன்னேனு னுத்தாளே
  உசாவெளிகண்டதெல்லாம்
புத்தியுள்ள பத்தர்களுக்கு மாத்தாளே
  பலிக்குமப்பா கண்டாயோ. (௬௧)

குருமுன்னி [க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய அழுகணி சித்தரென்பவரால் பாடப்பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது ரஸவாத விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் 61 பாடல்கள் உள்ளன. இவை அச்சுபிரதியில் காணப்படவில்லை.

(e) கொங்கணநாயகர் கடைக்காண்ட சூத்திரம்.

KONGAṆANĀYAKAR KAḌAIKKĀṆḌA SŪTTIRAM.

Foll. 91*a*—94*b*.

A treatise on the preparation of lambatives, drugs, etc. It is said to be by Koṅgaṉar, a disciple of Bhōganāyanār.

Complete in 44 stanzas.

Beginning:

புளியுப்[பு ரெ](பிர)ண்டினாலே பிறந்த[து](திவ்)
  வண்டமெல்லாம்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டினாலே பெருத்தது
  வாதமெல்லாம்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டுங் கண்டோர் பெரியவ
  ரவரே கண்டாய்
புளியுப்[பு ரெ] (பிர)ண்டினாலே பேரண்டஞ்
  சுன்ன மாமே. (௧)

End:

காட்டிய வுப்பு நீயுங் கலந்தரைப்
  ப[ள](ழ)ஞ்சார்விட்டு
ஊட்டியே சாரன் மேலே உள்ளிட்
  [டுரெ] (டிர)ண்டுக் கொன்று
கூட்டிய தணலின் மேலே சஙகமாய்
  வாட்ட வாட்ட
ஆட்டிய ளி(?)ல்லைச்சார மாகுமெக்
  கானதப்போ(?). (௪௪)

குருமுன்னி [க்](ற்)கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய நூல்களி லொன்று. கொங்கணநாயக ரென்பவ ரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் லேகியம் முதலியவை செய்யவேண்டும் முறைகள் கூறப்படுகின்றன. நாற்பத்துநான்கு செய்யுளுடையது. செய்யுள்நடை மிகத்தாழ்ந்தது. இநதப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) கோரக்கர் சூத்திரம்.

KŌRAKKAR SŪTTIRAM.

Foll. 95*a*—103*b*.

A treatise in alchemy attributed to Kōrakkar, a disciple of Bhōgar.

Breaks off in the 79th stanza.

Beginning:

அருள்பெ[த்த](ற்ற) நந்தியி[ர்](ன்) சரணெனக்கு(ப)
பொருள்பெ[த்த](ற்ற) மூலர்போ காரெனக்குத்
தருவொத்த தோளர் சட்டைமுனியம்
பரமுள்ள கொங்கணர் பக்ஷ மிகுதியே. (க)

End:

கூட்டியே வில்லை யாக்கி(க்) குறும்பிட மெரியிட் டேதான்
தீட்டிய சுண்ண மாக்கும் பீங்கானில் வைக்கத் தண்ணீர்
வாட்ட மில்லாத[யி](வி)ந்த வறுவகை(ச்) செயநீர்தானே
மூட்டியபோக்குக்கெல்லாம் மு[ளு](ழு)க்கட்டுச் செயநீர்தானே.
(எஅ)

தானென்ற செயநீர்தன்னைச் சகல(?)தோர் முறைக்குங்கூட்டி
ஊனென்ற செயநீரொன்று உரைக்[கு](கி)றேன் கண்ணு
[வுக்கு(?)

. . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்தையும் வைத்தியத்தையும் பற்றிக் கூறுவது. கோரக்கர் என்பவர் இயற்றியதெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் எழுபத்தெட்டு செய்யுட்களும் 79-வது செய்யுளின் முதலிரண்டடிகளுமே உள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(*g*) வைத்தியநூற் பாடல்கள்.

VAIDYANŪṞ PĀḌALKAḶ.

Foll. 104*a*—114*b*.

A number of unconnected stanzas on the preparation of medicines and on dietetics.

Beginning :

[ஞ](நா)ளப்பா மூன்றுதினை[ம் யி](மி)ப்படியேசெய்யில்
  நலமான பாசம[ரு](று)ம் கெ[ற்](ர்)ப்பமுண்டாம்
[மா](ஆ)னப்பா புணர்வேலை[ஒ](யு)டம்பெல்லாம்[ஞெ](நொ)
                                                  [ந்தால்
  அப்பனே வா[ய்வு](யு)கிறைந் திருக்குதென்று
வாளப்பா பெருங்காய நல்லெண்[ணே](ணெய்) வார்த்தரைத்து
  மைந்தனே . . . . பூசச்சொல்லே. (க)

End :

[வு](உ)றுதியாம் ப[ணிவி](ணவெ)டைதான் தேனிலுண்ண
  மூருஞ்சலகப் (?) பழுதேதுங்தேத்துக்
குறுதியால்[க்] கர்ப்பத்தால் முரிஞசதோடிங்(?)
  கோடிவிதமானுலுங் குலாவித்திரும்
வறுதியாய் வாசியினில் நின்றுவேறாய்
  வரிசையாயேரிட்டால் க. . . . . .

(கு-பு.)—

இந்தப்பாடல்கள் வைத்தியநூல்களைச் சேர்ந்தவைகள். ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியின்றித் தனித்தனியே இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் ஏறக்குறைய அறுபது பாடல்கள் இருக்கின்றன.

R. No. 9.

Palm-leaf. $13\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 94. Lines 7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from the same owner as the last.

(*a*) அகத்தியர் ஞானம், நூறு.

AGATTIYAR ÑĀNAM, 100.

Foll. 1—16*b*.

A work in 100 stanzas on the ultimate realities of the universe as established in the Śaiva Siddhānta. Said to be by Agattiyar.

Complete.

Beginning:

சிந்தையுறு ஞானந் தெரியவுரை பாடுதற்கு
வந்தபஞ்ச பூத(த்தி)ன் வாழ்க்கையே-செநதமி[ள்](ழ்)நூல்[க்]
காவியந்தா ஞயிரத்தி[ல்க்](ற்) கல்லா யொருநூறுந்
தேவியென் னும் பூரணியே சீர்.

பூரணமாய் மும்மூ[ற்](ர்த்)தி வந்த வாறும்
பூமியென் றுந் திகிரியென் றும் படைத்த வாறும்
காரணமாய்த் தேவியெங்கு நிறைந்த வாறுங்
கற்பமுண்ட ரிஷிகள்சா காத வாறும்
வாரணமாய்ப் ப[ர](ற)வையொடு நாற்கால் சென்ம
மானிடர்க ளூ[று](ரு)கின்ற குலத்தி[ன்வா] (ளு)றும்
ப[று](ரு)வதமாய் விருட்சகமாய்ப் பல்ல தாகிப்
பாதாள சாகரமும் படைத்த வாறே. (க)

End:

வாறுன ரெண்டெழுத்துங் கருவுந் தோ[ண](ன்ற)
வகைவி[ப](வ)ர மாகவே சொல்லி வைத்தேன்
கூறுன மூன்றெழுத்துஞ் சொல்லி வைத்தேன்
[து](தொ)கையாகத் தத்துவத்தின் கூறுஞ் சொன்னேன்
வீறுன தத்துவநதான் மூன்று நா[த தி](ற்றி)ல்
மெய்நிறைந்த கோட்களெல்லாம் விளம்பி னேனுன்
பேறுன தத்துவத்தைத் தேர்ந்து பாரு
பேசாத தத்துவத்தை வெளியிட் டேனே. (கூகூ)

வெளியோடே வெளிசேரு மீறுந் தண்ணீர்
விதமாக [ய](வ)ப்புடனே சேர்ந்து போகும்
[யொ](ஒ)ளியோடே தேயுவதி[ல்ச்](ற்) சேர்ந்து போகும்
உத்தமனே மண்ணுடனே மண்ணுஞ் சேரும்
அ[ளி](ழி)யாத வாயுவிலே வா[ய்வு](யு) சேரு
மஞ்சுமொன்றாய்க் கூடினு லா[ற்](ன்)மா வாகும்
வ[ளி](ழி)யோடே யிவ்வண்ண மறிநது கொண்டு
மானிடரே காயசித்தி ஞான முற்றே. (ஈ)

Colophon:

அகஸ்தியர் ஞானம் நூறு முற்றும். [தெட்ச] (தக்ஷி)ணா மூ[ற்](ர்த்)தி பாதாரவிந்தமே கெதி. திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்மத௵ வைகாசிமீ 5உ குத்தம்பா[ற்](க்)கம் திரு வேங்கடமுதலியாரவர்கள் குமாரர் ராமசுவாமிமுதலியாரவர்க [ழு](ளு)க்கு(ச்) சங்கரநா[று](ரா)யண பிள்ளை எழுதிக்[கு](கொ)டுததது.

(சு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த ரீதியான தத்துவங்களைப்பற்றிய நூறு பாடல்களாலாகியது. ஆசிரியர் அகத்தியரென்று நூலின் முதலிலும் ஈற்றிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்நடை தாழ்ந்ததுடன் பிழைகளும் மிகுந்துளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) அகத்தியர் பூஜாவிதி.

AGATTIYAR PŪJĀVIDI.

Foll. 17a—53b.

A treatise on the mode of worshipping Siva and other related deities as observed by the followers of Saiva Siddhānta. Said to be by Agattiyar.

Complete in 201 stanzas.

Beginning :

பூரணசூத்திரம். அக[ஷ்]த்தியர் பூஜாவிதி.

காரணமான சிவயோகி சித்தர் பூசை
களங்கமறச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளும்
பூரணமா மவுனமலலோ ஞான வாழ்க்கை
புக[ளா](ழா)ன வஷ்டாங்கம் நடன மாடுஞ்
சீரணமாய்ப் போகாம[ல்ப்](ற்) பூசை மா[ற்](ர்க்)கஞ்
செப்புகிறேன் மனந்தெளிந்த சித்த[ற்](ர்க்)கப்பா
வாரணமா முகத்தோனை முதலே பூசை
ம[த்த](ற்ற)தொரு பூசையெல்லாம் பிறகு செய்யே. (க)

End :

ஒன்றான மனதுரிமைச் சீஷ னுக்கு
உரைசொல்லிப் பூசைவிதி யுறைககச் சொல்லு
விண்ணாடடங் காடடியே மேவச் சொல்லி
மேலான மவுனத்தைப் ப[த்த](ற்ற)ச் சொல்லு
சுண்ணாம்பு மஞ்சளும்போ[லக்](ற்) குறிகள் நாட்டிச்
சுளிணையிலே நாட்டமுறத் தொட்டுக் காடடிக்
கண்ணாடிக் குள்[க்]குருவின் பதத்தைப் போற்றிக்
கருணைபெறப் பூசைவிதி கருவா முற்றே. (உ௱க)

Colophon :

[தெட்ச] (தக்ஷி)ணாமூ[ற்](ர்த்)தி பூசைவிதி முற்றும்.

வாலாயி யீசு[ப](வ)ரி பாதாரவிந்தமே கெதி.

நாலுகுடி யோகவாலையானந்தகுரு பாதாரவிந்தமே கெதி.

௫ · · களு மன்மத௵ ஆவணிமீ ௭௨ குத்தம் பாக்கம் திருவேங்கிட முதலியாரவர்கள் குமாரர் ராமசுவாமி முதலியாரவர்களுக்கு வீரராகபுரம் சங்கரநா[ரு](ரா)யண பிள்ளை எழுதிக்[கு](கொ)டுத்தது; நன்றாக. தேவி சகாயம்.

(து-பு.)—

இந்நூல் சிவன், வாலை, குண்டலினி, சக்தி முதலிய தேவதைகளை பூஜிக்கும் முறைகளைக் கூறுவது. இருநூற்றொரு பாடல்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் அகத்தியரெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(c) அகத்தியர் தீக்ஷாவிதி.

AGATTIYAR DĪKṢĀVIDI.

Foll. 54*a*—94*a*.

A treatise attributed to Agastiyar on the mode of performing the various kinds of Śivadīksai which consists in concentrating one's attention and acquiring supernatural powers.

Complete in 201 stanzas.

Beginning :

வானைத்தா வியபொதி கை தன் னில்வாழ்
  மகத்தான ரிஷியுடைய வாக்கு நேர்மை
பானைத்தா வியபூசை வாம பூசை
  பரிவான சிவயோகம் பண்பே கேளு
மீனைத்தா வியராசி யாதி யென்னும்
  விளங்கிநின்ற கன்னிமுதல் வில்லு மேஷஞ்
சேனைத்தா வியராசி ய[ரி](றி)ந்து துலாத்தின்
  சென்மரா சிக்கருவைச் செப்(புகி) றேனே. (க)

End:

பணிமாறுங் காலத்தே மணியினோசை
  பாங்கான சிகண்டியினாத வோசை
பணிமாறுங் காலத்தே மவுண தோத்திரம்
  பத்தியுறு வாக்கையிலே கியத்தை [ஈய்](யீ)ந்து
பணிமாறுங் காலத்தே சகல சித்தும்
  பரிவாகத் தாவென்று கையில் வாங்கிப்
பணிமாறுங் காலத்தே பணிந்து தெண்டம்
  பண்ணுவாய் தீக்ஷைவிதி பூசை முற்றே. (௨௱௧)

Colophon:

பொதிகாசலமூ[ற்](ர்த்)தி தீ[ட்சை](க்ஷை) விதி முற்றும். வாலாம்பிகை பாதகமலமே கெதி. வாலை சுப்பி[ற](ர)மணிய சுவாமி உ[ை]பயபாதாரவிந்தமே கெதி.

தூயக௵(?) மன்மத௵ தைமீ ௨௩௨ புதன்வாரமும் பூசநட்[ெ]சத்திரமுங்கூடின சுபயோக சுபக[ற](ர)ண சுபதினத்தில் குத்தம்பா[ர்]க்கம் திருவேங்கட[ஞ](நா)தமுதலியாரவர்கள் குமாரர் ராமசுவாமி முதலியாரவர்க[ழு](ளு)க்கு வீரராகபுரம் சங்கரநா[ரு](ரா)யணபிள்ளை எழுதிக் [கு](கொ)டுத்தது. ஸ்ரீ: ஓ மகாகணப[தி](த)யே நமஃ.

(கு-பு.)—

இந்நூலில் சிவதீக்ஷை முதலான தீக்ஷைகளின் வகைகளும் அவற்றைச்செய்யும் முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இது இருநூற்றொரு செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 10.

Palm-leaf. $18\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 55. Lines, 5 to a page. Telugu. Slightly injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) உபதேச ரத்தினமாலை.

UPADESA RATTINAMĀLAI.

Foll. 1*a*—11*a*. Fol. 11*b* is left blank.

This work gives on account of the Āḻvars and Ācaryas (teachers of Vaisnava religion) held in esteem by the Teṅkalai sect of the Vaiṣṇavas. The place and the time of their birth, the

names of their works, etc. are also mentioned. The author of the work is Maṇavāḷamāmuni, a disciple of Tiruvāymoḻippiḷḷai. The work has been printed; and there are many copies of the work in the Library.

Complete in 73 stanzas.

Beginning:

ஸ்ரீசைலேசராமாநுஜாய நம:.

முன்னந் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைதா முபதேசித்தநேர்
தன்னின் படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன் புடன்செ யுபதேசரத்தின மாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சுதன்னில் தரிப்பவர்தாள்கள் சரணமக்கே.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
வந்த வுபதேச மார்க்கத்தைச்—சிந்தைசெய்து
பின்னவருங் கற்கவுப தேசமாய்ப் பேசுகின்றேன்
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து. (௧)

End:

இந்த வுபதேச ரத்தின மாலைதன்னைச்
சிந்தைதனில் நாளும் சிந்திப்பா—ரெந்தை
யெதிராச ரின்னருளுக் கென்றுமிலக் காகிச்
சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம். (௭௩)

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

மன்னுயிர்கா ளிங்கே மணவாள மாமுனிவன்
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை—யுன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டி லமானவனு நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (௭௪)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீ வரதார்யகுரவேநம:.

எந்தை கற்று ராழ்வார் * * * * * * * * * இந்த வுபதேச மன்னுயிர்காள்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவமதத்தில் பிரஸித்தி பெற்றுள்ள ஆழ்வார்களுடையவும் அவர்களியற்றிய பிரபந்தங்களுடையவும், அவற்றை உலகில் பரவச்செய்த ஆசார்யர்களுடையவும் அவர்களியற்றின வியாக்யானங்களுடையவும் வைபவங்கள்

இன்னவெனக் கூறுவது. மணவாளமாமுனிகளால் இயற்றப்பட்டது. இது, தனியனும் இறுதிச்செய்யுளும் நீங்கலாக எழுபத்துமூன்று வெண்பாக்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.
TIRUVĀYMOḺI NŪṞṞANTĀDI.

Foll. 12*a*—25*b*.

This is a work by the same author as of the last and containing 100 stanzas of Venbā metre, each of them giving a gist of the subject treated in one of the 100 Tiruvāymoḻis (or Padikams) of which Nammaḻvār's work, Tiruvāymoḻi, consists.

Complete.

Beginning:

அல்லும் பகலு மனுபவிப்பார் தங்களுக்கு(ச்)
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன் மறைக்கு(த்)
தணவா[த]நூற் றந்தாதி தான்.

* * * * * *
* * * * * *

[வு](உ)யர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாந தான்கண்டு
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழ்விக்கு மாறன்சொல்
வேராக வேவிளையும் வீடு. (க)

End:

சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பின் றொல்லை வழிகாட்ட
ஆழ்ந்த தனை முற்று மனுபவி[ற்று]த்து—வாழ்ந்தங்
கடியருட னேயிருந்த வா[ர்த்தை](ற்றை)யுரை செய்தான்
முடிமகிழ்சேர் ஞான முனி. (கூகூ)

முனிமாறன் முன்புரைசெய முற்றின்ப நீங்கி(த்)
தனியாகி நின்று தளர்ந்து—நனியாம்
பரம ப[ற்றி](த்தி) யில்நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை
ஒருமையு[த்து](ற்று)ச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. (ௗ)

மணவாளமாமுனி திருவடிகளே சரணம். யதீந்திரப்ரவண(ர்) திருவடிகளே சரணம். காநதோபயந்த்ரர் திருவடிகளே சரணம். வரவரமுனி திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் ஸாரமான விஷயத்தையும் முறையே ஒவ்வொரு வெண்பாவில் அமைத்து இயற்றப்பட்டுள்ளது. தனியன் என்றும் பாயிரம் நீங்கலாக நூறு வெண்பாக்களையுடையது. சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மேம்பட்டது. இயற்றியவர் மணவாளமாமுனிகள். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) வாழித் திருநாமம்.

VĀḺIT TIRUNĀMAM

Foll. 26a—43a.

Contains 43 stanzas in praise of Āḻvārs and Ācāryas who are held in veneration by the Tenkalai sect of the Vaisṇavas. By Appuḷḷān.

Beginning:

அம்புவியி லாழ்வார்க ளாண்டாள் மதுரகவி
தம்பதிநாள் மாதத் தமிழ்த்[து](தொ)கையை—நம்புவிக்கே
செப்புளான் றனுமாய்ச்(?) சேர்ந்தபொருள் வாழிசெய்த
அப்புளான் றருளே யரண்.

*   *   *   *   *   *

போதமிகு பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே
புக[ட்](ழ்)பேயார் மழிசையர்கோன் புத்தூரன் வாழியே
நாதமுனி தொழுங்குருகை நாவீரன் வாழியே
நற்பாணன் கொல்லிநகர் நாதனுர் வாழியே
ஆதரிக்குந்தொண்ட ரடிப்பொடி யம்புயத்தாள் வாழியே
அருள்கலியன் மதுரகவி யாண்டாளும் வாழியே
ஏதமற்ற நாலாயி ரப்பனுவல் வாழியே
இவர்களுதித்தநாள் மாதமெழிற் [புத்தி](பதி)யும் வாழியே.

End:

மல்லிகையும் வகுளமலர் மணிமுடியில் மணநாறும்
[வொ](ஒ)ண்பவள வாயினது மலர்கள்மிகை நாறும்
நல்லிசைக ளாழ்வார்கள் நற்கலைக ளெல்லாம்
நலமுடைய கருணைவிழி நாடோறும் மணக்கும்

சொல்லரிய பாதமபிஷேகமனை நாளும்
தொல்லையெதி ராசனென விவ்வுலகில் வந்தோன்
செல்வமணவாளமுனி[வர்](யா)கசூரு வெஙகோன்
திருவடிக ளல்லதொரு தெய்வமறி யேனே.

(கு.பு.) —

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தில் வாழித்திருநாமம் எனப்படும் ஒருவகைத் தோத்திரத்தைச் சார்ந்தது. இது ஆழ்வார்களையும் ஆசாரியர்களையும வாழ்த்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இநதப பிரதியில் பொய்கையாழ்வார் வாழித்திருநாமந தொடங்கி மணவாளமாமுனி வாழித்திருநாமம்வரையில் நாற்பத்திரண்டு பாடல்கள் இருக்கின்றன. இயற்றியவர் அப்புள்ளான் என்பவா.

(*d*) இயல் சாற்று.

IYAL ŚĀṞṞU.

Foll. 43*b*—44*a*.

This consists of 8 stanzas which are repeated, as ordained by Maṉavāḻamāmuni, at the close of a formal recitation of the hymns of Āḻvārs called Nālāyirappirabandam.

Beginning :

நன்றுந் திருவுடையோம் நானிலத்தி லெவ்வுயிர்க்கு
மொன்றுங் குறையில்லை யோதினோம்—குன்ற
மெடுத்தா னடிசே ரிராமா நுசன்றாள்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி. (க)

End :

ஊழிதொறு மூழிதொறு முலக முய்ய
வும்பர்களுந் கேட்டுய்ய வன்பி னாலே
வாழியெனும் பூதம்பேய் பொய்கை மாறன்
மழிசையர்கோன் பட்டர்பிரான் மங்கை வேந்தன்
கோழியர்கோன் தொண்டர்துகள் பாணன் கோதை
குலமுனிவன் கூறியநூ லோதி வீதி
வாழியென வருந்திரளை வாழ்த்து வார்தம்
மலரடியென் சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே. (அ)

(கு-பு.)—

இவை நாலாயிர ப்ரபந்தத்தைப் பாராயணஞ்செய்து முடிக்கும்போது அநுஸந்திக்கப்படும் பாடடுககள். இநத எடடுப் பாடல்களும், மணவாளமாமுனிகளின் விருப்பின்படி தொகுக்கப்பட்டவை. இநதப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கின்றன.

(e) சாற்று முறை.

ŚĀṞṞU MUṞAI.

Foll. 44b—47b.

This consists of a few Sanskrit and Tamil stanzas in praise of certain Vaisṇava religious teachers. These stanzas are generally repeated whenever the formal recitation of the Prabandam is closed for a day. Foll. 48–55 contain also other stanzas in praise of certain other religious teachers, which are similarly repeated.

Beginning:

ஸவ்யேதரஸரஸாகாரேஷவ்ராஹதகவாராகரை |
ராமாநுஜாய முநிவர்யாய வயோகாதிவயோதார ||

* * * * * *

End:

அடியார்கள் வாழ வரங்கநகர் வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ்நூல் வாழ—கடல்சூழ்நத
மண்ணுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும்.

(கு-பு.)—

இப்பாடல்களும், நாலாயிர ப்ரபந்தத்தைச் சார்ந்த பெரியாழ்வார திருமொழிமுதலிய பிரபநதங்களை அநுஸந்தித்து முடிக்கும்போது ஓதப்பட்டுவருபவைகளே. இந்தப் பிரதியில் "அடியார்கள் வாழ"—என்னும் பாடலின் பின்பு, "சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி" என்பதை முதலாகவுடைய யதிராஜர் வாழித்திருநாமங்களும், "திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகள்வாழியே" என்பதை முதலாகவுடைய மற்ற ஆசார்யர்கள் வாழித திருநாமங்களும் எடடு ஏடுகளில் எழுதப் பட்டுள்ளன.

R. No. 11.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 198. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Row of Triplicane in 1910-11.

ஆசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யானம்.

ĀCĀRYAHṚDAYAVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary by Manavāḷamāmuni on the work of Aḻagiyamaṇavāḷapperumālnāyanār son of Kṛṣṇapāda and brother of Piḷḷailōkacāryiar, and it purports to give the tenets and doctrines of Nammāḻvar as expressed in his work, Tiruvāymoḻi.

Complete.

This MS. is said to have been copied by Śēsambhattar Veṅkaṭarāmānujācāriyar and given to Tummalapallı Veṅkanna on Friday the 10th day of the bright fortnight, when the moon was in the constellation Anūrādha, in the month of Jyēṣṭha of the year Khara.

Beginning :

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇 |
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌿𑌸𑌂𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ||
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 |
𑌰𑌮𑍍𑌯(𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇)𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 ||

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேசுவரன், நிரதிசயாநந்தமயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யநிர்மல ஜ்ஞாநாதிகுணகராய் * * * * அஜ்ஞான ஸம்ஸாரிசேதனர்க்கு ஸதஸத்விவேகபரிகரமான சாஸ்த்ரப்ரதானத்தைப்பண்ணியருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார். காருணிகனை ஸர்வேசுவரன்-கிருபாவிசிஷ்ட ஸ்வதந்த்ரன் என்றபடி; கிருபாவானானாலும் ஸ்வதந்த்ரனன்றாகில் தான் நினைத்தபடி கார்யம் செய்யப்போகாது.

End :

அஜ்ஞாந நிவர்த்தகஜ்ஞாநபூர்த்திப்ரதபகவத்பிரஸாதமே அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தையும் உண்டாக்குமென்கை இப்பிரபந்தத்துக்கு ஒன்றான தாற்பரியமென்னுமத்தையும், ஆஸ்திகராய் ஆழ்வா

ரபிமானத்திலே ஒதுங்கி அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ர வணராய் அநந்யபரராயிருப்பாரெல்லாரும் அநுஸந்தித்து வா ழும்படி அதிஸ்புடமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

Colophon :

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ](எ)ம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். பிள்[ள] (ளை) லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். அழகிய மணவா ளப்பெருமாள் [நை](நயி)னாராசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ. பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

காரக்ருதவொாயம் கூஷணஹஸ்தலிகி ஸஙம்

(கு-பு.)—

இது, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் புத்திரரும் பிள்ளை லோகாசார்யரின் தம்பியுமாகிய அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய ஆசார்யஹ்ருதயம் என்னும் நூலின்விரி வுரை. மணவாளமாமுனிகள் இயற்றியது. தெள்ளியநடையினை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 12.

Palm-leaf. $18\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 467. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoossany Sahib of Triplicane.

இராமாயணத் திருப்புகழ், உரையுடன்.

IRĀMĀYAṆAT TIRUPPUKAḶ WITH COMMENTARY.

This gives the story of the Rāmāyaṇa in stanzas composed in a kind of metre called Vaṇṇavṛtta. In the first half of each stanza the author expresses his devotion to Rāma, and in the second half the story of the Rāmāyaṇa is related. The work is said to be by Bhārati and seems to be called also by the name of Irāmajayam. It is complete here in seven Kāṇḍams.

Beginning :

பணிமேலே படுத்தவனைத் தனுவேதா னெடுத்தவனைப்
 பகைசேர்தா டகைக்குமுதற் கணையேவி(ப்)
பதையாதே துணித்தவனைத் திருவோடே மணத்தவனைப்
 பரதாழ்வா ரிருக்கவனத் திடையேபோய்க்

கணையாலே குரக்கரசைப் பொருசீரா வணக்கடலைக்
 கடவா[னீ](நீ) டரக்கர்குலக் கிளைமாளக்
களமீதே யறுத்தவனைப் பரிவோடே துதிக்கமுழுக்
 கவிஞானே தயத்தெளிவைத் தரவேணும்
துணைவரகா சினிப்புலவர்க் கரசேசீ தளக்குமரத்
 துறையாளா வெதிர்ச்சமயக் குலகாலா
தொழுவோர்தீ வினைச்சி_கி](க)ரிக் கிடியேறே மணக்கு [மகிழ்த்
 தொடைமார்பா வடுத்திடுமுட பகையாறுந்
தணிவோனே யருட்கடலுட் டுளைவோனே சகத்துணர் [வைத்
 தருவோனே செழித்தமறைப் பொருள்சேரத்
தமிழோரா யிரத்திலமைத தி்டுவோனே யெடுத்தபுகழ்ச்
 சடகோபா திருக்குருகைப் பெருமானே.

(எ-து.) இநத ராம[ெ]ஜயம பாடுகிற[த்]துக்கு * *
* * * * *

திரு அயோத்தியாநகரில் இருநது அரசாண்ட ஸ்ரீ ராமசுவாமியை அன்புடனே தோத்திரம்பண்ணக் குறையாமல் நிறைவேறப் பாட்டாகப் பாடததக்கதாக நல்லறிவுபிறந்து தெளிநது பெரிய அறிவைக் கொடுக்கவேணுமென் றவாறு. (க)

பாரதிநெஞ சாலுணர்ந்து மேல்வருமென் றேதெளிந்து
பாடியநங் காதைபண்டை மொழிவேதம * * *

பாயிரம் முற்றும்.

ஸ்ரீராம[ெ]ஜயம்.

உலகமொரு மூன்று மொண்பெற்ற தத்துவமும்
 அகரமுதல சான்ற வைம்பத்தொ ரக்கரமும்
உரியமறை நான்கு மந்தத்தி னிற்பொருளு முயிர்யாவும்
உருவினிடை வாய்ந்து மன்பெற்று நிற்பனவு
 மகமுமக மேய்ந்த வண்டத்தி னிற்புறமும்
ஒளியிலொளி போன்ற வின்பத்தி னிற்சுடரு மறிவாகி
இலகுமொரு பூர்ண மென்றுற்ற மெய்சசுருப
 நிலையைவெளி காண்ட லும்பெற்றி ருட்பகலும்
இலதொர்நெறி பூண்டு நின்பற்று பொற்சரண் மகலாதே

இறுதியற வாழ்ந்துன் னன்பர்க்கு ளொத்துருகி
யடிமைமல பாண்ட தொந்தத்தை விட்டொழிய
விதயவிரு ணீங்கி யென்றைக்[கி]ரு பைக்கணருள்
புரிவாயே

மலருமல ரேந்தி யண்டத்து [ன](ந)க்கனய
னமரர்கிளை சூழ்ந்து வந்திக் கநற்கமலே
மருமமிசை யோங்க வந்தக்க டற்றிடரின்
முகில்போல

வடிவினெழில் தோன்ற வுந்திக்க வுத்துவமு
மினிய[பி](ப்)ரபை கான்ற விஞ்சத்தி ருத்துளவ
மருவவொரு காநதை நண்புற்றி டப்பெரிய
கரமீதே

நிலவுதரு காந்தி சங்கத்தி னிற்பிறழ
வெயிலையழ கேய்ந்த செஞ்சக்ர முத்துமிழ
நெடியகதை சார்ங்க முங்கட்க மெ(ய)ப்படையு
முடன்வாழ

நிறைகொளுல கின்ற வுந்தித்தி ருக்கமல
மலரவடி சேர்ந்து கங்கைத்தி ருப்பொலிய
நெடியதொரு பாம்பி னின்பத்தி ருக்கண்வளர்
பெருமாளே.

(எ-து.) தேவலோகத்திலே இருக்கிற சிவன் பிரமா தேவர்கள்கூட்டம் [யி](இ)வர்கள் மலரப்பட்ட பூவுகளை(க்) கைகளிலே எடுத்துக்கொண்டு சுற்றிநின்று * * * * உனக்கு அடிமையான அடியேன் மலமிருக்கிற மண்ணேடொத்த [யி] (இ)ந்த(ச்) சரீரத்தின் தொடர்ச்சியை விட்டொழிய(ச்) சித்தமாயை விலகி சுகத்திலேயிருக்க உன்னுடைய கிருபைக் கண்ணாலே அருளிச்செய்யவேணுமென்றவாறு. (க)

End:

மாதாவு மென்றுறைை யும்பி தாமக
ராஞேரி றந்தோரு மென்செய் தேகினு
மாறுது நின்பாதம் வந்து பேணவென்
வழியாஞேர்

வாழ்வோடி ருந்தேய னந்த மாயவர்
கால்கால்வ ளர்ந்தேறி யன்ப ராகியுன்
மாகோயி லுனுசே[ர்]வை யுங்கை யாளுக
வடியேனும்

போதாந டந்தேதெ ளிந்து நீள்புன
னேரேக லங்காது ணர்ந்த தோர்வழி
போவார்தி றம்போல மைந்த யோகமோ
டுளதான

. . . .

. . பூமாத ரும்பாணி கொண்ட சேவடி
யடைவேனே

வேதாவி யந்தேறு பண்டு தேவநின்
மாரூப மின்றேறெகொ ளென்ற போதினில்
வீறான சங்காழி யங்கை மேதுற
மணிமார்ப

மீதேசெ ழுமபூம டந்தை வாழ்வுற
நால்வேத முனுசூழ வந்து தாடொழ
வீறுக நின்றேபின் வந்த வானரர்
சுரராக

வீதான பின்பாக வந்த வூர்வர
மேலான சந்தான மென்றெரு ரூர்புக
யாகேச னுந்தேவ ரும்பு ராரியு
மலரோனு

மீடேற முன்போல்வ ணங்கி வாழ்வுற
மீளாந லஞ்சேர்வை குநத மேறிய
ராமாவ ரங்காவ நந்த வானவர்
பெருமாளே.

(எ-து.) [யி] (இ)ப்படி சரயுதீர்த்தக்கரையிலே நிற்கச்சே ஆகாசத்தில் வந்துநின்ற பி[று](ர)மா சிவன் [யி](இ)நதிரன் தேவர்கள் முனிவர்கள் சேவிக்க * * * * * அமர்நதயோகத்துடனே உள்ளதான பெரிய பிராட்டியாரு[ட](டைய) அருமையான திருக்கைகளாலே தாங்கிக்கொண்ட சிவந்த திருவடியை அடைந்து கூடுவேனென்றவாறு. (கூ௰௫)

Colophon :

உத்தரகாண்டம் எழுதி நிறைவேறியது.

பிரமாதீச௵ பு[ற](ர)ட்டாசி௴ உ௰௩௳ சுக்கி[ற](ர)வாரம் பஞ்சமி அநுஷம் [யி](இ)து கூடிய சுபதினத்தில் குப்பந்த மகாரிஷி கோத்திரம், சூரியசெட்டி குமாரன் [ரு](ரா)மசாமி செட்டி, அவர் பிள்ளையான கி(ரு)ஷ்ணசாமி படிக்கின்ற [ரு](ரா)மாயணத்திருப்புகழ் ; [யி](இ)துகளில் தப்பு ஒப்பு(க்)களி

ருந்தாலும் தெரிந்த பெரியோர்கள் மனம்பொ[ரு](று)த்து(ப்) பிழைதி(ரு)த்தி(ப்) படிக்கக்கடவது. ஸ்ரீ[ரு](ரா)மசெயம் [ரு](ரா)மசெயம்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீராமபிரானது சரித்திரத்தை வண்ண விருத்தங்களால் பாடப்பெற்றதொரு நூல். ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் பின்னிரண்டடிகளில் இராமசரித்திரமும், முன்னிரண்டடிகளில் கவி தனது யாக்கைநிலேயாமை முதலியவற்றை யெடுத்துக்கூறித் தனக்குக் கருணைசெய்யவேண்டுமெனத் திருமாலைப் பிரார்த்தித்தலும் அமைந்துள்ளன. இராமசரித்திரத்துடன் திருமால்துதியும் அமைந்திருத்தல்பற்றி இந்நூற்கு இராமாயணத்திருப்புகழ் என்று பெயர் இடப்பட்டுள்ளது. இதில் பாலகாண்டமுதல் உத்தரகாண்டமீறாக ஏழு காண்டங்களும் முறையே 55, 15, 44, 37, 52, 100, 65 வண்ணவிருத்தங்களையுடையன. பாயிரம் மூன்று விருத்தங்களாலாகியது. ஆக, விருத்தம் 371. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் பாரதம்பாடிய வில்லிபுத்தூராழ்வாரென்று கேள்வி. இந்நூற் பாயிரத்தினிரண்டாம் செய்யுளில் "பாரதி நெஞ்சாலுணர்ந்து மேல்வருமென்றே தெளிந்து பாடியநங்காதை" என்பதனுல் பாரதியென்னும் பெயருடைய ஒருவர் இதை யியற்றியதாகத் தெரிகின்றது. இந்நூலுக்கு 'இராமஜயம்' என்றும் பெயருண்டென்பது பாயிரத்தால் விளங்குகிறது.

R. No. 13.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 235. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from the same owner as the last.

இராமாயணத் திருப்புகழ், உரையுடன்.

IRĀMĀYAṆATTIRUPPUKAḶ WITH COMMENTARY.

Same work as the above. From Bālakāṇḍam to Sundarakāṇḍam.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் பாலகாண்டம் முதல் சுந்தரகாண்டம்வரையில் ஐந்து காண்டங்கள் மட்டும் இருக்கின்றன.

R. No. 14.

Palm-leaf. $16\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 211. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Good.

Purchased from the same owner as the last in 1910-11.

ஆத்திசூடி புராணம்.

ĀTTIŚŪḌI PURĀṆAM.

Same work as the one described under No. 557 of the Descriptive Catalogue of Tamil Mss., Vol. I.

Complete.

(கு-பு)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 557-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 15.

Palm-leaf. $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 202. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

இராமாநுஜ திவ்யசூரிசரிதை.

IRĀMĀNUJA DIVYASŪRICARITAI.

A biographical account of Rāmānuja, the propounder of the Viśiṣṭādvaita-Vaiṣṇava religion. It is written in Maṇipravāḷa style of Tamil composition. The name of the author is not given but the work is generally attributed to Piḷḷailōkañjīyar.

Complete.

Beginning:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇 |
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ||

ஸ்ரீயஃபதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் * *
ஸர்வேசுவரன் * * * ஸ்ரீபதிநாஷா
வ்ரதிஞாபஹா வாபெண வதிசா நிஜாஃ| கமாநி வ விஷீண
நி ஹா வரீஜா வய்டுதெ கவிஃ என்றும, யதாயதாவஸதாஹா
நிவெதா ழதா நபவாஙிணா * * * *
இருள் தருமாஞாலத்திலே சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுங்கோளெ
ன்ன இவர்களும் அவன் திருவுள்ளத்தைப் பின்செல்லும்
படிக்கு * * * *

End:

இப்படி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை நியமித்துக் கொண்டு எம்பெருமானார் ஜகதாசார்யராய், யதிஸார்வபௌமராய், நம்பெருமாள்கோயிலிலே நூற்றிருபத்தஞ்சு திருநக்ஷத்திரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி யெழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த முதலிகள் எழுபத்துநாலு ஆசார்யர்கள் ஆரென்னில்: ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர் குமாரர் என்னாச்சான், அவர் குமாரர் * * * *
பிள்ளையப்பன்

* * * * * *

வங்கிப்புரத்துநம்பி. ஸ்ரீபராங்குசநம்பி. * * *
* * * * ஆள்காட்டும் பிள்ளான்.

ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா
பஞ்சார்யபாதாஶ்ரிதலோகநாதை: |
ஶ்ரீமந்ருஸிம்ஹாத்ரிநிகேதந: ஶ்ரீ
ராமாநுஜோ ஜயதி யதிஸார்வபௌம: ||

Colophon:

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

(கு-பு.)—

இந்நூல் விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகராகிய இராமாநுஜருடைய உத்பத்தி, வைபவம் முதலியவற்றை விரிவாய்க்கூறுவது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. இயற்றியவர் பிள்ளை லோகம்ஜீயரெனத் தெரிகின்றது.

R. No. 16.

Palm-leaf. 19 × 1½ inches. Foll. 137. Lines, 4 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

கத்யத்ரய வ்யாக்யானம்.

GADYATRAYA VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary by Periyavāccānpillai in Maṇipravāḷa style on the three Gadyas in Sanskrit of Rāmānujācārya *viz.* Śaraṇāgatigadyam, Śrīrangagadyam and Vaikuṇṭagadyam wherein he praises God, surrenders himself to Him, and prays for His mercy. The commentary is here complete.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

பாஷ்யத்திலே தத்வமஸ்யாதிவாக்ய ஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதனமென்றும், கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதனமென்றும் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக, கர்மாங்கமாய், வேதநத்யாநோபாஸநாதி சப்தவாச்யமாய், பக்திரூபாபன்னமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதனமென்று [யி](இ)வர் நிர்ப்பந்தித்தருளிச் செய்கையாலே * * * * * * * * * * தம்முடைய பரமகிருபையாலே கத்யரூபேண வெளியிடுகிறார்.

* * * * * *

"பகவந்நாராயண" பகவச் சப்தத்தாலே "விநா ஹேயைர் குணாதிபி:" என்கிறபடியே ஹேயஸம்பந்த ரஹித பூர்ணஷாட்குண்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

End:

ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ரபத்தியையே உபாயமாகக் கொண்டு ப்ராக்ருதமான மண்டலத்தைவிட்டு அப்ராக்ருதமான தேசத்திலே சென்று, ஸூரிபரிஷத் ஸேவ்யனான வைகுண்டநாதனைக் கிட்டி, கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநுபூர்வகமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்று, யாவதாத்மபாவி ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் இருக்குமென்கிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு)—

இது, வடமொழியில் இராமாநுஜர் இயற்றியுள்ள சரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்ககத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் என்னும் மூன்று பிரிவினையுடைய கத்யத்ரயம் என்னும் நூலின் விரிவுரை; மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது; உரையாசிரியர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை; இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 17.

Palm-leaf. $8\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 78. Lines, 7 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoossany of Triplicane.

குற்றாலக்குறவஞ்சி.

KUṞṞĀLAKKUṞAVAÑJI.

The same work as the one described under No 308 of the Descriptive Catalogue of Tamil Mss. Vol. I.

Complete.

Beginning:

சாலி வயலிலஞ்சி(ச்) சண்முகனைப் பெற்றெடுத்த
வாலிபபெண் ணுனகுழல் யாழ்மொழியே—பாலியுந்தன்
தொண்டருக்கா ளாகின்ற[க்குச்] சுந்தரப்பொற் றுளியேயே
கண்டிருக்க நல்குங் கடன்.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 308-வது நெம்பருள்ள பிரதிபோன்றது. ஆயினும் அதன் முதலிலுள்ள "பவளமால்" "காலன்வருமுன்னே" என்று தொடங்கும் இரண்டு பாடல்கள் இதிலில்லாமையோடு மேற்குறித்த சாலிவயல் என்னும் வெண்பாவும் இதன் முதலில எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதியின் இறுதியில் ஓரேடு ஒடிந்தமையால் விடுபட்ட பாடல்கள் மூன்றும் இதிலுள்ளன.

R. No. 18.

Palm-leaf. $7\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 65. Lines, 7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased from the same owner as of the last in **1910-11.**

கொங்கணர் கலைஞானசூத்திரம்.

KOṄGAṆAR KALAIÑĀṆASŪTTIRAM.

A work in alchemy and Yōga; said to be by Koṅgaṇadēvar. The language is incorrect. The work here is incomplete, and a number of leaves are also lost.

Beginning:

கொங்கண[ர்] சுவாமியார் அருளி[ச்]செய்த கலைக்கியான சூ[ஸ்](த்)திரம்.

. . . . . குருவேநம.

அணியாபரணமுநீ யணிந்தேகொள்ள
[அ](வ)ரகரா [ஆ](வா)ச்சரியமதீதமாக(ப்)
பணியாபரணமுனக் கிந்தாகேளு
பலபொருளாய்(ச்) சாஸ்[த்]திரங்கள் பா[ற்](ர்)க்க [வேண்டாம்
மணியான கண்ணிணொளி மணியேபிள்ளாய்
மரகதமாம்பச்சைகடுங் கனலாஞ்சோதி
அணியாப[ற](ர)ணமு...தியணிவாய் கண்டாய்
அதீதமடாமூன்[றுர](றிர)ண் டஞ்சாம்பாரே. (க)

End:

கை[ய]யடக்கங் கை[ய]யறிந்து பி[ளை]ழைக்கச் சொன்னேன்
கண்டுகொண்டு வ[ளி](ழி)நடந்து கரையேறச்சொன்னேன்
மெய்யடக்கஞ் ச[ற](ர)சுபதி யென்றேசொல்லி
வி[ளிரெ](ழியிர)ண்டு மொன்றாக மனக்கண்ணைபூண்
மெய்யடக்க மமுது[க்]கண்ணி னொளியைக்காணே
மெய்ப்பொருளும் வெளியாச்சென் [ர](ற)றைந்திட்டேனே.
(௱௬௨)

அறைந்திட்டே[ன் யெ] (னெ)ட்டுச்சாண் பட்டைக்கட்டி
யப்பாலு மாலின்பால் மாலின்சூ[ஷ்ச்](க்ஷம)ம்
அறைந்திட்டே னரைக்கட்டு(த்) திடடவட்டம்
ஆத்தாளைப்பட்டுடுத்தி யறியச்சொன்னேன்
பறைந்திட்ட சொல்லெழுத்து எழுதாதெல்லாம்
பகருகின்ற தி[ன்னூ](ந்நூ)லில் பதித்துவை

. . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதம், யோகம் ஆகிய இரண்டையும் விரிவாகக்கூறுவது. இயற்றியவர் கொங்கணசித்தர் என்று இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுளில் இலக்கணப் பிழைகளதிகம். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை. 192 பாடல்களே இருக்கின்றன. இதில் 32, 42, 51, 65, 68 எண்ணமைந்த ஏடுகளுந்துமில்லை.

R. No. 19.

Palm-leaf. $13\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 160. Lines, 6 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased from Syed Mukdoom Hoosany of Triplicane in 1910-11.

கொங்கணதேவர் ஐந்நூற்றிரட்டு.

KOṄGAṆADĒVAR AINNŪṞṞIRAṬṬU.

This is a work treating of the preparation of medicines from mercury and other inorganic substances and at the same time revealing the author's views in regard to the Yōgaśāstra (meditation) as a means of attaining the supreme bliss. By Koṅgaṇar, a disciple of Bōgar.

Complete in 519 stanzas.

Beginning:

கொங்கண[ர்] சுவாமியார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
[அன்னூத்தி] (ஐந்நூற்றி)ரட்டு.

ஆதியந்த மில்லாத வெளியுந் தாண்டி
அகண்[டு](ன்று)நின்ற மூலகுரு பதமே போற்றி(ச்)
சோதியந்தத் துள்ளிருக்கும் பெரியோர் பாதம்
துரியவெளிக் குள்புகுந்த ரிஷிகள் பாதம்

நீதியென்று வெளையின்ற போகர் பாதம்
நித்த[ம்]நித்த மிறைஞ்[சு](சி)நின்று நி[ன](னை)வாய்ப்
போ[த்தி](ற்றி)
வாதியென்று பேரெடுத்[து அன்னா](தஞ்ஞா)றுஞ் சொன்
னேன்
மனோன்மணித்தாய் பதங்காப்பு மகிழ்ந்து பாரே. (க)

பாரப்பா வாதியென்றால் பூசை வேணும்
பரிவாக(ச்) செபம்வேணும் தியானம் வேணும்
நேரப்பா வாசியு[ட](டை) யோகம் வேணும்
நேராக வ[ஷ்வ்](க்ஷி)யத்தை நிறுத்த வேணும்
சேரப்பா மதிய[முற்](மிர்)த முலை வேணுஞ்
செகமெல்லாம் [வி](மி)த்தையென்ற ஞானமவேணும்
காரப்பா குருவி[னிட](னுடைய) பதத்தை நித்தங்
காத்தவ[ற்]ர்க்கு(க்) குறையில்லை க[ற்](ர்)மம் போமே. (உ)

End:

ஆமப்பா [அன்னாத்தை] (வைந்நூற்றை)ப் பா(ர்)த்தோக்
[கெல்லாம்
அருளோடும் பொருளாகு மதீதங் காணும்
ஆமப்பா வென்றுநின்ற குண்டலிதா[ன்]னுங்கும்
[வோ](ஓ)ங்கியதோர் கவனமிது உலகமெல்லாஞ் சு[த்து]
[(ற்று)ம்
வேமப்பா நல்வினையுந் தீவினையுங்கெட்டு
வேதாந்த [அ](வ)நதத்தை விரைநது [யே]எத்து
[ஞ](நா)மப்பா[க்]கணடபடி மூலர் பாதம்போற்றி
நலமாகச் சொல்லிவிட்டே[ன் அன்னா] னஞ்ஞாறுஞ்
[மு[ததே](ற்றே.)
(நாய்க.)

Colophon:

திருச்சிற்றம்பலம். கொங்கண(ர்) சுவாமியாரவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஐ[ன்னாத்தி](ந்நூற்றி)ரட்டு எழுதி நிறைந்தது முற்றும். சின்மயவேதாந்தச் சிவஞானபோதகப் பொன்னம்பலத் தேசிகன் திருவடிதுணை. திருச்சிற்றம்பலம். சற்குரு பாதந் துணை. சிவமயம்.

(௫-பு)—

இது பேரின்பத்தை அடைதற்கு வழியாகிய யோகத்தை உள்ளுறை பொருளாகக் கொண்ட ரஸவாதத்தைப் பற்றிக கூறும் நூல். நூலாசிரியர் கொங்கணர் என்னும் சித்தர்;

இவர் போகரது மாணாக்கரெனப்படுவர். இவர்செய்த வேறு நூல்கள்: கொங்கணர் கடைக்காண்டம், ஞானம்நூறு, குளிகை, திரிகாண்டம் முதலியவை. இது ஐந்நூற்றுப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 20.

Palm-leaf. $17\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 110. Lines, 8 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Purchased from T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்

TATTVATRAYA VYĀKHYĀNAM.

This is a commentary of Maṇavāḷamāmuni on Tattvatraya, one of the 18 works of Piḷḷailōkācāryar. It treats of the characteristic features of the three fundamental principles of the universe *viz.*, God, soul and inanimate matter.

Complete.

Beginning:

'அநாதிமாயயா ஸுப்த:' என்கிறபடியே அநாதிவ்ருத்திஸம்ஸயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே: பரமாய்[ா]ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்(ப்) பகவதநந்யார்ஹ சேஷமாயிருந்தபடியை * * * * *
தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம் என்று ஜடமான தேகத்திலே அஹம்புத்தியைப் பண்ணியும் * * * * *

* * * * * *

ஸகலசாஸ்திர நிபுண[ரூயி](ராய்) ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநகாமரா[யி](ய்) அபாரகாருணிகரான[பு](பி)ள்[ள](ளை) லோகாசார்யர் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளிலே உபப்ரும்ஹிதமாம்படியாகச் சொல்லப்படு[கு](கி)ற சிதசிதீஸ்வர தத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷங்களை அகிலசேதனர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும், ஸுவ்யக்தமாகவும் [யி](இ)ப்ரபந்தமுகேந அருளிச் செய்கிறார்.

* * * * * *

முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு மோக்ஷமுண்டா(ம்)போது தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும்-முமுக்ஷுவா[கு.(கி)றன்

மோக்ஷுமிச்சையுடையவன் ; ஸம்ஸார விமோசனத்தில் இ
சையை உடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான வென்கையாலே
ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்கு உண்டாகை
யுள்ள அருமை தோற்று[கு](கி)றது. இந்த இச்சை பி
வாமையிறே அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது.

End :

அப்படி காரணபூதனை அவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயண
யத்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வபலப்ரதத்தையும், காரண
த்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹ யோகத்தையும், அந்த
விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீபூமிநீளா நாயக
வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பரத்வா
பஞ்சக ப்ரகாரத்தையும் அ[று](ரு)ளிச்செய்து ஈஶ்வர தத்வ
தை நிகமித்தா[ரு](ரா)ய்த்து.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ](எ)ம்பெருமானா
திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு)—

இது, வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் பிரசித்திபெற்
பிள்ளை லோகாசாரியர் மணிப்ரவாளம் என்னும் வசனநடை
வியற்றிய அஷ்டாதச ரஹஸ்யங்களில் ஒன்றாகிய தத்வத்ரய
என்னும் நூலின் விரிவுரை ; மணவாளமாமுனிகளா லியற்ற
பட்டது ; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 21.

Paper. $8\frac{1}{8} \times 6\frac{3}{8}$ inches. Foll. 51. Lines, 10 to a pag
Tamil. Good.

Restored from a Ms. of the Library in 1910-11.

திருவானைக்காவுலா.
TIRUVĀNAIKKĀVULĀ.

A poem expressing the love which girls and women f
towards the God worshipped at Jambukēsvaram when He is tak
on a procession in the streets.

Complete.

Beginning :

ஒருவனடி சேர்வான்போன் றோங்கல்சூழ் சம்புத்
தருவி னடியிற் றவமே—புரியக்
கரத்திற் றவளக் கனியொன்று வீழ

மரத்திற கனிகருது மற்றக்—கரிக்கொத்த
மேனியுள திந்த வெண்கனிதெய் வீகத்தா
லான தரற்கமுத மாமென்று—தானெழுந்து
*   *   *   *   *   *

End:

. . . . எல்லையிலா
மாதர் பலரும் மயங்க மடலோடு
மேதகு திண்டேரின் வீதிதொறும்—பூதாம
வில்லைக் குனித்தானவ் வெண்ணாவல் வீற்றிருந்தான்
தொல்லைச் சிலந்திமுடி சூட்டினான்—தில்லைச்
சிவாலயத்தா னெங்கள் செழுநீர்த் திரளான்
உவாவனத்தான் போந்தா னுலா.

வெண்பா.

தேவர் குலக்கொழுந்தைத் தென்னானைக் காவான்வெண்
நாவலான . . . ச-மநாயகன்—காவிரியிற்
சோர[ர]ம்பூண் டானைத் தெருவில்கண டார்திருச்செங்கா(?)
டாரம்பூண் டார்பனம்பூண் டார்.

Colophon:

திருவானைக்காவுலா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜம்புகேசுவரம் என்னும் திருவானைக்கா ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபிரான் விஷயமானது. இது தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. இந்த உலாவின் இலக்கணம், இளமைப்பருவமுற்ற தலைமகனைக் குலம்குடிப் பிறப்பு முதலியவற்றால் இன்னானென்பது தோன்றச் சிறப்பாய் அவன் பவனிவரக்கண்ட எழுவகைப்பருவத்தராகிய பெண்கள் மிகவும் ஸம்பிரமத்துடன் தங்கள் நிலைகலங்கி அவன் மாட்டுக்காதல் கொண்டு தொழுததாக நேரிசைக்கலிவெண்பாவாற் கூறப்படுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இதில் இடையிடையே சில எழுத்துக்களும் சொற்களும் எழுதப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியரின்னாரெனத்தெரியவில்லை.

R. No. 22.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 71. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) *திருப்பாவைப் பிரதிபதம்.*

TIRUPPĀVAIPPIRATIPADAM.

Foll. 1—14*b*.

Contains the word for word meaning of the thirty stanzas of Tiruppāvai which is a hymn in praise of Śrī Kṛṣṇa by Gōdā also called Āṇḍāḷ.

Complete.

Beginning:

மார்கழித்திங்கள்-மார்கழி மாசத்திலே, மதிநிறைந்த நன்னாளால்-சந்த்ரனோடே பூர்ணமான நன்[ளு](ரு)யிருக்[கு]கிறதினம், ஆல் ஸ்வார்த்ததிலசை. [ஸீ](நீ)ராட-(குளிக்கைக்கு), போதுவீர்-அபேக்ஷையுடையவர் என்[ன](ற)படி. போதுமினோ-வாருங்கோள், நேரிழையீர்-விலக்ஷணமான ஆபரணத்தையுடையீர், சீர்மல்குமாய்ப்பாடி-ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருவாய்ப்பாடியிலே, செல்வச் சிறுமீர்காள்-பகவத்ப்ராப்தியான ஸம்பத்தையுடைய சிறு[ப்]பெண்காள்

*   *   *   *   *   *

பாரோர்-லோகத்திலுள்ளார், புகழ-[யி]இச்சே(ர்)த்திக்கிசையாதவர்கள் தாங்களே கொண்டாடும்படி, படிந்து-இ[ந்நோ]ன்பிலே அவகாஹித்து, நீராடப்போதுவீர் போதுமினோவென்று அந்வயம். ஏல், ஓர், பாட்டு(த்)தோறும் பாதத்தைப் பூரிப்பது. எம்பாவாய்-எங்கள் நோன்பென்னுதல், எங்கள் ஸந்தோஷமென்[று](னு)தல். (க)

End:

வங்கக்கடல்—ஓடங்களையுடையதான ஸமுத்ரத்தை, * * * * * *செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்-சிவந்திருக்கிற கண்களையும் ஸ்ரீமத்தான முகத்தையுமுடைய உபய விபூதியுக்தனை ஸ்ரீயபதியால், எங்கும்-[ஐ](லௌ)ஹிகாமுஷ்மிகங்களிரண்டிலும், திருவருள்*

பெ[த்து](ற்று) - ஶ்ரேஷ்டமான வநுக்கிரகத்தைப் பெ[த்து](ற்று), இன்புறுவர் - ஆநந்தத்தைப் பெ[ரு](று)வர். ஏல் ஓர் என்று பாதத்தைப் பூரிப்பது. எம்பாவாய் எங்கள் நோன் பென்[ற](று)தல், எங்கள் ஸங்கல்பம் [று](று)தல்.

நாய்ச்சியார் திருவடிகளே ச[ற](ர)ணம். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

(கு-பு.)—

இது ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவையின் பதவுரை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமுள்ளது.

(b) திருப்பாவை ஸ்வாபதேசம்.

TIRUPPĀVAI SVĀPADĒŚAM.

Foll. 15a—71b.

This is a gloss on Periyavāccānpiḷḷai's commentary on Tiruppāvai, also giving incidentally the esoteric meaning of the various stanzas.

Complete.

Beginning:

திருப்பாவைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ஸ்ரீவ்யா஖்யே-ஆழ்வார்களில்[க்] காட்டில் ஆண்டாளுக்கு உண்டான வ்யாமோஹத்தை அருளிச்செய்துகொண்டு இந்த ப்ரபந்தத்துக்கு ஸ்வாபதேசம் அருளிசசெயகிறுர் தேகாத்மாபிமானிகளுக்கென்று [து](தொ)டங்கி யாவதாத்மபாவியாம் படி பண்ணியருளவேணுமெ(ன்ற) பேக்ஷிக்கிறதென்[று](று) மளவும்; * * * * * *
* * * * * *

ப்ராப்யமாகிறது கஉ-ஹவஜநித வீஶிகாரிதமாய் யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யமென்றும் இதுக்கு ஸாதனம் அவன் திருவடிகளென்றும் சொல்லித்தாய்த்து.

முதல்பாட்டு. மாதிஶிகா என்கிற ஶ்லோக க்ரமம்:

[illegible]

[illegible] ||

என்று, நாளுக்கு வ்யாக்ஞை [illegible] போலே என்றது, தைமாஸத்துக்குப் பூர்வமாகையாலே உத்தராயணத்துக்கு அடியிறே. மார்க[ளி](ழி) என்றதுக்கு அஞ்சு தாதபர்யம். கீழ்

நாதி மீகா என்றத்தால் ககூ்ஷமாதல் அதிசீதமாதலன்றிக்கே யிருக்கும் மாஸம் என்னுதல், ஸத்வோத்தரமான காலமென்னுதல்,

End:

என்று பாடினவர்களை இச்சொல்வழியாலே அநுஸந்திக்கையாவது; திருப்பாவை அநுஸந்திக்கையாலே திருப்பாவைபாடின ஆண்டாளை நினைக்கை. உபக்ரமத்திலும் - இப்பாட்டிலுபக்ரமத்திலும், நாமங்கிருந்தவிருப்பு - திருப்பாவை பிரஸாதிக்கும் போது எழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பு.

ஸ்ரீசைல நாதோ ராஜாய நம:. நா(ய்)ச்சியார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யகுரவே நம:.

(கு-பு.)—

இது, திருப்பாவைக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றிய வியாக்யானத்தில் வந்துள்ள மேற்கோள்களுக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வாக்கியங்களுக்கும் விசேஷப்பொருள் இன்னனவென்று விரித்துக்கூறுவதுடன், திருப்பாவையின் ஒவ்வொரு பாடற்கும் உள்ளுறைபொருள் இன்னின்னவென்றும் கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 23.

Palm-leaf. 19½ × 1½ inches. Foll. 150. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) திருமாலை வியாக்யானம்.

TIRUMĀLAIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—122*b*.

This is a commentary on Tirumālai, a hymn in 45 stanzas, of Toṇḍaraḍippoḍiyāḻvār in praise of God Śri-Ranganāyaka who is eulogized for having taught him out of mere grace the greatness of His name. By Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

நித்ய ஸூரிகளோடொத்த ப்ராப்தி த[த](ம)க்குண்டாயிருக்கு[த](ம)த்தை அறியாதே அநாதிகாலம் தேக[ம](மே) ஆத்ம(ா) வென்றும், சப்தாதிவிஷயங்களையே யோக்யமென்

றும் விரும்பி ஸம்ஸாரத்திலே கைகழிந்த ஆழ்வாரைப் பெரிய பெருமாள் தம்முடைய ஸ்வரூபரூ(ப)[நு]குண விபூதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமப்ரபாவத்தை நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக்கண்டு தாம் அநுபவித்து, அநுபூஷக்களையும் அநுபவிப்பிக்கவும் வல்லராய்(ப்)பெரிய பெருமாளையும் உகப்பித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். * * * * *
* * * * * *

ஸகலார்த்தங்களும் இப்பிரபந்தத்துக்குள்ளே உண்டாகையாலும் பிரபந்தாந்தரங்களிற் காட்டில் இப்பிரபந்தத்துக்கு நெடுவாசியுண்டு.

முதல்பாட்டு, திருநாமம் ய(ம)வச்யதையைத் தவி(ர்)த்துத் தருமென்று இதனுடைய பாவனத்வத்தையும், திருநாமங்க[ளு](ற்றரு)டைய ராஜகுலத்தையும் சொல்லுகிறது. காவலில் புலனை வைத்து-காவலில்லாதபடி யிந்திரியங்களை வைத்து, அதாகிறது, மேல்சொல்கிற லாபங்களுக்கு அநுகூலமாகச்செய்ததொன்றில்லை யென்கையும், அவ்வளவே[யெ](ய)ன்றியே 'நூவஶுஃ' என்னும்படியே விஷயப்ராவண்யங்களில் நியதியின்றிக்கே போந்தபடியும் * * * * *
அப்படியே பிரயோஜநாந்தரபரர்க்குமுறுப்பாய், ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்குமுறுப்பாய், பிரபன்னர்க்கு ஸ்வயம்பிரயோஜனமாய்த்து இத்திருநாமமிருப்பது.

End:

இவ்வாழ்வாரை உகந்தாப்போலே இப்பிரபந்தங்கற்றாரையும் பெரியபெருமாள் உகந்தருளுவரென்கை. 'வீரயசெ லகஃஸாஃ' என்று ஸ்ரீராமாயணம் கற்றாருடைய பலம் போலேயாய்த்து இப்பிரபந்தங் கற்றாருடைய பலமும்.

திருமாலைஸங்கதி—யாத்ருசிகமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தாலே யமாதிகள் தலையிலே காலைவைத்தேனென்றார் முதற்பாட்டில். * * * * *
* * * * * *

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் துர்லபமான பேற்றை ஒருதிர்யக்குக்கு[கு](கொ)டுத்தபடி சொன்னார் நாற்பத்துநாலாம்பாட்டில்; இப்பிரபந்தம் கற்றார்க்குப்பலம் அருளிச்செய்தார் நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டில்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉. வரதார்யகுரவேநம꞉.
(கு-பு.)—

இது, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் இயற்றிய திருமாலை என்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்த

விரிவுரை. இவ்வுரை மிகவும் கம்பீரமானநடையோடு நூலின் கருத்து முதலியவற்றைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது திருமாலையைப் பற்றிய விவரம் இந்தக் காட்லாக்கின் 29-டி-நம்பரில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(b) திருப்பள்ளியெழுச்சி வியாக்யானம்.

TIRUPPAḶḶIYEḺUCCIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 123a—150b.

This is a commentary, by the same author as that of the last work, on another hymn of Toṇḍaraḍippoḍiyāḻvār. It consists of 11 stanzas wherein he is said to pray to god Ranganātha worshipped at Śrīrangam for having admitted him as a servant of His devotees.

Complete.

Beginning:

'அநாதிமாயயா ஸுப்தோ யதா ஜீவ: ப்ரபுத்யதே' என்கிறபடியே அநாதிகாலம் அஜ்ஞானத்தாலே யுறங்க இவரைப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய நிரவதிககிருபையாலே [இவரை] உணர்த்தியருள வுணர்ந்து பெரியபெருமாளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்னுமிடம் * * * * * * * * *

பிரஜைகளைக்காட்டி ஜீவனம் செய்வாரைப்போலே ஆராதகரான தேவஜாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வப்ரயோஜனத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

முதல் பாட்டில்— 'உத்திஷ்ட நரசார்தூல கர்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம்' என்னும்படியே ஆராதகரான தேவஜாதிகள் வந்து அவஸரப்ரதீக்ஷராய் வந்துநிற்கிறார்கள், திருப்பள்ளியுணர்ந்தருள வேணுமென்கிறார். கதிரவனித்யாதி-தன்னுடைய ஆயிரங் கிரணங்களாலும் ஜகத்தில் அந்தகாரத்தை நீக்கி வெளிச்செறிவைப் பண்ணவல்ல ஆதித்யனானவன் கீழ்த்திக்கிலே உதயகிரியிலே வந்து ஸங்கதனானன் * * *

End:

காட்சியொழிய வேறொருபலம் சொல்லா(தே)விட்டது, பலமும் காட்சியேயாகையாலே; ப்ராப்யதேசத்திலே போனாலும் ஸதா பஶ்யந்திபிறே! * * * * * * * * அஸ்மதீசாநுஸாரமாம்படி அழ

கிலே தம்மை ம[ர](ற)ந்தார் ஞாநவைராக்ய (ஜ)ஸம்ஸீரமென்னும்படியே ஐகாந்த்யாவஹமான புருஷார்த்தத்தை அநுபவித்தாரென்கையாலே எல்லாம அவன் சொல்லாய்விட்டது. இப்பாட்டிலே கிருஷ்ணனுடைய படியு மிங்கே உண்டென்கிருர்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இது திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது. இத்திருப்பள்ளியெழுச்சியின் விவரம 29-இ-நம்பரில் பார்க்க.

R. No. 24.

Palm-leaf. 19½ × 1½ inches. Foll Vol. I, 319; Vol.; II—307. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910—11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

பெரியதிருமொழி வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMOLIVYĀKHYĀNAM.

A commentary by Periyavāccānpiḻḻai on Tirumangaiyāḻvār's work called Periyatirumoḻi for particulars of which see. R. No. 33 *a*.

Complete, but 110 leaves are lost in the Ms.

Beginning :

[யி](இ)வ்வாழ்வாராகிருர், ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொருவராய்த்து. ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைக்கையாவது, பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமை. உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது, அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணராய் அதுவே யாத்திரையராய்ப் போருகை. நிழலாவதுதான் பகவத்விஷயமேயிறே. 'வாஸுதேவதருச்சாயா' பார்த்தபாரதத (வி)டமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை * * * * * *
* * * * * *

நம்மாழ்வார் ஸர்வேசுவரனை ஸாக்ஷாத்கரித்த வநந்தரம் தாம் பெற்ற பேறு அறியாதே ' இந்நின்ற நீர்மை யினியாமுருமை ' என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாப்போலே இவரும்

பகவத்விஷயாகாரம் பிறந்தபின்பு தாம் கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்து 'வாடினேன்' என்கிறார்.

வாடினேன் - கொம்பை யிழந்ததளிர்போலே ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே இன்னம் நோக்குவோமென்னில் நோக்குகைக்கு யோக்யதை உண்டென்கை. 'ககநந்ரா ராவமெணாஹம்' என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கும் உண்டானபின்பு, இப்பிராப்தியை உணர்ந்தால் அநாதிகாலம இழந்தவர்க்கு வாடினேனென்னத் தட்டில்லையிறே! * * * * * * * * * * * *

நாமம் என்கையாலே இருந்தபடியே உத்தேச்யம்; இச்சை பிறந்தபோதே காலம்; சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரி என்கிறது. 'திருமந்திரம் சொல்லும்போது ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ வேண்டாவோ' என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, வேண்டா என்றருளிச்செய்தார்; 'கங்கையாடப்போ மவனுக்கு நடுவே ஒரு உவர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ, இந்நன்மையெல்லாம் உண்டாக்கப் புகுகிறது கீழயோக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

End:

பத்தாம்பாட்டு—குன்றமித்யாதி; ஒன்பதாம் பாட்டிலும் இவர்க்கு ஓடின வ்யஸனம் வாஸனையோடே கழியும்படி அகமென்று ரக்ஷகனை தன்னைக் காட்டினான்; (குன்றமித்யாதி) ரக்ஷ்யவர்க்கமேதேனும் ஒருபடியிருந்தாலும் ரக்ஷணந்தான் மிறுக்குடைத்தானாலும் ஒரு குறைவாராதுகாணுமென்றதுக்கு உடலாகத் தான் கோவர்த்தனோத்தரணம் பண்ணினபடியைக் காட்டினான். * * * * * *

ஸம்ஸாரத்துக்கு ஹேதுவான அவித்யாதிகள் கழிந்து பின்னையும் வித்துமுதல் கிடந்து அரும்புகையன்றிக்கே, இவர்தாம் தூஉகஙைவ விரோயியான ப்ரகிருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்துத்தரவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸவாஸனமாகக்கழியும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [யெ]ம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ. வரதார்யமகாகுரவேநமஃ.

Colophon:

துர்முகி நாமஸம்வத்ஸரம் ஆடிமாசம் திருமொழி வியாக்யானம் ஸம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இது திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பெரியதிருமொழியென்னும் பிரபந்தத்தின் விரிவுரை. பெரியவாச்சான்பிள்ளையியற்றியது. இது, இரண்டு ஸம்புடங்களாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஸம்புடத்தில் 410—449, 550—559, 610—669 வரை எண்ணுள்ள ஏடுகள் 110 உம் இல்லை. ஆதலின் அவற்றிலடங்கிய பாகம் நீங்க மற்றவை முழுதுமுள்ளன. பெரிய திருமொழியின் விவரம் 33-எ-நம்பரில் காண்க.

R. No. 25.

Palm-leaf. 17 × 2 inches. Foll. 136. Lines, 10 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) பெரியதிருமொழி வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMOḶI VYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—126*b*.

Same as the above.

7 to 9 Pattus and 1—12 stanzas in the 10th Pattu.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை 7, 8, 9 பத்துக்களுக்கும பத்தாம்பத்து முதற் பன்னிரண்டு பாடல்களுக்கும் உள்ளது.

(*b*) சிறிய திருமடல் வியாக்யானம்.

ŚIṞIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 127*a*—136*b*.

This is a commentary on Tirumangaiyāḻvār's Śiriyatirumadal which indicates his intense devotion to Visṇu. By Periyavāccanpiḻḻai.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வாரியற்றியதும், இயற்பாவின் ஒரு பிரிவுமாகிய சிறியதிருமடலென்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் 42-வது கண்ணிதொடங்கி இறுதிவரைக்கு மிருக்கிறது.

R. No. 26.

Palm-leaf. 18 × 1½ inches. Foll. 34. Lines, 8 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இயற்பா.

IYAṚPA.

This is the third of the four great divisions of Divyaprabandam and consists of portions composed by (1) Poykaiyāḻvār, (2) Pūdattāḻvār, (3) Pēyāḻvār, (4) Tirumaḻiśaiyāḻvār, (5) Nammāḻvār, and (6) Tirumaṅgaiyāḻvār. The names of the works included in Iyarpā are given in the Tamil remarks below. The work contains hymns of praise and prayer addressed to Viṣṇu and to His idols worshipped in various shrines especially in Southern India.

Complete.

Beginning ·

முதற்றிருவந்தாதி.

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு—வையத்
தடியவர்கள் வாழ வருந்தமி[ழ்நூற் ற](ழ)ந்தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து. (க)

நூல்.

வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக(ச்)—செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன்சொன் மாலை
யிடராழி நீங்குகவே யென்று. (க)
[யெ](எ)ன்[னு](று) கடல்கடைந்த தெவ்வுலக நீரேற்ற
தொன்று மதனை[வு](யு)ணரேனுன்—அன்று
தடைத்துடைத்துக் கண்படுத்த வாழி யிதுநீ
படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்த பார். (உ)

*   *   *   *   *

End :

பெரிய திருமடல்.

பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால்
தன்னை நயந்தாளை(த்) தான்முனிந்து மூக்கரிந்[த](து)
மன்னிய திண்ணனவும் வாய்த்த மலைபோலுந்
தன்னிகரொன் றில்லாத தாடகையை மாமுனிக்காய்(த்)
தென்னுலக மேற்[றி](று)வித்த திண்செறலும் மற்றி
[வைதா
னுன்னி யுலவா வுலகறிய [யூ](வூ)ர்வன்நான்
முன்னி முளைத்தெழுந் தோங்கி யொளிபரந்த
மன்னியபூம் பெண்ணை மடல். (எசு)

[யெ](எ)ன்னி[ல](லை)மை யெல்லா மறிவித்தா லெம்பெருமான்
தன்னருளு மாகமுந் தாரானேல்—பின்னைப்போய்
ஒண்டுறைநீர் வேலை யுலகறிய வூர்வன்நான்
வண்டறைபூம் பெண்ணை மடல்.

(கு-பு.)—

இது, நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் மூன்றாவது பிரிவு. இதில், முதலாழ்வார்கள் எனப்படுகிற பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்னும் மூவரியற்றிய முதல், இரண்டு, மூன்று திருவந்தாதிகளும், திருமழிசையாழ்வாரியற்றிய நான்முகன் திருவந்தாதியும், நம்மாழ்வாரியற்றிய திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதிகளும், திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்களும் ஆகிய இப்பத்து ப்ரபந்தங்களும் அடங்கியுள்ளன. இவை இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளன.

பொய்கையாழ்வார் திருமாலின் பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கத்தின் அம்சமாய்க் காஞ்சீபுரத்திலும், பூதத்தாழ்வார் கௌமோதகீ என்னும் கதையின் அம்சமாய்த் திருக்கடன் மல்லையிலும், பேயாழ்வார் நந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சமாய் மயிலையிலும், திருமழிசையாழ்வார் சுதர்சனம் என்னும் சக்கரத்தின் அம்சமாய்த் திருமழிசையிலும், நம்மாழ்வார் விஷ்ணு, கௌஸ்துபம், சேனைமுதலியார் ஆகிய இம்மூவரின் அம்சமாய்த் திருக்குருகூரிலும், திருமங்கையாழ்வார் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் அம்சமாய்த் திருக்குறையலூரிலும் அவதரித்தார்களென்றும், திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திரு

வந்தாதியென்னு மிவைமூன்றும் முறையே ரிக், யஜுஸ், அதர்வணம் ஆகிய மூன்று வேதங்களின் ஸாரமென்றும், திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்னு மிவை மூன்றும் வேதாங்கங்களின் ஸாரமென்றும் குருபரம்பரை முதலிய வைஷ்ணவ நூல்களில் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

R. No. 27.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{4}$ inches. Foll. 80. Lines, 6 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இயற்பா.
IYAṚPĀ.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 28.

Palm-leaf. $19\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 320. Lines, 5 to a page. Telugu. Fair.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

இயற்பாவியாக்யானம்.
IYAṚPĀVYĀKHYĀNAM.

This is a commentary on Iyarpa by Periyavāccānpiḷḷai. Contains the commentary on the first four Tiruvantādis and on stanzas 1 to 32 of Tiruviruttam.

Beginning :

ஸ்ரீயப்பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல் யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் நித்யவிபூதியில் நித்யா-ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான நித்யஸூரிகளை நித்யகைங்கர்யங்கொண்டு நித்யாநந்தியாய் இ(ரு)க்கசெய்தேயும், அவர்களைப் போலே * * * * * முதல் வரான முதலாழ்வார்களை அநந்தரம் அவதரிப்பித்தருளினார்.

* * * * * *

ஸர்வசேஷியான ஸர்வேசுவரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபா நுரூபமான வாசிககைங்கர்யம் பண்ணப்பெற்றேனென்று க்ருதார்த்தராகிருர். வையந்தகளியா * * * * * இடராழி நீங்குகவேயென்று. [illegible], என்கிறபடியே பகவத்ஸங்கல்பாயத்தமான காடின்யத்தையுடைத்தான ப்ருதிவியானது, மேல் நெய்யும் திரியுமாக ரூபிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களுக்கு ஆதாரமான தகளியாகவும், அந்த ப்ருதிவியைச் சுற்றும் சூழ்ந்து த்ரவஸ்வபாவமாய் '[illegible]' என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞையாலே கரையை அதிக்ரமியாமல்

* * * * * *

அடிக்கேயென்று திவ்ய விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம். இப்படி ஸ்வபக்ஷத்தை சிக்ஷிக்கவே சூன்யமே தத்வமென்[று](று)ம், நிர்விசேஷவஸ்துவே தத்வமென்றும், விசேஷஜ்ஞாதர விசிஷ்டமான வஸ்துவே தத்வமென்றும் சொல்லுகிறவர் பக்ஷங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

End:

கீழிற்பாட்டிலே மேகங்களை என்னுடைய [யா] (தூ)தவாக்கியத்தைக் கேட்டுப்போய்(ச்) சொல்லுகிறிலிகோள் உங்கள் திருவடிகளை என்தலையிலே வைக்கிறிலிகோளென்று சொன்னபடியே இவை செய்யமாட்டிகோளாகில், வந்து இங்கே ஒரு வார்த்தை சொல்லிப்போங்கோளென்ன, எங்களுக்குப் பெருங்கூட்டம் போகாநின்றது துணைதப்புமென்ன, என்னிலைவாகக்கொண்டு அங்கே நின்ருகிலும் ஒருவார்த்தை சொல்லிப்போங்கோளென்கிருர்; (மேகங்களோ) அவைத்தைப்பார்த்து(த்) தன்னுற்ருமையெல்லாம் தோற்ற(க்) கூப்பிடுகிருர். * *

* * * * * *

அவர்கள் வசீகரிக்கைக்காக விரும்பி (வ) வர்த்திக்கிறமலை; சிலம்புமலை அன்றிக்கே அந்தப்பட்டவாறே குறவர்கள் ஏனம்படிந்துழுசாலைகளிலே அழகிய திணைகளை ஏற்றும்படியாகவே வெட்டிக்கிளைத்த . . .

(கு-பு.)—

இந்தப பிரதியில் முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாந்திருவந்தாதி, மூன்ருந திருவந்தாதி, நான்முகன் றிருவந்தாதி ஆகிய இப்பிரபந்தங்களின்வியாக்யானமும், திருவிருத்தம்நூறுபாடல்களுள் முதல் 32 பாடல்களின் வியாக்யானமும் உள்ளன. இந்த வியாக்யானங்கள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றியன. சிறந்த நடையன. திருவிருத்தத்துக்கு இதுவன்றி நம்பிள்ளை, வாதிகே

ஸ்ரீ அழகியமணவாளஜீயர், அப்பிள்ளை, பெரிய பரகால ஸ்வாமி ஆகிய இவ்வைந்துபேர்செய்த வியாக்கியானங்களும், மூன்று அரும்பதவுரைகளுமுண்டு.

R. No. 29.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 49. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Rāmanuja Rao of Triplicane in 1910—11.

(*a*) கோயில் திருவாய்மொழி.

KŌYIL TIRUVĀYMOḺI.

Foll. 1*a*—13*b*.

Consists of the twelve important Padikas selected out of the ten Śatakas or century (of stanzas) of Tiruvāymoḻi of Nammāḻvār. These stanzas are repeated by Vainnavas on important religious ceremonies in houses and in temples, whenever the recitation of the 1,000 stanzas of the Tiruvāymoḻi is not possible.

Almost complete.

Beginning:

ஹஸ்தாத்ரீகம் * * * வெதஸாமநாழ்.
திருவழுதி நாடென்றும் * * நெஞ்சே தெளிந்து. (க)

* * * *

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையுந்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்
[ஆ](ஊ)ழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேத[ற்றி][த்தி]யல். (ரு)

உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வரு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே. (க)

* * * *

கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளி[புரை](பொறை) யாயநின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்சசட கோபன்சொல்
நிறை[ற](ர)நிறை[ற](ர) யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே. (கக)

End

பெற்றினிப் போக்குவனோ வுன்னையென் தனிப் பேருயிரை
யுற்ற விருவினையாயு யிராய்ப்பயனு யவையாய்
முற்றவிம் மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த் தூற்றில்புக்கு
முற்றக்கரந் தொளித்தா யென்முதல் தனிவித்தேயோ. (அ)
முதல்தனி வித்தேயோ முழுமூவுலகா திக் கெல்லாம்
முதல்தனி யுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்து கூடுவன்நான்
முதல்தனி யங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறு வாழ்ப்பாழாய்
முதல்தனி சூழ்ந்த கன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ. (கூ)

* * * * * * *

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் இயற்றிய திருவாய்மொழியின் பத்துச் சதகங்களில் தேர்ந்தெடுத்த 12 பதிகங்களாலாகியது. திருவாய்மொழி முழுவதும் அநுஸந்திக்க முடியாத ஸமயங்களில் இது அதற்கு ஈடாகப் பாராயணஞ்செய்யப்பட்டுவருகிறது. செய்யுளின் தொகை 132. இந்தப் பிரதியில் ஈற்றுப்பதிகத்தின் இறுதிச்செய்யுளிரண்டு மெழுதப்படவில்லை.

(b) இராமாநுசநூற்றந்தாதி.

IRĀMĀNUJANŪṞṞANTĀDI.

Foll. 14a—26b.

This is a hymn of 108 stanzas in praise of Rāmānuja, the propounder of the Viśiṣṭādvaita philosophy; by Tiruvarangattamudanār, one of his chief disciples. As Vaisṇavas hold that the repetition of the name Rāmānuja is equal in religious efficacy to that of Gāyatri and as this hymn is intended to be repeated by them daily, it is also called Prapannasāvitrī.

Complete.

Beginning:

முன்னை வினையகல மூங்கி[ல்க்](ற்) குடியமுதன்
பொன்னங் கழ[ல்க்](ற்)கமலப் போதிரண்டு—[ம்மெ]
[(மெ)ன்னுடைய
சென்னிக் கணியாக(ச்) சேர்த்தினேன் றென்புலத்தார்க்
கென் [னில்] (னு)க் கடவுடையேன் யான்.

* * * * * *

நூல்.

பூமன்[று](னு)மாது பொருந்திய மார்பன் புகழ்மலிந்த
பாமன்[று](னு) மாறனடிபணிந் துய்ந்(த)வன் பல்கலையோர்
தா[ம்]மன்ன வந்த விராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நா[ம்]மன்னிவாழ நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் னாமங்களே.(௧)

End :

அங்கயல்பாய்வயல்[த்] தென்னரங்கனணி யாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்(ப்) பாவையைப்போற்றுதும் ப[ற்றி](த தி)யெல்
[லாந்
தங்கியதென்னத் தழைத்துநெஞ்சே நந்தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தியிராமாநுச னடிப்பூமன்னவே. (௱௮)

அடிவரவு—பூமன்னுகள்ளார * * * * *
(யி)(இ)ன்பு[த்த](ற்ற)ங்[கை] கயல் பூமன்னு. * * *
* * * ஸ்ரீ [illegible] நம:. திருவரங்கத்த
முதனார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் இராமாநுசர் விஷயமாகத் திருவரங்கத்தமுதனாரியற்றியது. ஸ்தோத்ரரூபமானது. இதில் இராமாநுசரது திவ்யகுணங்களும், பிரபாவங்களும், அவர்மீது திருவரங்கத்தமுதனாருக்குள்ள பக்தியும், அதனால் அவர் அடைந்த நன்மைகளும் நன்குவெளியிடப்பட்டுள்ளன. இராமாநுசரிடம் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஸாவித்ரீபோலே நித்யம் அநுஸந்திக்கத்தக்கதாகையால் பாட்டுதோறும் இராமாநுஜரென்னும் திருநாமத்தை அமைத்து நூற்றெட்டுப்பாட்டுக்களாலியற்றப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இது பிரபந்நஸாவித்ரீ என்று வைணவர்களால் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. செய்யுள்நடை சிறந்தது. தனியன் நீங்கலாக நூறறெட்டுக்கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது. இது நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் ஒரு பிரிவாகவும் வழங்கப்படும். இநதப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

TIRUVĀYMOḺI NŪṞṞANTĀDI.

Foll. 27*a*—35*b*.

Another copy of the work described under R. No. 10*b* *ante*. Complete.

(கு-பு.)—

10-பி-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முழுது மிருக்கிறது.

(*d*) திருமாலை.

TIRUMĀLAI.

Foll. 36*a*—41*b*.

This is the hymn a commentary of which has been described under R. No. 23*a ante*. By Tondaradippodiyālvār.

Complete.

Beginning:

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே மதிளரங்கர்
கற்றினம மேய்(த்)த கழலிணை[கி](கீழ்)—உற்ற
திருமாலை பாடுஞ் சீர்(த்)தொண்டரடிப் பொடியெம்
பெருமானை யெப்போதும் பேசு.

காவலி[ல்ப்](ற்)புலனைவைத்துக்கலிதன்னைக்கடக்க(ப்)பாய்ந்து
நாவலிட டுழிதர[ர](ரு)கின்றோம் நமன்[ந](ற)மர் தலைகண்மீதே
மூவுல குண்டு மிழ்ந்த முதல்வநின் ஞமங கற்ற
ஆவலி[ல்](ப்) பு(ை)டமைகண்டா யரங்கமா நகருளானே. (க)

End:

வளவெழுந்த வள்மாட மது(ை)ரமா நகரந தன்னுள்
கவளமால் யானை கொன்ற கண்ணனை யரங்க மாலை(த்)
து[ழ](ள)வத்தொண் டாயதொல்சீர்(த்)தொண்டரடிப்பொடி [சொல்
இ[ரை](ளை)யபுன்கவி(ை)தயேனு[ம்]மெம்பிராாக்கினியவாறே. (சு௫)

அடிவரவு. காவலில் பச்சை வேதம் * * *
* * * * பெண் வளங் கதிர்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரியற்றியது. திருவரங்கத்திலமர்ந்துள்ள ரங்கநாதர் விஷயமானது. ஞானபக்தி வைராக்யங்களை விளக்கும் இனிய 45 பாக்களையுடையது. இதில் திருமாலினது திருநாமத்தின் வைபவம் நன்கு காட்டப்

பட்டுள்ளது. "அரங்கமாநகருளானே" என்பதை ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் மகுடமாகவைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. இவரியற்றிய வேறுநூல் திருப்பள்ளியெழுச்சி. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது.

(e) திருப்பள்ளியெழுச்சி.

TIRUPPAḶḶIYEḶUCCI.

Foll. 42a—42b.

This is the hymn in 10 stanzas a commentary of which has been described under R. No. **23b** *ante*.

Breaks off in the 5th stanza.

Beginning:

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑍋𑌧𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌡𑍇 ॥

மண்டங் குடியென்பர் மாமறை[ர](ற)யோர் மன்னியசீர்
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு
திணர்த்தவயல்[த்] தென்னரங்கத் தம்மானைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்த வூர்.

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைந்தான்
கனயிருளகன்[ன](ற)து காலை[யு](ய)ம் பொழுதாய்
மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
வானவ ரரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தன ரிவரொடும் புகுந்த
இருங்களி[த்தீ](ற் றீ)ட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலி லலைகடல் போன்றுள தெங்கும்
அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

End:

புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்
போயிற்றுக் கங்குல்பு குந்தது புலரி
கலந்தது குணதிசை கனைகட லரவம்

. . . . . .

(கு-பு.)—

இதுவும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரியற்றியதே. திருவரங்கத்தில் கண்வளரும் ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பக்திமேலீட்டினால் துயிலெழுப்பித் தம்மை அடிமைகொள்ளுமாறு வேண்டுகிறார் இந்நூலில். இது, "அரங்கத்தம்மாபள்ளி யெழுந்தருளாயே" எனபதை ஒவ்வொருசெய்யுளின் ஈற்றிலும் மகுடமாக அமைத்துப்பாடப்பட்டுள்ள பத்துப்பாடல்களை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் முதல் நான்கு பாடல்களும் ஐந்தாவதன் முதலடியும் உள்ளன.

(f) உபதேசரத்தினமாலை.

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 43*a*—49*b*.

Another copy of the work described under R. No. 10*a ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது 10*a* நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 30.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4}\times1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 118. Lines, 7-8 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

இராமாநுசநூற்றந்தாதி வியாக்யானம்.

IRĀMANUJA NŪṞṞANTĀDI VYĀKHYĀNAM.

A commentary on the work described under R. No. 29*b ante*; by Piḷḷailōkāryajīyar.

Breaks off in the 66th stanza.

Beginning:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரிய:பதியாய் பரமகாருணிகனான ஸர்வேசுவரன், வெக்ஷேத்ரஜ்ஞ வரோ வொகெ ஸம்ஸாரெ ஜநாகீர்ண | உஹா ஸஹஸ்ரம் ஸமுத்திதம் ஸஹஸ்ரம் ஸெவிக: வாவெஷ்ணா: * * * * *

என்கிறபடியே நித்யவிபூதி

யிலே போகோபகரணனுமிருந்து லீலாவிபூதியில் த்ரிகுணப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜீவவர்க்கங்களுக்கு * *

[illegible] |
[illegible] ||

என்கிறபடியே ஸர்வேசுவரன் திருவநந்தாழ்வானை ஏவ, அவர் வந்து ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே அவதரித்து, * * *
* * * திருவரங்கத்தமுதனார் ஸகலசாஸ்த்ர பரிபூர்ணராயிருந்தும் ஸத்ஸம்பிரதாயம் தெரியாதேயிருக்க, எம்பெருமானார் தம்முடைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே ஆழ்வானையிட்டு அவரைத்திருத்துவிக்க, அவரும் ஆழ்வானை ஆச்ரயித்து அவர் காட்டிக்கொடுக்க எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கொண்டு அதிலே அத்யந்தாபிநிவிஷ்டசித்தராய் ஸர்வதா அநுபவம்பண்ணிக்கொண்டுபோந்து, அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காதே பரீவாஹரூபேண 'கலித்துறை' என்கிற சந்தஸ்ஸிலே அந்தாதியாக நூற்றெட்டுப்பாட்டாய், பாட்டுத்தோறும் எம்பெருமானார் திருநாமத்தைச்சேர்த்து ப்ரபந்தீகரித்துப் போந்தாரகையாலே இது பிரபந்நகாயத்ரி என்று அத்யவஸிக்கப்பட்டு நம்முதலிகளெல்லார்க்கும் '[illegible]' என்கிறபடியே நித்யாநுஸந்தேயமாயிருக்கிறதாய்த்து.

முதல்பாட்டு. பிள்ளையமுதனார் தமக்கு ஆசார்யப்ரஸாதத்தாலே லப்தமாய் * * * * *
தம்முடைய சுகதுக்கங்களுக்கு எப்போதும் பொதுவாயிருக்கிற தம் மனஸ்ஸை துணையாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அது தன்னையே ஸம்போதித்துச் சொல்லுகிறார். பூமன்னு மாது என்று தொடங்கி. பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்வன் - பத்மேஸ்திதாம் என்றும், மலர்மேல் மங்கையென்றும், அரவிந்த நிவாஸிநீம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யங்களாலே அத்யந்தபோக்யமான தாமரைப்பூவின் பரிமளந்தானே ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலே அதிலே அவதரித்த பெரியபிராட்டியார், * * * *
சொல்லுவோமவனாமங்களே - நாமிருவருங்கூடி அவர் திருநாமங்களைச்சொல்லுவோம் * * * *
"[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (க)

End:
* * * * * அருளிச்செய்கிறார்
ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு என்று தொடங்கி. மாதவன் வானங்[கு] (கொ)டுப்பது

ஒக்ஷ்ரா ஸஹ [ஸ](ஹ)ஷீகேஶா தேவ்ரா காரணா
ரஷியா ।

ரக்ஷகஸ்வஸ்திகாஷே வேஷாஷேக்ஷ வ ஸீடகே ||

என்றும், "அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே * * * * ஆச்ரிதருடைய ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளை அபேக்ஷியாதே ஆநுகூல்யத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு . . . .

(கு-பு.)—

இது இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்குப் பிள்ளைலோகார்யஜீயரியற்றிய விரிவுரை. இவ்வுரை விரிவாயும் செய்யுளின்கருத்து முதலியவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டுமியல்புமுடையது. இந்தப் பிரதியில் முதலறுபத்தாறுபாடல்களுக்கே உள்ளன.

R. No. 31.

Palm-leaf. 18⅜ × 1½ inches. Foll. 68. Lines, 5 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) திருப்பல்லாண்டு வியாக்யானம்.

TIRUPPALLĀṆḌU VYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—42*a*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Tiruppallāṇḍu which is a hymn of 12 stanzas expressing benedictions on God Viṣṇu composed by Viṣṇucittar to ward off all evils when He appeared to him soon after he demonstrated the supremacy of Viṣṇu in the court of the Pandyan king, Vallabhadēva.

Complete.

Beginning :

பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் என்றும், தஸ்யேஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் என்றும், ஸர்வஸ்வாமியாகவும் ஸர்வநியந்தாவா[ன]கவும் ஸர்வேசுரஸ்வரூபத்தை நிர்[ந](ண)யித்து, சேதந ஸ்வரூபத்தை யஸ்யாஸ்மி என்றும், பரவாநஸ்மி என்றும், தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய என்றும் * * * * *
* * * * * *

இப்பிரபந்தத்தை அதிகரித்தவர் கையிலே பரத்வத்தைக் கைப் படுத்தவல்ல சக்தியையுடைத்தாகையாலே வந்தவே[த்த](ற்ற) மும் உண்டு. "பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருத்தேதத்துவர்" என் றிறே யிதுக்குப்பலம்.

இப்பிரபந்தம் அவதரி(த்த)படி யென்னென்னில்: ஸ்ரீ வல்லபதேவனென்கிற ராஜா தார்மிகனுகையாலே பூர்ணஹித னை செல்வநம்பியை(ப்) புருஷார்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக அத் ருஷ்டஸித்திக்கு விரகென்னென்ன, "... ..." என்கிறபடியே * * * * பருதரவ்யத்தை வித்யாசுல்கமாககட்டி வித்வான்களை ஆஹ்வானம்பண்ணச சொல்லுகிறவளவிலே வடபெருங்கோயிலுடையான் ஆழ்வாரை இடுவித்து லோகத்திலே வேததாதபர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக் கைக்காக நீர்போய்(க்)கிழியை அறுத்துக்கொண்டு வாருமெ ன்று அருளிசசெய்ய * * * * * ஆழ்வாரும், "... ..." என்று வால்மீகிபகவான் * * * * ஸர்வரும் விஸ்மிதராய், * * * * பகவத்பிரஸாதத் தாலே நிரவதிக பக்தியைப்பெற்று * * * * காலா தீதமான வஸ்து கலிஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற தேசத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்கு வருகி றதோ [மெ](வெ)ன்னு மதிசங்கையாலே ஆனைமேலேகிடந்த மணிகளைத் தாளமாககொண்டு[யி](இ)ந்தஸௌந்தர்ய ஸௌ குமார்யங்களுக்கு(த்) தீஙகுவாராதே நித்யமாய்ச்செல்லவேணு மென்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறா * * * * * *

* * * * * *

பல்லாண்டு - அல்லாத அவச்சேதகங்களையொழிய ஆயுஸ்ஸு க்கு(ப்) பர்யாயமான ஆண்டை(க) கொண்டு காலத்தைப் பெருக்குகிறார்; ஆயுஸ்ஸை(ப்) பிரார்த்திக்கிறவராகையாலே. ... [யெ](எ)ன்று ஆயுஸ்ஸை(ப்)பிரார்த் தித்தா(ரி)றே பெரியவுடையார் * * * * * *

End:

அழகை அநுபவித்து அதிலே ஈடுபடும். இப்படி சுழி யாறுபட நிற்கச[சை](செய்)தே கால்வாங்கவொண்ணுதபடி அழகு அதிசங்(கை)கயைவிளைத்து மங்களாசாஸனத்தை மூட்டு மென்கை. பவித்திரனை(ப்) பரமேட்டியை(ச்) சார்ங்கமென் [று](னு)ம் வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணு சித்தன் பல்லாண்டு என்[னு](று) விரும்பியசொல் நல்லாண்

டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டு பல்லாண்டென்றேத்துவர் என்றந்வயம்.

(கு-பு.)—

இது, விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார், பாண்டியன் சபையில் திருமாலுக்குப் பரத்வநிர்ணயஞ் செய்கையில் தமக்குக் காட்சிதந்த விஷ்ணுவின் திருவுருவுக்கு ஒரு குறையும் வாராவண்ணம் வாழ்த்துக்கூறிய திருப்பல்லாண்டு என்னும் பதிகத்துக்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்யானம்.

KAṆṆINUṆŚIṞUTTĀMBUVYĀKHYĀNAM.

Foll. 43*a*—68*a*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Kaṇṇinuṇśiruttāmbu which is a hymn of 11 stanzas in praise of Nammāḻvār by Madurakaviyāḻvār.

Complete.

Beginning :

த்ரைகுண்ய விஷயா வேதா என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யாதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் யதாதிகாரம் விதிக்கிற வேத தாத்பர்யத்தையிலே நின்றார்கள் ரிஷிகள். அதாகிறது, வேதோப ப்ரும்ஹணத்வத்தாலே வேதங்களுடைய ப்ரமாணாந்தகமுமாக ஸர்வஜ்ஞ ஸகல ப்ராப்ய ஸாதநங்களையும் ஸாதந ப்ராப்யங்களையும் விலக்ஷண மோக்ஷத்தையும் உபதேசிக்கை. ப்ராஜாபத்யம் ப்ராஹ்மணாநாம் என்று தொடங்கி ப்ராஹ்மஸந்யாஸிநாம் ஸ்தாநம் என்று கேவல ப்ரத்யாநந்தங்களை ஸ்வயம் விசேஷங்களுக்கு ஸாதநமாக உபதேசித்து, யோகிநாம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் என்று கைவல்ய நிஷ்டனுக்கு ஸ்வப்ராப்தியை உபதேசித்து, ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்மத்யாயி(நி)னோ யோகிநோ ஹி யே | தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பஶ்யந்தி ஸூரய: என்று நித்யஸ்தருக்கு ஸமவத்ப்ராப்தியை உபதேசித்தானிறே ஸ்ரீபராசரபகவான்.

* * * * * *

முத[ல்ப்](ற்)பாட்டில் ஆழ்வாருடைய நிரதிசய போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராப்யகாஷ்டையான ஆழ்வாரைப்

ப[த்து]ற்றுகிற விவர் பிரதமாவதியான பகவத்விஷயத்திலே இழிவானேனென்னில் ஆழ்வாருடைய போக்யாதிசயநதோ [த்து](ற்று) கைக்காகவும் * * * * ஆழ்வார் ஆழங் கால்பட்ட விஷயமாகையாலே அத்தைப் பேசுகிறார்.

கண்ணிநுண் சி[ரி](று)த்தாம்பினால் - ஆழ்வார் பக்கல் இவருக்கு உண்டான உத்தேஸ்ய(த்)தை இருந்தபடி இவருடைய உத்தேஸ்யவஸ்துவைக் கட்டினதொரு கயி[த்தி](ற்றி)னுடைய உள்மானம் [பி](பு)றமானம் ஆராயும்படியாய்த்து. இவர் பகவத்விஷயத்தில் கையொழிந்தபடி.

End:

அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாராணையாய்ச்சொல்லும் பரமபதம்; அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமாநகரமென்றும், வானவர் நாடென்றும் சொல்லக்கடவதிறே. நம்பு திருவழுதிநாடுதாஸர் நம்புவார் பதி வைகுந்தமென்று அவர்களிருந்த தேசங்காண் பரமபதமென்று சொல்லுவர். உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகுந் தம்மூரெல்லாம் என்னக்கடவதிறே. கூரத்தாழ்வான் மகன் பிறந்தபின்பு ஸம்ஸாரமும் பரமபதமும் இடைச்சுவரைத் தள்ளி ஒருப்போகியாய்த்துக்காணென்று பிள்ளை பெற்றப் பணித்தாரென்று யருளிச்செய்வர்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகாகுரவேநம:.

(கு-பு.)—

இது, நம்மாழ்வார் விஷயமாக மதுரகவியாழ்வார் செய்த கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்னும் பதிகத்துக்கு, பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய வியாக்கியானம். இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாயுள்ளது.

R. No. 32.

Palm-leaf. $14\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 22. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased from T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்யானம்.

KAṆṆINUṆŚIṚUTTĀMBU VYĀKHYĀNAM.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது 31 பி-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 33.

Palm-leaf. $19\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 115. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Fair.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) பெரியதிருமொழி.

PERIYATIRUMOḺI.

Foll. 1*a*—107*b*.

This is the hymn, a commentary of which was described in R. No. 24 *ante*. It consists of 1084 stanzas in praise of the God Viṣṇu worshipped in as many as 86 holy shrines. The author of the work is Tirumaṅgaiyāḻvar who is said to have held disputations with Tiruñānasambandar. He is likewise the author of five other works. All these six works are esteemed by Vaiṣṇavas in the same way as the Vēdāṅgas.

The work is complete in the Ms.

Beginning :

𑌕𑌲𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 |
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 ||
* * * * * *

தனியன்.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல். (க)

நெஞ்சுக்கிருள் [கெடு] (கடி) தீபமடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமு தந்தமிழ்நன் னூற்றுறைக
ளஞ்சுக் கிலக்கியமா ரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின் பொறிபர காலன் பனுவல்களே. (உ)
* * * * * *

நூல்.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தாற்
பெருந்துய ரிடும்பையிற் பிறந்து
கூடினேன் கூடி யிளையவர் தம்மோ
டவர்தருங் கலவியே கருதி
யோடினே னோடி யுய்வதோர் பொருளா
லுணர்வெனும் பெரும்பதந் தெரிந்து
நாடினே னாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னு நாமம். (க)

End :

நந்தா நரகத் தழுந்தா வகைநாளு
மெந்தாய் தொண்டரா னவர்க்கின் னருள்செய்வாய்
சந்தோ காதலை வனேதா மரைக்கண்ணா
அந்தோ வடியேற் கருளா யுன்னருளே. (கூ)

குன்றமெடுத்தா நிரைகாத்த வன்றன்னை
மன்றில் புகழ்மங் கைமன்க லிகன்றிசொல்
ஒன்று நின்றவொன் பதும்வல் லவர்தம்மேல்
என்றும் வினையா யினசா ரகில்லாவே. (ய)

அடிவரவு : மாற்றஞ் சீற்ற தாங்காரு ருவார்கொள்ளப் படை வேம்பின ணி நந்தா குன்றம் நிதி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வரதார்யமகா குரவேநமঃ.

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பிரபந்தங்களில் ஒன்று. சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறப்புவாய்ந்தது. இது, பதினொரு பத்துக்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட நூற்றெட்டுப் பதிகங்களையுடையது. பாடற்றொகை 1084. இவருடைய பாடல்பெற்றுள்ள வைணவத்தலங்கள் 86 இவரியற்றிய வேறுநூல்கள் : திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்பவை. நான்கு வேதங்களின் ஸாரமாக நம்மாழ்வாரியற்றிய நான்கு பிரபந்தங்களுக்கும் இவ்வாறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமெனப்படும். இவர் நாற்கவிப் பெருமாளெனப் பிரஸித்தி யுடையராதலின், ஆசுகவியாகப் பெரியதிருமொழியும், மதுரகவியாகத் திருக்குறுந்தாண்டகதிருநெடுந்தாண்டகங்களும், சித்திரகவியாகத்திருவெழுகூற்றிருக்கையும, விஸ்தாரகவியாகச் சிறிய திருமடல்

பெரிய திருமடல்களும் இயற்றினரென்பர். பெரிய திருமொழி 3-வது பத்து நான்காவது திருமொழியின் இறுதிச் செய்யுளாகிய "செங்கமலத் தயனனைய மறையோர்காழிச் சீராம விண்ணகரென் செங்கண்மாலை, அங்கமலத்தடவயல் சூழாலிநாடனருள் மாரியரட்டமுக்கியடையார் சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர் வேள்மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற் பரகாலன்கலியன்சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார் தடங்கடல் சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே" * என்பதில் தாமே தம் பிருதுகளை எடுத்துக் கூறியிருப்பதால், இவர் ஒவ்வொரு வைஷ்ணவஸ்தலந்தோறும் செல்லும்போது தம்மை எதிர்த்த புலவர்களைத் தமது கவித்திறமையாலும் ஞானமுதிர்ச்சியாலும் வென்று வைணவ மதத்தை நிலைநிறுததிப் புகழ்பெற்றிருந்தமை நன்கு விளங்குகின்றது. இவரது பிரபாவம் முதலியவற்றைக் குருபரம்பரா ப்ரபாவம், ஆழ்வார்கள் சரித்திரம் முதலிய நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) திருக்குறுந்தாண்டகம்.

TIRUKKUṞUṆḌĀṆḌAKAM.

Foll. 108*a*—110*a*.

A hymn of 20 stanzas in praise of Viṣṇu. By Tirumaṅgaiyāḻvār. Complete.

Beginning:

நிதியினைப் பவளத் தூணை நெறிமையா[ற்](னி) னைய வல்லார்
கதியினை(க்) கஞ்சன் மாளக் கண்டுமுன் [ற](ன)ண்ட மாளும்
மதியினை மாலை வாழ்த்தி வணங்கியென் மனத்து வந்த
விதியினைக் கண்டுகொண்டதொண்டனேன்விடு[கு](கி)லேனே.
(க)

காற்றினைப் புனலைத் தீயைக் கடிமதி ளிலங்கை செற்ற
வேற்றினை யிமய மேய வெழில்மணித் திரளை யின்ப
வாற்றினை யமுதந் தன்னை யவுணனு ருயிரை யுண்ட
கூற்றினைக்[கு] குணங்கொண் டுள்ளங் கூறுநீ கூறு மாறே.
(உ)

---

* இப்பதிகம் சீர்காழியில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியோடு வாதம் நிகழ்கையில் பாடியதெனப்படும்.

End:

பிண்[டை](டி)யார் மண்டை யேந்திப் பி[ர](ற)ர்மனை தி[ரு](ரி)
[தந்துண்ணு
முண்டியான் சாபந் தீர்த்த வொருவனூ ருலக மேத்துங்
கண்டியூ ரரங்க மெய்யங் கச்சிபேர் மல்லை யென்[னும்](று)
மண்டினா ருய்யி லல்லான் மற்றையார்க் குய்ய லாமே. (கக)
வானவர் தங்கள் கோனு மலர்மிசை யயனு நாளுந்
தேமலர் தூவி யேத்துஞ் சேவடிச் செங்கண் மாலை
மானவேற் கலியன் சொன்ன வண்டமிழ் மாலை நாலைந்[தும்]
(தூ)னமை தின்[னி](றி)வல்லா ரொளிவிசும் பாள்வர் தாமே.
(உய)

நிதி கா[த்து](ற்று) பாயிரு கேட்க இரும்பு மூவர் இம்மை வாளுள்ளாஞ் சித்தந் தொண்டாவி இரும்பு காவிமுன் மாயப் பேசி யிளைப்புப் பிண்டி வானவர்மின்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருமங்கையாழ்வாரியற்றிய பிரபந்தங்களில் ஒன்று. இவர், திருமால்விஷயமாக ஆற்றொணுக் காதல்கொண்டும் அவரைக்கண்டனுபவிக்கப் பெறுமையால் அவரை வாயாலே பேசியும், தலையால் வணங்கியும் நெஞ்சால் நினைந்தாயினும் தரிக்கலாமென்று இப்பிரபந்தத்தை வெளியிட்டருளினார். இது இருபது பாடல்களாலாகியது; தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று; தாண்டகம் என்னும் விருத்தத்தாலமைந்ததுபற்றி இது இப்பெயர் பெற்றதுபோலும். இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருநெடுந்தாண்டகம்.

TIRUNEDUṆḌĀṆḌAKAM.

Foll. 110*b*—115*b*.

Another hymn of 30 stanzas in praise of Viṣṇu by Tirumaṅgaiyāḻvār. This is considered to be an excellent work both as regards style and meaning. This as well as Tirukkuṟundāṇḍakam form illustrations of the kind of poetic composition known as Madurakavi (=Sweet Poetry).

Complete.

Beginning :

மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேத நான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்
பின்னுருவாய் முன்னுருவில் பிணிமூப் பில்லாப்
பிறப்பிலியா யிறப்பதற்கே யெண்ணா தெண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவிற் பூத மைந்தாய்ப்
புனலுருவா யனலுருவிற் றிகழுஞ் சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவி னின்ற வெந்தை
தளிர்புரையுந் திருவடியென் றலைமே லவே (க)

பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்பு மாகிப்
பல்வேறு ச[மை]யமுமாய்ப் பரந்து நின்ற
ஏருருவின் மூவருமே யென்ன நின்ற
விமையவர்தந் திருவுருவே றெண்ணும் போது
ஓருருவம் பொன்னுருவ மொன்று செந்தீ
யொன்றுமா கடலுருவ மொத்து நின்ற
மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ் சோதி
முகிலுருவ மெம்மடிக ளுருவந் தானே. (உ)

End :

மின்னுமா மழைதவழு மேக வண்ணா
விண்ணவர்தம் பெருமானே யருளா யென்றன்
றன்னமாய் முனிவரோ டமர ரேத்த
வருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான் றன்னை
மன்னுமா மணிமாட மங்கை வேந்தன்
மானவேற் பரகாலன் கலியன் சொன்ன
பன்னியநூற் றமிழ்மாலை வல்லார் தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார் தாமே. (௩௰)

மின்பார் திருவடி யிந்திர * * * அன்றாயர் மின் வையம்.

வாழிபரகாலன் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகா குரவேநம:. ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:. ஸாதாரண நாமஸம்வத்ஸர(ம்) [ஸ்ரீ] சித்ரபானு நாமஸம்வத்ஸரம் (?).

(கு-பு.)—

இது, திருமங்கையாழ்வார் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொல்லழகாலும் பொருளழகாலும் மேம்பட்டது. இதுவும், திருக்குறுந்தாண்டகமும நால்வகைக்கவியில் மதுரகவிக்கு உதாரணமாகக் கூறப்படும். முப்பது பாக்களாலாகியது; பத்தி யின்பச் சுவை மிகப்பெற்றது; இதில் ஆழ்வார், திருமா

லின் சித்சித்தீஸ்வரதத்வத்தைக்கண்டு அநுபவித்தும் அவா அடங்காமையால் வருந்திப் பின்னர் அவாவற்று வீடுபெற்றுத் திருப்தியடைந்தமை கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 34.

Palm-leaf. $19\frac{5}{8}\times1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 171. Lines, 6 to a page. Telugu. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

(*a*) திருக்குறுந்தாண்டக வியாக்யானம்.

TIRUKKUṞUNDĀṆḌAKA VYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—14*b*.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on the work described under R. No. 33*b ante*.

Beginning:

கிழிச்சீரையோடே தனத்தைக் கட்டிக்கொடுப்பாரைப் போலே தன் ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை(த்) திருமந்த்ர முகத்தாலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு தம்முடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தையும், பெற்றபேற்றின் கனத்தையும் அநுஸந்தித்து(த்) தலை சீய்க்கிறார்; பெரிய திருமொழியில் திருப்பிரிதி[து] (தொ)டங்கி ஒரு நற்சுற்றமளவும் உகந்தருளின தேசங்களை அநுபவித்தார்;

* * * *

உகந்தருளின நிலங்களிலே மண்டினவர்கள் பாக்யாதிகரென்று தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டு, நிதியினை; எய்ப்பினில் வைப்பாய் இ(ந்)நிதியுடையவனுக்கு [இ](மி)டிபடவேண்டா திருக்கையும், அவன் காலிலே எல்லாரும்வந்து விழுகையும், உண்டென்றுயிர் நி[ர்](ற்)கையும், ஆபத்துக்குதவுகையும், உடையவன் பெருமதிப்பனுகையும், விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கையாயிருக்கையும், இப்படி செய்[து](த) தென்றேசாதிருக்கையும், ஏவமாதிகளைப் பற்றி நிதியினை யென்கிறார்; வைத்தமா நிதியிறே.

End:

இருபதாம்பாட்டு: வானவரிதயாதி - இந்த்ரனும் ப்ரம்மாவும் எப்போதும் செவ்வியையுந் தேனையுமுடைத்தான புஷ்பங்களைப் பணிமாறி ஏத்தும் அழகிய திருவடித் தாமரைகளை

யுடைய புண்டரீகாக்ஷனை ; மானவேலித்யாதி - பெருந்தன்மை யையுடைய வேலையுடைய ஆழ்வார் அருளிசெய்த பரமோதார மான தமிழ்மாலை நாலைந்தும் இருபதும் அநந்ய ப்ரயோஜன ராய்க் க[ர்](ற்)க வல்லவர்கள் தெளிவிசும்பான பரமபதத்தை ஆளப்பெ[ரு](று)வர்(கள்).

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றிய விரிவுரை. இது சிறந்த அழகிய நடையது. செய்யுளின் கருத்து முதலியவற்றை நன்கு எடுத்துக்காட்டிப் படிப்போர்க்கு ஆநந்தத்தை விளைக்க வல்லது. இவ்வுரை இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

(b) திருநெடுந்தாண்டக வியாக்யானம்.

TIRUNEDUNDĀṆDAKA VYĀKHYĀNAM.

Foll. 15a—171a.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on the work described under R. No. 33 (c).

This work is said to have been preserved by Cakravarti Raghunāthācāriyar.

Complete.

Beginning :

ஆழ்வார் திருமங்கையாழ்வாராகிறார், 'வென்றியே வேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி' என்று ஸர்வேஶ்வரன் [வு](உ)பய விபூதியடைய இவர் துடைக்கீழ் கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயித அஹங்காரராய், அதுக்கடியான தேகாத்மாபிமானத்தையுடையவராய், அத்தாலே * * * * விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர், * * * * * தம்முடைய அபிநிவேசத்துக்கு இரை போராமையாலே அலம[ர்]ந்து கூப்பிட்டு(ப்) பின்பு, தாம் அவாவற்று வீடுபெற்று த்ருப்தரானபடியைப் பேசித்தலைக்கட்டுகிறார் இப்பிரபந்தத்தில்.

முதற்பாட்டு: இதில் (முதற்பாட்டில்) தேகாத்மாபிமான நிவ்ருத்தி[து](தொடக்கமாக)த திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்த பர்யந்தமாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகாரபரம்பரைகளைப்பேசுகிறார். முன்னுருவில் மின்னுருவாய்—ப்ரத்யக்ஷ பரித்ருஷ்ட

மான பதார்த்தங்களில் மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தைப் பிரகாசிப்பித்தான்; அதாவது, ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களின் அஸ்த்தைர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கை.

End:

அருளாயென்று முனிவரோடமரரேத்த என்று அவர்களுக்கு விசேஷணமானபோது, எம்பெருமானைக் கண்டபோதே என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே என்ன ஸக்தரல்லாமையாலும், கீழிற்பாட்டுப்போலே இப்பாட்டில் இயலின்பலஹாநி தோற்றியிராமையாலும், எம்பெருமான் திருமேனி வார்ஷிகவலாஹகம்போலே யிருக்கையாலும், அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தன்னைப்புஜிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைச் சொல்லுகையாலும், தாமே வேலெடுக்க ஸக்தராகையாலும், ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்தபடியை அருளிச்செய்கையாலும், இப்படியுள்ள பேச்சுக்களெல்லாவற்றாலும் தம்முடைய பலஹாநிபோய்த் தம்முடைய அபேக்ஷிதம்பெற்று த்ருப்தராணுரென்னுமிடம் இப்பாட்டிலே வ்யக்தம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றியது. இதில் உள்ளுறைபொருள் முதலியவை நன்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமிருக்கிறது.

R. No. 35.

Palm-leaf. $19\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 152. Lines, 6 to a page. Telugu. Much injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருச்சந்தவிருத்த வியாக்யானம்.

This is a commentary by Periyavāccānpiḷḷai on Tirumaḻiśaiyāḻvār's Tiruccandaviruttam which is a portion of Mudalāyiram and in which he expresses his gratitude for the grace of God which initiated him into the knowledge of Him.

Complete.

Beginning :

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறர் கிருஷ்ணவதாரம்போ லே யாய்த்து பிறந்தபடியும் வளர்ந்தபடியும். யதுகுலத்திலே பிறந்து கோபகுலத்திலே வளர்ந்தாப்போலே ரிஷிபுத்திர ராய்ப் பிறந்து தாழ்ந்தகுலத்திலே யாய்த்து வளர்ந்தரு[ளு](ளி) த்து. க்ருஷ்ணனுய் யதுகுலத்திலே பிறந்தாப்போலே இங்கே வளர்ந்தருளி * * * * * *

* * * * * *

இவ்விஷயத்தை லபிக்கப்பெற்றேனென்று தமக்குப் பிறந்தலா பத்தைச் சொல்லித தலைக்கட்டுகிறர். முதற்பாட்டில்,"ஹ-ஒகெ ஹெ்ராவெஂஸ" என்கிறபடியே சுதூராண-ேவமாய் ஸமஸ்தமான வ்ரயிவ்ராஹிஸ-ஒதங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிலும் நீ அஜ் ஜகத்துக்கு உபாதானகாரணம், இவ்வர்த்தம் வேதாந்தப்ரமே யம் கைப்படாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் நினைக்கவொண்ணுது என்கிறர். பூநிலாய வைந்துமாய்-பூமியிலே வர்த்திக்கிற சப் தாதி குணங்களைந்துமாய், "மஂயவதீ வ்ரயிவீ கஸ்ரமஂயொ ம-ஒணோரார்கஃ" என்று வ்ரயிவீமணம் கந்தமாயிருக்க, சப்தாதி குணங்களைந்து மதுக்குக் குணமாகச் சொல்வானே னென்னில்:"ஶஷ்ஜாதிஸிம-ெ-ஒணை ஶர-ஷ-ெதுஸஂய-காகா-த்தெ ரொதெரொஃ" என்கிறபடியே * * * * * வ்ரயா நமே உபாதானகாரணம் விஉவிதூஂஸம-ெ ஜம · · வாமென்னும் ஸாஂவ்ர (?) நினைக்கவோ, வேதாந்த ப்ரமேயங்கைப்படாரை யொழிய ஆர் நினைக்கவல்லரென்கிறர். (க)

End :

என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே தத்வேஷி என்று உபதேசித் தும் சுஹஂஶரஹூஷி என்ற நுஸந்தித்துப்போந்த அர்த்தமிறே யிவர் இங்கு அருளிச்செய்கிறது ; இந்த ஶரீராத்மஸம்பந்தமிங் குச் சொல்லுகி[று](ற)து. தன் · · லராக வுபகரித்த விதுக்கு (ப்) போதுவார்.

(கு-பு.)—

இது, முதலாயிரத்தின் ஒரு பிரிவாயும் திருமழிசையாழ்வா ரியற்றியதுமான திருச்சந்தவிருத்தமென்னும் பிரபந்தத்தின் வியாக்யானம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை யியற்றியது. இப்பிர பந்தத்திலுள்ள விருத்தங்கள் சந்தவிருத்தம்போல இருப்ப தால் நூலுக்கும் சந்தவிருத்தமென்றே பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இவ்விரிவுரை முழுதுமிருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 36.

Paper. $8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{4}$ inches. Foll. 33. Lines, 15 to a page. Tamil and Grantha. Good.

Restored in 1910-11 from a Ms. of the Library.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

This work treats of self-surrender (Prapatti) as a means of salvation from a consideration of the meaning of the stanzas in the Valmiki's Ramāyaṇa regarding the refuge taken by Vibhīsaṇa. The work was composed by Vēdāntadēsika in ten chapters of which this Ms. contains only the 4th and the 5th chapters.

Beginning:

இப்படி ஶரணாகதி வேதோபநிஷத்தான இவ்வபய ப்ரதான ப்ரகரணத்திலே " ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே " என்று, ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே வரம்வேண்டிக் கொண்டவிடத்தில் * * * * *

End:

ஆகையால், நமக்கு(க்) காரியம் தப்பாமைக்கு நீதிசொல்லப் பரிவும் நி[ற்பப](ர்ப்பர)முமுடைய நீங்கள் வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ர வ்யாஸ பராஶர ப்ருஹஸ்பதி ப்ரப்ருதிகளான ஸத்துக்களும் நெஞ்சாத்தப்படாதே) நம்ஸ்வபாவத்தையும் குலையாதே நம்மைப் பெறப் பாருங்கோளென்று திருவுள்ளம்.

Colophon:

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு அபயப்ரதான ஸாரே ஶரண்யஶீலப்ரகாஶ: பஞ்சமோதிகார:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

(கு-பு.)—

இது, வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமபிரானை விபீஷணன் சரணமடைந்ததைப்பற்றிக் கூறும் ஶ்லோகங்களுக்கு வேதாந்ததேசிகரியற்றிய கருத்துரை ; வடகலைஸம்பிரதாயத்

தைச்சேர்ந்தது ; மணிப்ரவாளநடையிலாகியது ; பத்து அதிகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது ; இந்தப் பிரதியில் 4-5 ஆகிய இரண்டு அதிகாரங்களேயுள்ளன.

R. No. 37.

Palm-leaf. I Vol. $17\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 286. Lines, 6-7 to a page. II Vol. $19\frac{5}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 232. Lines, 8-10 to a page. III Vol. $17\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 291. Lines, 8-9 to a page. Telugu, Grantha and Tamil. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருவாய்மொழி வியாக்யானம்—முப்பத்தாறாயிரப்படி.

TIRUVĀYMOḶI VYĀKHYĀNAM : MUPPATTAṚĀYIRAPPAḌI.

A commentary on Nammāḻvār's Tiruvāymoḻi by Kṛsnapāda also called Vadakkuttiruvīdippiḷḷai. The commentary is also called Īḍu or Nambiḷḷai Īḍu and is in extent 36,000 Granthas which accounts for the name given in the heading. This Ms. contains only 1 to 9 Pattus of this work.

Beginning :

ஸ்ரீயப்பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனை ஸர்வேசுவரன், மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை "அடியை யடைந்துள்ளந் தேறி ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன் திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி யருளினுன். * * * * * * * * இதர தர்சனங்களில் தத்துவங்களைப் பதினறென்பார் ஆறென்பாராய் பஹுவகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணுவார்கள். [யெ](எ)ங்[க](ங)னே யென்னில் : லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களை நாலினுடைய கூட்டரவாலே சைதந்யமென்றெரு தர்மம் பிறக்கும் ; அதுக்குண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகங்கள் ; அவைதன்னுடைய பி[றி](ரி)விலே சைதந்யம் நசிக்கும் ; அவ்வருக்கு ஒன்றுமில்லை என்பது அவனுடைய ஸித்தாந்தம். * * * * * * * * *

திருவாய்மொழிக்காக ஸங்கிரகம் முதல்திருவாய்மொழி ; முதல் திருவாய்மொழியினுடைய ஸங்கிரகம் முதல் மூன்று பாட்டு ; முதல் மூன்றுபாட்டினுடைய ஸங்கிரகம் முதற்பாட்டு ; முதற் பாட்டினுடைய ஸங்கிரகம் முதலடி ; என்போலென்னில் : '[illegible]' என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்கிரகம் திருமந்தரமாய், அதனுடைய ஸங்கிரகம் பிரணவமாய், அதனுடைய ஸங்கிரகம் அகாரமானாப்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தாரங்களாலே செய்தார்களிறே.

முதற்பாட்டு. தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி உபகரித்தான். * * * * *

* * * * * *

தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டியுபகரித்தான் என்று அவன் பண்ணின உபகாரங்களடையச் சொல்லி, இப்படி உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கவாராயென்று தன் திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார் ; * * * * *

உயர்வு-வருத்தம், எல்லார்க்கும் உயர்த்தி உண்டாம்போது வருத்தமுண்டு ; அப்படி வருந்தவேணுமோ என்றால், உயர்வற உயராநிற்கும் ; இத்தைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்த சந்தை. * * * * * *

* * * * * *

"உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே ப்ராப்யவேஷஞ்சொல்லிற்று. மயர்வற என்கையாலே விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று. அருளினன் என்கையாலே அவனே ஸாதனம் என்றது. தொழுதெழு என்கையாலே ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச்சொல்லிற்று. என் மனனே என்கையாலே பரிசுத்தாந்தக்கரணனே அதிகாரியென்னுமிடஞ்சொல்லிற்று.

End :

இதன்றோ நான் உங்களைக்குடிக்கச் சொல்லுகிற வேப்பங்குடிநீர் ! தேனேமலரும் திருப்பாதத்தையிறே சேரச்சொல்லுகிறது.

ஹரி: ஓம். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். [illegible]

(கு-பு.)—

இது திருவாய்மொழியின் விரிவுரை ; வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை இயற்றியது. இவர், தமது ஆசிரியரான நம்பிள்ளையினிடத்துத் தினந்தோறும் பகற்பொழுதிற்கேட்ட திருவாய்மொழியின் அர்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் மனதிற்கொண்டு அவற்றை இரவில் எழுதித்திரட்டி இந்த நூலாக்கினரென்பர். இவ்வுரைக்கு நம்பிள்ளையீடு என்றும், முப்பத்தாறாயிரப்படி யென்றும் பெயர். முப்பத்தாறாயிரம் கிரந்தங்களாலாகியதுபற்றி இப்பெயரமைந்தது. முதல் மூன்று பத்துக்கள் முதல் வாலியத்திலும், 4, 5, 6 பத்துக்கள் இரண்டாவது வாலியத்திலும், 7, 8, 9, பத்துக்கள் மூன்றாவது வாலியத்திலும் உள்ளன. 10-வது பத்தின் உரை இவற்றில் இல்லை.

R. No. 38.

Palm-leaf. 13¾ × 1¼ inches. Foll. 94. Lines, 7 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAIVYĀKHYĀNAM—MŪVĀYIRAPPAḌI.

This is a commentary by Periyavāccanpiḷḷai on Tiruppāvai of Āṇḍāḷ noticed in R. No. 22 *ante*. This is called Mūvāyirappaḍi as there are 3,000 (Mūvāyiram) Granthas in the work.

This work is said to have been received by the son of Gāṇḍūri Vēṅkaṭācāriyar on the 12th day of the bright fortnight in the month of Āśvīja (Aippaśi) of the year Nandana.

Complete.

Beginning:

திருப்பா [வு] (வை) மூவாயிரப்படி.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]களுக்கும் [illegible]ம் கைவந்திருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசிபோரும்; ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; ஆழ்

வார்களுக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் அத்தனை வாசிபோரும்; பெரியாழ்வாருக்கும் ஆழ்வார்திருமகளுக்கும் அத்தனை வாசி போரும்; அவர்களில் இவளுக்கு வாசியெங்ஙனேயென்னில்: ஜாதிரோயஃ ஸாஷூ: என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்திலே யுறங்குகிறவர்களை எழுப்பி எம்பெருமான் தானே தன்னைக்காட்டக் கண்டிருந்தார்கள் ஆழ்வார்கள். இவள் தானேசென்று எம்பெருமானை எழுப்பித் தன்குறையை யறிவித்தாள்; ஆகையாலே அவர்களிலும் இவள் விலக்ஷணை. * * *

* * * * * *

அவதாரிகை: முதற்பாட்டில், இந்நோன்புக்கு ஒரு காலம் நேர்படுவதே என்று காலத்தைக்கொண்டாடுகிறார்கள். மார்கழித் திங்கள் என்று தொடங்கிச் சிறுமீர்காளென்றுமளவும் ப்ராப்யம்; மேல்ப்ராபகம், ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

(வியா) மார்கழித்திங்கள்-நாதி ஶீதா ந வா க்ஷ்ணா என்கிற நியாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிஶீதளமாதலன்றிக்கே யிருக்கும் மாஸம். நாளுக்கு ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்வோத்தரமான காலம். மாஸாநாம் மார்கஶீர்ஷோऽஹம் என்று மாஸங்களில் வைதுக்கொண்டு மார்கழிமாஸமாகிறேன் என்று அவன் தானே அருளிச்செய்கையாலே வைஷ்ணவமானமாஸம். ஸகல ஸஸ்யங்களும் அங்குரிக்கும் காலமாகையாலே தங்களுடைய உந்மேஷத்துக்கு அர்ஹமானகாலம். மார்கழித்திங்கள் கோபவ்ருத்தர் குளிருக்கு அஞ்சிப்புறப்படமாட்டாதகாலம்.

* * * * * *

End:

எங்குந் திருவருள்பெற்று-த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டிலும் பிராட்டியுந்தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று இன்புறுவர் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வந்த ஆநந்தம்பெறுவர். விடிவோறே எழுந்திருந்து முப்பது பாட்டும் அநுஸந்தித்தல், மாட்டி[த்தி](ற்றி)லளுகில் "சிற்றஞ் சிறுகாலே" யென்கிற பாட்டை அநுஸந்தித்தல், அதுவும் மாட்[டு](டா)ளுகில் நாமின்[னி](றி)ருந்த விருப்பை நினைப்பது என்[னு](று) பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

நவேத்ராரோகபெஜலெக்ஷா வகபாா வகபாக்ஷரீ |
காலேஷ்வ ப்ரவஹெஜெ ஜகலொ ஹஜ ராஜஸ: ||

ஸ்ரீவாநாதிபாவெ நம:. ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீமத்ஸூமாபாவெ நம:. ஸ்ரீமதாமபாவெ நம:

(கு-பு.)—

இது திருப்பாவைக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை இயற்றிய மூவாயிரங் கிரந்தங்களடங்கிய வியாக்கியானம். ஆழ்ந்த பொருளைத்தருவதுடன் கம்பீரமான நடையது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முழுதுமுள்ளது.

R. No. 39.

Palm-leaf. 14¾ × 1¼ inches. Foll. 109. Lines, 6 to a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAI VYĀKHYĀNAM—MŪVĀYIRAPPAḌI.

Same as the above. Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி (No. 38) போன்றது. இந்த உரை இதில் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 40.

Palm-leaf. 19¾ × 1¼ inches. Foll. 59. Lines, 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருப்பாவை வியாக்யானம்—நாலாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAI VYĀKHYĀNAM—NĀLĀYIRAPPAḌI.

Similar to the above. This commentary on Tiruppāvai is named Nālāyirappaḍi as it consists of 4,000 Granthas.

Complete.

Beginning:

[illegible] * * * [illegible].
* * * * * *
[illegible] * * * [illegible].

பரதசையில் மற்றப்பிராட்டிமார்க்கு(ப்)பெரிய பிராட்டியார் முன்[றி](னி) லையாக வேண்டினாப்போலே கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பெரியபிராட்டியார்க்கும் மற்றும் நா[ய்]ச்சிமார்க்கும் அகப்

பட நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாகவேணும்; அங்கு[ற்றை] (த்தை) ஐசுவரியத்துக்கு(ப்) பிராட்டி ஸத்ருசையானாப் போலே இங்குத்தை ஐசுவரியத்துக்கும் எல்லாப்படிகளுக்கும் குலசீலாதிகளால் ஸத்ருசையாயிருக்குமிவள் * *

* * * * * *

முதற்பாட்டு:—பிரபந்தத்துக்கு(த்)தா(ற்) பரியமான ப்ராப்யப்ராபகஸங்கிரகம், காலத்தைக்கொண்டாடுகி[று](ற)தென்றும் சொல்லுவார்கள். மார்கழி; 'ஒழிவில் காலமென்றும்', கதாஹமைகாந்திக நித்யகிங்கர: என்றும் காலத்தைக்கொண்டாடினாப் போலே மாஸத்தைக்கொண்டாடுகிறது. க்ஷேத்ரவிஷயங்களில் [ப்]புக்கால் ஸமயம் பண்ணினகால மறவற்றே யென்றிருக்கும்.

End:

(ஸங்க்ஹி)தமாம்படி ப்ரஸாதத்தைப் பெற்று, இன்பு[ரு](று)வர் - பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்தம்பெறுவர் . . . . நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் திருமாலால் . . . லறுமாறி நிரூபகதர்மம். இசலி இசலி இருவரும் பரியக்கடவர். ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

. . . ரத்வத்தால் சொல்லித்[து](தா)கி[று](ற)து வேதார்த்தம். அவதாரமே ஸமாச்ரயணீய ஸ்தலமென்றும், அவதீர்ணனானவனழகே * * * *
உக்தமான அநுஷ்டான மில்லாதவர்க[ள்](ளு)க்கு வகள் (?) பாசுரமே அவர்கள் பேற்றைக்கொடுக்குமென்று சொல்லித் தலைக்கட்டுகி[று](ற)து.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். வரதார்யமகாகுரவேநம:.

(கு-பு.)—

திருப்பாவையின் வியாக்யானங்களுள் இது மிகவும் விரிவானது. நாலாயிரங் கிரந்தங்களாலானதுபற்றி நாலாயிரப்படி என்னும் சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரென்பது இதனால் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியி லிதுமுழுதுமுள்ளது. இறுதியிற் சில ஏடுகள் ஒருபுறஞ் செல்லரிப்புண்டுள்ளன.

R. No. 41.

Palm-leaf. 18¼ × 1½ inches. Foll. 278. Lines, 6-7 to a page. Telugu. Much injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

திருவாய்மொழி வியாக்யானம்—முப்பத்தாருயிரப்படி.

TIRUVĀYMOḺI VYĀKHYANAM—MUPPATTĀṚĀYIRAP-PAḌI.

Same work as the one described under R. No. 37 *ante*.

From about the middle of the 1st stanza of the 2nd Tiruvāymoḻi in the 1st Pattu to the end of 3rd Pattu.

(கு-பு.)—

இது 37-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் முதற் பத்து இரண்டாந்திருவாய்மொழி முதற்பாட்டின் உரை பிற்பாதிதொடங்கி மூன்ரும் பத்தின் இறுதிவரையில் இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் 1—40 ஏடுகளில்லே. உள்ள ஏடுகளிற் பல முறிந்தும் செல்லரிப்புண்டும் இருக்கின்றன.

R. No. 42.

Palm-leaf. 17¾ × 1½ inches. Vol. I. Foll. 242; Vol. II, Foll. 198. Lines, 10 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

ஜீயரரும்பதம்.

JĪYARARUMPADAM.

This is a note on the difficult words and important passages in the commentary called Muppattārāyirappaḍi on Tiruvāymoḻi. By Kunnattūr Jīyar.

Complete. Volume I contains from the beginning to the end of the 3rd Tiruvāymoḻi of the 6th Pattu, and the rest is in volume II.

Beginning

பரமகாருணிகரான நம்பிள்ளே திருவாய்மொழி பிரபந்தத்துக்கு வியாக்யானம் செயதருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்பிரபந்தம் ஸர்வர்க்கும் பரிக்ராஹ்யம் என்கைக்காக ப்ரவந்யதஃவக்த்ருதத் ப்ரதிபாதயவைலக்ஷண்யங்களே உபபாதிக்

கக்கோலி, ப்ரதமம் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமும் ஆழ்வார்க்கு விவக்ஷிதமென்று மாதவன்பாற்சடகோபனென்கிற பாட்டிலே பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்யாதமிறே.

“[illegible]” இத்யாதியாலும், “[illegible]” இத்யாதியாலும், “[illegible]” இத்யாதியாலும் (ஸ்ரீ)ராமாயணத்துக்கு இம்மூன்று வைலக்ஷண்யம் சொல்லி[த்தி](ற்றி)றே. * * * *

* * * * * *

முதற்பாட்டு. [illegible]மாக அவதாரிகைதான் ஸமஸ்தேத்யாதி. தொழுதெழென்ற கைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாக வேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிருரென்று கண்டுகொள்வது. அருளினன் என்றதை ப்ரதிவாக்யம் அந்வயித்து உபகரித்தான் உபகரித்தான் என்கிருராதல். * * * *

End·

முடிந்த அவா - பரமபக்தி, சரீராவஸாநாநந்தரத்திலேயன்ரே பரமபக்தியுண்டாவது; அதுக்குமுன்னே உண்டாகக் கூடுமோவென்ன பகவத் ப்ரஸாதமித்யாதி; ஆறுல் கர்மஜ்ஞாநங்களாலேயன்ரே பக்தி உண்டாவதென்ன, கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி; ஸர்வேசுவரன் பிறப்பு அநுக்ரஹ நிபந்தனமாகையாலே எப்படி உய[ற்றி](ர்த்தி)க்குடலாய்தது, அப்படியே இவர்களுக்கும பிறப்பாலே உய[ற்றி](ர்ச்சி) உண்டாம்படி என்றபடி. ஆழ்வார்க்குப் பின்பு இத்யாதி வாக்யத்திலே ப்ராஸங்கிகமாக “[illegible]” என்ற பெரியஜீயர் ஸ்ரீஸூக்தியை ப்ரஸாதித்தருளுவர்.

ஸ்ரீ[illegible] நம:. ஆத்தான் திருவடிகளே சரணம். மலை அழகப்பங்கார் திருவடிகளே சரணம்.

[illegible] .
[illegible] ||

எம்பெருமானர் திருவடிகளே சரணம்.

* * * * * *

[illegible] திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது திருவாய்மொழியின் முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் வியாக்யானத்துக்குக் குறிப்புரை. இதில் அவ்வுரையின் அரிய பதங்களின் பொருளும, வாக்யங்களின் கருத்து முதலியவைகளும் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது இரண்டு ஸம்புடம்புகளாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. முதலதில் 1—6-வது பத்து 3-வது திருவாய்மொழி வரையிலும், இரண்டாவதில் மற்றைப் பாகம் முழுவதும் உள்ளன. ஏடுகளிற் சில முறிந்துள்ளன.

R. No. 43.

Palm-leaf. $10\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 69. Lines, 5 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) நல்வழி, உரையுடன்.

NALVALI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—36*a*.

The same work as is described under No, 167 of the D. C. T. Ms, Vol. I; with a commentary.

Complete.

Beginning:

ஔவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி, உரைப்பாடம்.

காப்பு.

பாலுந்தெளிதேனும் * * * * சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா.

இ-ள். அழகுசெய்கின்ற உயர்வாகி(ய) யானைமுகத்தை யுடைய பரிசுத்தமாகிய மணிக்கு ஒப்பாகிய விநாயகமூர்த்தியே உனக்கு நான் பாலுநதெளிநததேனும் * * *

End

தேவர்குறளுந் திருநான்மறைமுடிவும

* * * * ஒருவா சகமென் றுணர்.

இ-ள். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனுர் அருளிச்செயத திருக்குறளும், சிறப்புப்பொருந்திய நாலு வேதங்களின் முடிவாகிய நாலு வாக்கியங்களும். * * * *

* * * * * *

இவையெல்லாம் வேறுவேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், கடவுளியல்பும், உயிரியல்பும், உலகியல்பும், வந்தவியல்பும்முத்த [யி] (வி) யல்புமாகிய இவைகளை ஒருதன்மையாகவே உணர்த்துமென்பதாம். (சய)

Colophon.

[பொ] (பு) தன்கி [ை] ழமை முடித்தது மு [ய்] (டி) ந்தது. நல்வழி உரை முற்றுப்பெற் [று] (ற) து. பர [த] ம குருவேதுணை. அப்பா * * * கு [று] (ரு) பாதம் துணை.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்மூலம டிஸ்கிருப்டிவ் காட்லாக்கின் 167-வது நம்பரில் வநதுளளதே. ஆனல் பாட்டுக்கள் அசசுப்பிரதியிலுள்ளனபோலவே இருக்கின்றன. இதில் இந்நாலின் நாற்பதுபாடல்களும் உரையுடனிருக்கின்றன.

(*b*) நன்னெறி, உரையுடன்.

NANNEṚI WITH COMMENTARY.

Foll. 37*a*—47*a*.

Same as the work described under No. 168 of the D. C. T. Mss. Vol. I; but with a commentary.

Stanzas 1 to 10.

Beginning:

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள அருளிச்செய்த நனனெறி மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாறபதும் வருமே.

இ-ள். மின்னொளியைவீசுகின்ற சடாமுடியையுடைய விநாயகமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளைத் தொழுதால் நன்னெறி என்கிற இந்நாலிலுள்ள நா(ற்)பது வெண்பாவும் வரும. எ-று.

End:

சந்திரனானவன் தனக்கு இருக்கிற களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாது, உலகத்தில் நிறைந்த இருளை மேலே நின்று நீக்கும். எ-று.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காடலாக்கின் 169-வது நம்பரில்வந் துள்ளதே. இது அப்பிரதிபோலாமல் அச்சுபிரதிபோன்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முதல பத்துப்பாடல்கள் உரையுடன் இருக்கின்றன.

(c) வாக்குண்டாம், உரையுடன்.

VĀKKUṆḌĀM WITH COMMENTARY.

Foll. 48*a*—60*b*.

Same work as the one described under No. 198 of the D. C. T. Ms.; but with commentary.

Begins in the course of the commentary for the 3rd stanza. Many leaves are lost; and hence there is commentary for 15 stanzas only.

Beginning:

. . . . . னிய இடம்பொருளேவல்கள், நாளல்லா நாள்-சுபகாலமல்லாத காலம; வறுமையொடுகூடிய விளமையும் முதுமையொடுகூடிய செல்வமும் துன்பங்களைசசெய்து பயன் படாமல் அழியும் என்பதாம. (௩)

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்று தளவல்ல * * *

End:

சாநதனையும் * * * *

* * * * * *

மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

அறிவுடையோர் தாம் இறநதுபோமளவும் இறந்துபோகத் தக்க தீமையையுடைய செயல்களையே தமக்குப் பிறர் செய்தாலும், தம்மாலே ஆகுமளவும் நன்மையேசெய்து தாம் அவரையும் காப்பர். எப்படியென்றால் : மரங்களான[து] (வை)கள், தம்மை மனிதர் வெட்டுமளவும் அவருக்கும் குளிர்ச்சியாகிய

நிழலையே கொடுத்து வெயிலை அவர்மேல் படவொட்டாமல் மறைக்கும்; இதுபோல எ-று. தீங்குசெய்கின்றவருக்கும் நன்மையே செயல்வேண்டுமென்பதாம். (கூ0)

Colophon:

வாக்குண்டாமுரை முற்றிற்று. புதன்கிழமை முடிஞ்சது. முச்சுது. அர்த்ததேவாதீரே (?) முதல்துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூலம டிஸ்கிரிப்டிவ காட்லாக்கின் 198-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இநதப் பிரதியில மூன்றாம்பாடலின் உரை பிற்பாதி தொடங்கியிருக்கிறது. இடையிடையே பல ஏடுகளில்லாமையால் உரையுடன் 15 பாடல்களே உள்ளன.

(*d*) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Foll. 61*a*—66*a*.

On the superiority of the excellence derived from intellect to that arising from caste. The work consists of ten stanzas and is addressed to the Brahmins of Pāyccalūr village.

Beginning:

சந்த[ண](ன)மகிலும் வேம்புந் [த]தனித்தனி [்]கநதம் வீசும்
அந்தண[ற்](ர்) தீயில்வெந்தா லதும[ண](ன)ம் வேற தாமோ
செந்தலைப் புலையன் வெந்தா ல[த]தின்மணம் வேற தாமோ
பந்தமு[ம]நதியும் வேறோ பா(ய்)சசலூர்க் கிராமத் தா[ற](ர).

End:

ப[றை]றவையும் நா[ல்க்](ற்)கா[ல்ச்](ற்)சீவன் பரி[உ](வு)டன் [முறைமையுண்டோ
குறைவறநீ[ற்](ர்)வான்சாதி[கி](கு)றிப்புடனா(ர்)வ[ஞ்]சீவன்
இறையவன் தேவெ[ற](ர)ல்லா[ம்] முறைமையிப் படி[த்]தா [னல்லோ
பறையனும் பா(ர்)ப்பான்வேறோ பா(ய்)ச்சலூர்க்கி[ரு](ரா)மத் தா[ற](ர). (ய)

(கு-பு.)—

இநநூல், பாயசசலூரென்னும் கிராமத்திலுள்ள அந்தணரைநோக்கிப் பிறப்பினலுண்டாகும உயாவு சிறநததன்று, அறிவினல் வருவதே சிறநததென்று கூறுவதாக அமைந்

துள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியிலுள்ள பாடல்களின் தொகை 10. செய்யுள்நடை சிறந்ததன்று.

67, 68, 69 *எண்ணுள்ள மூன்றேடுகளில விநாயகர்விஷயமான பாடலொன்றும் வேறிரண்டுபாடல்களும் எழுதபபட்டுள்ளன.*

R. No. 44.

Palm-leaf $15\frac{1}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches Foll. 189. Lines, 6-7 to a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1910-11 from Syed Mukdoom Hoosany Sahib of Triplicane.

(*a*) *வைசியபுராணம்.*

VAISYAPURĀṆAM.

Foll. 1*a*—132*b*.

This gives an account of the origin of the Vaiśyas, the names of their 1,000 Gōtras, and the lives of many prominent men of their caste. Vakkavan, the son born from the thigh of Brahma, was commanded by Śiva to originate in this world the caste and the profession of Vaisyas. He married and got 1,000 sons who became the ancestors of the Vaiśyas of 1,0(0 Gotras.

Complete.

Beginning :

பூலோக வைசிய புராணம்.

நாட்[க்]கொண்ட தாமரைப்பூந தடஞ்சூழ்ந்த நல்லூரகத்தே
கீடகொண்ட கோவணநதா வென்றுசொலலிக் கிரிப்படுத்தி
வாட்கொண்ட தாமரைக்கண் ணியரோடொரு வாணிபனை
யாட்கொண்ட வார்த்தை யுரைக்குமன்றோ நம்மகவிடமே.

* * * * * * *

கடநதைவணிகனின் வேட்டன் தேவந்தைகந்துக்கண்ணன்
மடநதையர் வேலென்னுமாசசாத் தன்கண்ண வணிகபிரான்
அடைநதவா தாபரமநாகநதை வேடடநதையானைகிழான்
திடநதவருதவன் கொளஎநதை தாமநதைச்செல்வனுமே.

நட்பார்[க்]கிழான் கோமனுழான் பையன்குளத்துழா நட்ட
[மனுடலைக(?)
கற்பாந்திரமபண்ணும் வண்ணக் கன்கடவுளான் காவிரியான்
பொற்பா[ரு](று)[ப்]பாய் மண்டபமுடையான் பொற் புவி.
[கிழவன்
சொற்பாவலரந்த நாலாறு பேரிந்த(த்)தொல்புவிக்கே.

கடவுள வாழ்தது. [தல்]

* * * * * * *

திருவளர் கொன்றை சூடுஞ் செஞ்சடைக் கடவுள் வாழி
வரிவளை திகிரி யேந்து மாயவன் வாழி வாழி
விரைசெறி கமல மேவும் வேதநான் முகத்தோன் வாழி
மருவளர் தோன்றி மாலை வாணிபர் வாழி வாழி. (௩)

கரியவ னருளி னாலே காசிபன் செய்த பாடற்
பெரியதோர் புலவர் கேட்கிற் பெருகவே மொழிவர் பாரில்
மருவளர் புயத்தோன் வக்கு மாமுனி மரபில் வந்த
வரிகள்சேர் மாலை மார்ப ராயிர வணிகர் கி[ற்](ர்த்)தி. (௪)

மனுவினால் விதித்த நீதி (வை)வசிய புராண முன்னான்
முனிவனா ரியனா லாக மொழிந்தன ரதனை யாவு
மினியசெந் தமிழி னாலே யியம்புவ திரவி முன்மின்
மினியனார் கிரணங் கொண்டு விளங்குவ தொக்கு மன்றே.

* * * * * *

வாய்ந்தநான் முகனால் வந்த வக்குவ னருளி னாலே
காநதளந் தொடையல வேந்த ருதித்தது மவர்க்குத் தேவ
ரீந்தது மவராற் பெற்ற வேற்றமும் பின்பு பாரிற்
போந்ததும் போந்து செய்த புதுமையும் புகல லுற்றேன். (எ)

* * * * * * *

உற்பவச் சருக்கம்.

ஆதியார் பாதி யருள்புரிந்த வச்சுதனார்
தீதிலா வுநதியிலோர் செங்கமலம் பூத்ததிலே
போதனா ரென்னும் புனிதனைத்தந தன்னவனை
நாதனீ வையம் படைப்பா யென[ன](ந)வின்றான்.

End:

கச்சியே கம்ப[ரிட](ருடைப்) பொற்கோவில் தன்னையே
கணகமத னாண்மேய்ந்தவர்
கவிபரவ வரதர்க்கு வாலவட்டம்வீசி(க்) காட்சியே
பெற்ற பெரியோர்

ஏசசுவிலே பெற்றிடு மூடக்குமா ணிக்கமதை
யியலுடன் கோ[ற்ற](த்த)பெரியோர்
எழிலுடைய மருதூரில் மருதற்கு நா(ய்)ச்சியா
ரின்புடன் தந்தபெரியோர்
உச்சிதம தான திரு வேங்கடற் கவசர
வுபயமது செய்தபெரியோர்
உகமளவு திருவூரி லீசற்கு சம்[ம](ப)ந்த
மூளதாகி நின்றபெரியோர்
மெச்சியே தேவரும் பெருவாழ்வ ளித்திட
மேதினியில் வந்தபெரியோர்
மெய்க்கோல மாகவே பொற்கோல மேமேவு
தற்கோல நகரேசரே. (சு)

* * * * * * *

வாணிபரில் வீருன மாசாத்த வாணிபனும்

* * * * * * *

மருவல[ற்](ர்க்)குக்கூற்றனையவர் சந்திற்குப் பேரராகிய
அழகியம்பதிக் குலவாணிப ராயிரங் குடித்தலை வாணிபரே.

முடிறும்[ரு](ரா)கவன் துணை.

வாணிபர் ஆயிரங்கோ[ற்றி](த்தி)ரம.
புல்லேகிழார், புலவிகிழார், புல்விடுவேட்டன்

* * * * *

கட்டளை கலிப்பா

கொந்தலர்பொழில் சூழ்திருக்காஞ்சியி[ர்](ற்)
குலவிவாழ்வரத ராசருக்க[ண்](ன்)பனும்
உந்திதென்புஷ்ப வாலவட்டமெனும்
ஓதுநாகயிங் [கி](க)ரியம்புகழ்பெ[ர](றச்)
செந்தமிழ்செறி பூவிருநதம(ல்)லி
செந்திலங்குநாப் பாக்கிழான்தோத்திரன்
தந்தைவாய்மை தரித்தபுகழுளோன்
ச[ர்ச்](ற்) சனத்திருக கச்சிநம்பியே. (எ)

முற்றும்.

Colophon :

செய ஸூ புரட்டாசி மீ உ௰அ உ ஆதிவாரம், திதி [தி](த)சமி, லக்[கண](கின)ம், த[ன](னு)சு, அ[மு](மி)ர்தயோகம், திருவோண நக்ஷத்திரம், [யி](இ)நத (ச்) சுபதினத்தில், திருவெட்டீசுவரன்பேட்டையிலிருக்கும் வாணிபரில் வீருணமுடைய

மகாரிஷிகோத்திரம் தாண்டவராயசெட்டியார் குமாரன் அருணசலசெட்டி படிக்[கு](கி)ற[த்]துக்கு [வ](வை)சியபுராணம எழுதிமுடிநதது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வணிகரின் பிறப்பு முதலியவற்றைப் பரக்கக் கூறுவது. பிரமனது தொடையின் கண் தோன்றிய வக்குவனென்னும் முனிவன் உலகிலுள்ள அந்தண அரசவேளாள வர்ணங்களுள் பயனுடையது யாதெனவுணரப் பிரமனைக்குறித்துத் தவமியற்றினன். அதனை உணர்நத சிவபிரான், மன்மதனல் தவத்துக்கு இடையூறுசெய்து தன்னிடம முனிவனை வரவழைத்து, வணிகரின்மையால் அழகற்ற நிலவுலகில் அவர்களது குலங்களைப் பெருக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளையை ஒருவாறு ஒப்புக்கொண்ட முனிவன், அவரருளால வந்தபெண்ணை மனைவியாகக்கொண்டு புத்திரப்பேற்றி னிமித்தம் வேள்விசெய்தனன். அதன்கண் அக்கிதேவன் இவற்கு ஆயிரம்புதல்வரை உண்டாக்கித்தந்தனர். பிரமன் முதலோரால் புதல்வர்கடகுப் பெயரிடுவித்து உலகில் வணிககுலத்தைத் தழைக்கச்செய்தனன் என்னும் விஷயம இந்நூலில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இநநூல், கடவுள்வாழ்த்து, உற்பவசருக்கம், பொதுநாமம், ஆயிரவர்கோத்திரமுரைத்த வத்தியாயம கடந்தைவாணிபன் விக்கினேசுவரபூசை, தாமநதை சுப்[ற](ர)மணியர் செந்தோணிமாலை [கு](கொ)டுத்தது, தொண்ணூறறெட்டு நகரத்தியாயம், காமக்கிழவன் உமையவள் பணிவிடை அ[ற்றி](த்தி)யாயம், வண்ணக்கன் எமனுக்கு அ[பை](ப)யங்காத்தது, கொளத்துடையான் மணிகொடுத்தது, மருதவாணிபனுக்கு [யீ](ஈ) சு[ப](வ)ரிபிறநதுமருதப்ப[ா]ருக்குக் கலியாணஞ்செய்தது, திருக்கச்சிநம்பி அத்தியாயம, கொள்ளந்தைசோழனுக்கு விற்பிடிமணிகொடுத்த அத்தியாயம், சோழவாணிபன் துலாக்கோல் புக[ட்](ழ்)சியத்தியாயம், தேவந்தை கற்பூரதிபமிட்டது, நாகந்தை ஔவைக்குப் பொற்பட்ா[க]மளித்தது, இளவேட்டனத்தியாயம, பையன் காவேரியைப் பருத்தியாலடைத்தது, கண்ணவாணிபன் வேளான் புததிரனைக்கா[ற்று]த்தது, கோமலுழான் அத்தியாயம். மண்டபமுடையான் முடக்கு மணிகோத்தது, ஆவணிக்கிழவன் ஆனையிடைகணடது, கடவுளான் காளம்பெற்றது, சாத்தந்தை பொன்கிடாரம் மா[த்து](ற்று) கண்டது, தாமோதரன் கலிக்கியம(ர்)ந்தாள் [சன்](ஸந்நி)தியில் தலையரிந்துகொண்டது, தண்டலங்கிழவன் தலைவழக்குரைத்தது, வேட்டந்தை சிட்டன்கண் கொடுத்தது. வேடடந்தை ஆனைக்கண்ணும் வளநாடுங்கொடுத்தது,. காவேரி

பாண்டியனைச் செ[ன்றி](ண்டி)னால் வென்றது, (பஞ்சகாவியத்தில்) சிந்தாமணி கதை [கண்ணார்] (க்கடன்) (சிலப்பதிகாரம்,) மா[ச்]சாத்து வாணிபன், மணிமேகலை, வயிரவாஷ்மன், வளையாபதி கதை, ஆயிரவர்மொழி என்னும் பெரும்பிரிவுகளையுடையது. இவையன்றி நகரத்தார் இருபத்து[ன](நா)லு கோத்திரத்தார் கீர்த்திபெற்றது, கம்பர் வாணிபர்பேரில் கவி பாடியது, இருபத்துநாலுபேர் வாணிபர் கீர்த்திபெற்றது என்பனவும், வாணிபரின் ஆயிரங் கோத்திரப்பெயரும், அவர்கள் விஷயமான கட்டியம், வெண்பா, ஆசிரியவிருத்தம், ஊசல், லாலி, கும்மி, எச்சரிக்கை, ஏலப்பாட்டு, சோபனப்பாடல், மங்களம் முதலாகிய பாடல்களும் இந்நூலில் உள்ளன. தமிழ்க் காவியங்கள் ஐந்தனுள் சிந்தாமணிமுதலியவற்றில் வந்துள்ள கதைக்கடன் முதலோரது சரித்திரங்களும் சுருக்கமாகச் செய்யுள்நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் செய்தவர் பெயர் இன்னதெனத் தெரியவில்லை. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) பந்தனந்தாதி.

PANDANANDĀDI.

Foll. 178*a*—189*b*.

Same as the work described under No. 259 of the Des. Cat. of T. Mss. Vol. I. Stanza 22 of this work attributes the authorship to Auvaiyār.

Complete.

(கு-பு.) —

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 259-வது நம்பர் பிரதி போன்றது ; ஆயினும் சிற்சிலவிடத்துப் பாடபேதங் காணப்படுகிறது. இந்நூல் ஔவையாரால் இயற்றப்பட்டதென்பதற்கு இந்நூலின் 22-வது பாடலாகிய

"நானவ்வை யென்றிரங்கி வாழ்த்தினேன் மற்றவனு
மேனவ்வை யேயென் றிரங்கின—னனுங்கேள்
மன்னும் புகார்வணிகன் மா[ன](நா)கன் பந்தனெனும்
பொன்னினருட் பெற்றேனிப் போது"

என்பதில் பந்தன் என்பவனை ஔவையார் தாமே வாழ்த்தியதாகக் கூறுதலைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளலாம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R No. 45.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 332. Lines, 5-6 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

GURUPARĀMPARĀPRABHĀVAM.

Foll. 1*a*—288*a*.

This gives a biographical account of the Āḻvārs and Ācāryas who propounded and helped to develop the Sri-Vaisṇava religion. By Pinbaḻagiyapperumāḷ Jīyar, a disciple of Nambiḷḷai. The extent of this work is 6,000 Granthas, and it is hence called Aṟayirappaḍi.

Complete.

Beginning:

வாத்ஸல்யஶீலாதிகுணாம்புராஶிம்
ஸந்தாரஹேதும் ப்ரதிபந்நதீநாம் |
ஶ்ரீதேவராஜப்ரதமவைபவைகநிஷ்டம்
யஜ்ஞேஶமஹம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

பின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
ஶ்ரீமதே ஸம்ப்ரதாயாசார்யாய * * * ராமாநுஜாசார்யாய நம:.

* * * * * *

காமம் பங்கஜநேத்ரநாமபரமாஸ்வாதைகபோக்யாத்மநாம்
யோகீந்த்ரம் கலிஜித்ஸ்வதந்த்ரஜயினம் மோஷிநக்ஷத்ராயினம் |
ஸர்வாத்மநிவாஸயோகிஜநதா வாக்யவல் ஸந்த்ருஷ்டயே
வந்தே ஶாஸ்வதநாமஸம்ஸ்ததகோபமுஷ்டிவாயினம் ||

* * * * * *

ஶ்ரிய:பதியாய், ஶ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஶ்ரீமதநந்த முக்யநித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், * * * * ஸர்வேஶ்வரன், ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபவநமாலைகளையும், ஶ்ரீபூமிநீளைகளையும், ஶ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளையும் பார்த்து, நீங்கள் போய் லீலாவிபூதியிலே நாநா வர்ணங்களாய் அவதரித்து அகில ஆத்மோத்தாரணங்களைப் பண்ணுங்கோளென்று நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியே

"கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:
க்வசித் க்வசிந் மஹாபாகா: த்ராவிடேஷு ச பூரிச:||"
என்றும்,
"தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ
காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ"
என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே * * * *
நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேச்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வறமதிநலமருளி அவர்கள் த்வாரேண ஸர்வாதிகாரமான ஸகலவேதஸார திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பிரகாசிப்பித்தருளினான் ; எங்ஙனேயென்னில் :

End:

அர்ச்சகமுகேன 'நம்பிள்ளை ! ஈடுமுப்பத்தாறாயிரங் கிரந்தங்களை ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதியும்' என்று திருவுளளமாக, பிள்ளையும் மகாப்ரஸாதமென்று பெருமாள் அருளப்பாட்டை ஸிரஸாவகித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு(த்)தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி(த்)தமக்கு அபிமத சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமும் கொடுத்து வாழ்[ந](வித்)தருளினார். ஒருநாள் நம்பிள்ளை யித்யாரப்ய . . . . எல்லாம் நம்முடைய பிள்ளைலோகாசார்யஜீயர்ஸ்வாமி செய்தருளின எதீந்திரப்ரவணப்ராவம் 3,000. இநத(ப்)பெரியகுரு பரம்பரை கிரந்தஸங்கியை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பிரபாவத்தோடே 5,000. இப்பால் 1,000.

(த-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவமதத்தில் பிரசித்திபெற்றுள்ள ஆழ்வார்களுடையவும், ஆசார்யர்களுடையவும் பிறப்புமுதலிய வரலாறுகளையும் மகிமைகளையும பரக்கக்கூறுவது. பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயரால் இயற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருககிறது.

(*b*) யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவம்.

YATĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Foll. 289*a*—332*b*.

This is a biographical account of Maṇavālamāmuni and also of two of his predecessors in the line of teachers. The author of this work is Piḷḷailōkāryajīyar.

Incomplete.

Beginning :

ஒருநாள் நம்பிள்ளை வடக்[கிற்](குத்)திருவீதிப்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் நம பிள்ளை திருவடிகளிலேவந்து ஸேவிக்க, அப்போது வடக்[கிற்](குத)திருவீதிபபிள்ளை தேவிகள் ஈரப்பு(ை)டவையுடனே தண்டனிட்டுநிற்க, நமபிள்ளை அவளருகுநின்ற ஸ்திரீஜனங்க ளைப்பார்த்து இந்தப்பெண் ஈரப்ப(ை)டவையுடனே நிற்பானே னென்ன அவர்கள் சொன்னபடி;

End :

ஆழ்வாருகநதருளும்படி பண்ணினர். பின்பு அழகியமண வாளன் திருமண்டபத்தையும் உண்டாக்கினரே. அநத . . (த-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தைச சார்ந்தது. இதில் பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவாயமொழிபபிள்ளைகளின் சரித்தி ரம் சுருக்கமாயும், மணவாளமாமுனிகளுடைய பிறப்பு முதலிய வரலாறுகளும் பெருமைகளுமபரக்கவுங் கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்றினவர் பிள்ளைலோகார்யஜீயர். இது மணிப்ரவாளம் என்னும வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 46.

Palm-leaf. $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 40. Lines 6 to a page. Telugu. Injured.

Purchased in 1910-11 from T. Ramanuja Rao of Triplicane.

வார்த்தாமாலை.

VĀRTTĀMĀLAI.

A collection of sayings of Śrī-Vaiṣṇava religious teachers in regard to the knowledge of truth, devotion and renunciation.

The Ms. begins with the leaf marked 76.

Complete.

Beginning :

வார்த்தாமாலை பி[றி](ரி)வு.

ஆள்கொண்ட வில்லிஜீயர்.

ஆலயப்ரதிஷ்டைகளில் பராபரதத்வ வ்யத்யயமுப பண் ணியிருக்கும் தாமஸபுருஷர்களாலே வேதவிருத்தாகம மந்த்ர ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ர . . . . . .

ரவர்க்கங்களில் தூரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்ரனுக்கு உண்டு. எங்[க](ங)னேயென்னில் : ஸத்வதத்வருக்கு அத்யந்த விரோதியான தத்ப்ராசுர்யத்தாலே நித்யாதிகளில் . . .

End :

இவற்றைப் பெருமாளும நாயசசியாருமு திருக்கண்சா[ற்றி](த்தி)ய[று](ரு) . . . த்தவிரம்மென் [று](று) அ[று](ரு)ளிசெய்த[று](ரு)ளி, நமமாணை நம்பெண்டுகளாணை என்[று](ரு)ணையிட்டுக்கொண்டு மீளவும போகவிட்டு, அவர்களோடே அநத(ப்)பூஷணங்களெல்லாம் இட்டு ஸமஸ்கரிப்பதென்[று](று) மீளவும் போகவிடடருளினா . .

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம. ஜீயர் திருவடிகளே சரணம. ஸ்ரீமநநருஸிம்ம குரவேநம:.

திருமலைமாடபூசி அப்புராமாநுஜ கரக்ருதமபராதம் க்ஷந்துமர் ஹந்(தி) . . . ஸம்பூர்ணம.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச்சேர்ந்தது. இதில், இராமாநுஜர்முதலான ஆசார்யர்கள், தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு ஞானம பக்தி வைராக்கியம் முதலியவை விருத்தியடையும்பொருட்டு ஒவ்வொரு ஸமயங்களில் சொல்லிய சிறந்த வார்த்தைகளும், அவற்றின் ஆழ்ந்த பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன. இந்தப் பிரதியின் முதலில் எழுபத்தைந்து ஏடுகளில்லை. 76-வது ஏடு பாதி முறிந்துள்ளது. மற்றை ஏடுகளும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 47.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 292. Lines, 8-9 to a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1910-11 from Gōpālasāmi Ayyangār of Mannargudi.

ஸர்வார்த்தஸாரபூஷணம்.

SARVĀRTHASĀRABHŪṢAṆAM.

A treatise in two parts dealing with the divine supremacy of visṇu and with His characteristic qualities and incarnations

and also with the greatness of the work called Tiruvāymoḻi. By Sirukarumbūr Paraśurāman; also known as Parāṅkuśadāsar. The first part is complete in this Ms.

Beginning:

பச்சைமாமலை * * * அரங்கமாநகருளானே.

* * * * * *

இந்த ஸ[ற்](ர்)வா[ற்](ர்த்)த ஸாரபூஷணத்தை(த்) திருவல்லிக்கேணியிலும், திருக்கசசிநகரில் பெருமாளகோவிலிலும் எழுநதருளியிருக்கிற உபயவேதாந்தப்ர(ர்க)ளாகிய சுவாமிகள் கடாக்ஷித்து, அதில வித்துவான் வங்கிபுரம் வேங்[கி](க)டாசாரியர் சாத்தின பாட்டு உரு. பாயிரம்.

பூமாது வாழ்மார்ப னடியார்கு ழாங்களிப்
புவிதனிலு கநது காண்க[ப்]
புனிதமா மிகுகுருப ரம்பரையை யனைவரும்
போதவே யெளிதி லறிய(த்)
தேமாலை சூழ்கின்ற சிறுகரும் பூரெனுந்
திருப்பதியின் மேவி வளர்வோன்
சீர்பெறும யோத்தியிலி ராமகோத் திரமதிற்
றிங்களை னவந்து தித்தோன்
காமாதி யரிவ[ற்](ர்க்)க முக்குறும் பனைவகளை(க்)
கடந்தகலி யாண நிதியாங்
கச்சிக்க டாம்பிவே தாந்ததே சிக[ன்](ன்)னிய
கருணைக்கு கநத பாத்[தி]ரன்
பாமாலை யன்றிதிரு வாசகப் பத்துமெண்
ணாயிரப் படிய தாகப்
பகர்வித்த னன்பரசு ராமனு கியபராங்
குசதாச பாக வதனே. (க)

* * * * * *

ஸ[ற்](ர்)வார்த்த ஸாரபூஷணத்தில் பூர்வபாகத்துக்கும் உத்[தி](த)ரபாகத்துக்கும் வி[ப](வ)ரமான அட்டவணை.

முதலாவது பரத்துவ நி[றா](ரூ)பண மக[ா]த்துவமும், இரண்டாவது அஷ்டாங்கயோக க[ற்](ர்)மமும், மூன்றாவது க்ஷீராப்தி மதனம்பொருட்டு(க்) கூர்யாவதார மகாத்துமியமும், நாலாவது க்ஷீராப்தி மதனத்தில் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி அவதாரமும்,

* * * * * *

மேலெழுதிய ஸூ[ற்](ர்)வார்த்தத்துக்குப் பி[ற](ர)மாணம் மகாநா[ரு](ரா)யண உபநிஷத்திலேயும், லக்ஷ்மீதாபி [வு](யு)பநி

ஷத்திலேயும், பாகவதத்திலேயும், வராகபுராணத்திலேயும், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திலேயும், பாதமோத்தரத்திலேயும, விஷ்ணு புராணத்திலேயும, மகாபாரதத்திலேயும், யோகயாக்கியவல்க [க]த்திலேயும், இன்னம் அநேக பிரமாணங்களாலேயும் காண லாம்.

பூ[ற்](ர்)வா[ற்](ர்த்)தம்.

ஸ்ரீயபதியான ஸ்ரீம[ன்னு](ந்நா)ராயணன் [சு](ஸ்)வ யம்பரப்பி[ற்](ர்) மமாயும் * * * * வாசு தேவன் பி[ற](ர)ம்மாவை(ச்) சி[று](ரு)ஷ்[ட்]டித்து * * * * அஷ்டா[தி](த)சபுராணங்களையும் வெளி யிட்டு * * * * த[ற்](ர்) மா[ற்](ர்)த்த காமமோக்ஷமா[ற்](ர்க்)கமும் தானே அநுஷ்டித்துக் காட்டின [த்]தில் அறிவுள்ள பெரியோர்கள் * * துவாபரயுகத் திலுங் க(ை)டத்தேறினார்கள்.

End:

நாதமுனிகள் ஆழ்வாருக்கு [யி](இ)ச்[சே](செய்)தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் நீ வீரநாராயணபுரத்துக்குப் போய்ப் பிரபந்தங்களை(ச்) சமதமாதிகுணங்களையுடைய ஸ்ரீ[வ யி](வை)ஷ்ணவர்களுக்கு அத்தியயனமபண்[ணிவிய்](ணுவி)யு மென்று சாதித்து விடைகொடுத்தருளினர். ஸ்ரீமந்நாதமுனி களுக்கு விடைகொடுத்தருளும்போது ஆழ்வார் திருவாய்மொழி யில் ஸாரார்த்த ஸங்கிரகம் சாதிகக்த்[து](தொ)டங்கினார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

Colophon:

[யி](இ)ந்த ஸ்ரீகோசமாகிய ஸர்வார்த்தஸாரஸங்கிரக விளக்கத்தில் பூர்வபாகம் எம்பெருமானுடைய கலியாண குணங் களும், பக்[த்](தி) நிஷ்டையும் [யே](ஏ)றியருளப்பண்[ணி] (ணு)வித்து முடிந்தது உத்[தி](த)ரபாகம் தொடர்ந்து ஆழ்வா ராதிகள் மகத்துவமும், பூர்[வ]வாசாரிய[ா]ர்களுடைய குணா நுபவமும், பிரப[க்]த்திநிஷ்டையும் [து](தொ) டர்ந்து [யி](இ)துக்கு [யி](இ)ரண்டாம் ஸ்ரீகோசத்தில் மணவாளமாமுனி பரியந்[திர](த)ம் சில ரகஸ்யங்களும் ஏறிய[று](ரு)ளப் பண் ணியிருக்குது. [யி](இ)ந்த முதலாகிய ஸ்ரீகோசம் ஸேவிக் கி[ர](ற)வர்கள் தப்பாமல் [யி](இ)ரண்டாம ஸ்ரீகோசமும் சே விக்கவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவமதத்தைச்சார்ந்தது. இது பூர்வார்த்தம் உத்தரார்த்தம் என்ற இரண்டு பெரும்பிரிவுகளை உடையது. பூர்வார்த்தத்தில், திருமாலுக்குப்பரத்வமும், பாஷண்டாதி மதகண்டனமும், விஷ்ணுவினுடைய ஷாட்குண்ய பரிபூர்த்தியும், ராமாதியவதார மகிமையும், கிருஷ்ணவதாரத்தில் அர்ச்சுனற்குக் கீதையை யுபதேசித்துச் சரமசுலோகத்தால் அவனது சோகத்தைப்போக்கியவிதமும், விஷ்ணுவின் ஆராதனக்கிரமமுதலியனவும், திருமாலே திருக்குருகூரில் சடகோபராக அவதரித்து வேதப்பொருளைத் திருவாயமொழியாக வெளியிட்டார் என்னும் விஷயமும், உத்தரார்த்தத்தில் ஆழ்வாராசார்யர்களுடைய மகிமையும், பிரபத்திநிஷ்டை முதலான விஷயங்களும் பரக்கக்கூறப்பட்டுள்ளன. இது வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் பூர்வார்த்தம்மட்டுமே இருக்கிறது. நூலாசிரியர் சிறுகரும்பூர் பராசுராமன் என்னும் மறுபெயருள்ள பராங்குசதாஸரென்பவர்.

R. No. 48.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 20. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(a) ஸ்ரீவசனபூஷணார்த்தவிசாரம்.

ŚRĪVACANABHŪṢAṆĀRTHAVICĀRAM.

Foll. 1*a*—11*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) ஶ்வபசஶ்லோகார்த்த விவரணம்.

ŚVAPACAŚLŌKĀRTHAVIVARAṆAM.

Foll. 12*a*—20*a*.

This is a vindication of the view that those who realise their true relationship to God and His devotees are superior to those born in the highest caste; and establishes it by commenting on a stanza beginning with 'Śvapaca' which occurs in the Śri-Bhāgavata.

Complete.

Beginning :

பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானு லிரண்டுமொக்குமோவென்கிற ப்ரஶ்னவாக்யத்தின் தாத்பர்யமறியாதார்,மேலொவ்வாதென்று தொடங்கி, ஆகையால் உத்கிருஷ்டஜன்மமே ஶ்ரேஷ்டமென்னு மளவாக உண்டான ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு நிர்வகித்துப் போரு மர்த்தங்களாவன :—

கீழ்வாக்கியத்தின் அவதாரிகையில் உத்கிருஷ்டாபகிருஷ்டவர்ணங்களிருவர்க்கும் பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானுல் பாகவதத்வ வாக்கியமன்றோ உள்ளது.

End :

பகவத்பாகவதாசார்யசேஷபூதோஹம் என்கிற ஜ்ஞாநம் பி[ர](ற)ந்தவாரே[ர](ற) தச்சேஷதவரூபமான தாழ்(ச்)சி ஜன்மசித்தமாய் அநர்ஹமாயிருக்கையாலே நைச்யபாவனையாகிற தோஷமில்லாமையாலு(ம்) துஷ்டஜன்மமான பிராமண்யத்தைக்காட்டில் நிர்த்தோஷமான ஜ்ஞாநஜன்மமே ஶ்ரேஷ்டமென்று பொருள்.

* * * * * *

இச்சாபரபர்யாயமானபோது அகாராந்தம் பிரஸித்தமென்கிறதும் உக்தவியயா இச்சாவிசேஷரூபாசயவாசகத்வத்தைப்பற்ற வித்தனை. ஆஶய இதந ஆஶயவாசகஞ் ஸாந்தத்துக்கு வ்ருத்யொபதொஷத்வம். ந கஸ்மைசித் ஸாவுஃ.

(கு-பு.)—

இது, 'ஶூத்ரம் வைஷ்ணவம் ஹீநம் வ்யாஸேந ஜாயிகஃ | விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்து யதிஶ்ச ஶ்வபசாத்மகஃ || என்னும் ஸ்ரீஸாமவத ஶ்லோகத்தின்பொருள் இன்னதெனப் பலகாரணங்கொண்டு நிர்த்தாரணம்செய்வது. சரீரஸம்பந்தமான உயர்வினும் ஞானஸம்பந்தமானஉயர்வே சிறந்ததென்று கூறுவது. மணிப்ரவாளநடையில் அமைந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 49.

Palm-leaf. 17 × $1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 56. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) முமுக்ஷுப்படி.

MUMUKṢUPPAḌI.

Foll. 1*a*—11*a*.

This is a commentary by Pillailōkācārya, son of Kṛsnapāda, on the three Rahasyas *viz*, (1) Mūlamantra or the eight-syllabled Mantra addressed to Nārāyana, (2) Dvaya consisting of two sentences addressed to Nārāyana and Laksmī, and (3) Carama-ślōka which forms the 66th stanza of the 18th Adhyāya of the Bhagavadgītā. They are intended to teach the doctrine of Prapatti or self-surrender to God. This author has written 17 other works on this same subject.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ||
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||
ஶுக்தி நாயஸமாஸம்ஸாரம் * * * *
* * * * ப்ரணதோஸ்மி நித்யஶ:.
லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே |
ஸம்ஸாரபோகி(ஸந்த)ஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ||

முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று. அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம். திருமந்த்ர[ற்றி](த்தி)னுடைய சீர்மைக்குப்போரும்படி ப்ரேமத்தோடேபேணி அநுஸந்திக்க வேணும். மந்த்ர[ற்றி](த்தி)லும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது. * * * * *
* * * * * *

End:

'ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசிவிஶ்வாஸங்களுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நசித்தலொழியநடுவுநிலை

யில்லை' என்று பட்டர்க்கு எம்பார் அருளிச்செய்தவார்த்தை. வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம் ஆம[ற்றி](த்தி)ல் போஜனம்போலே. 'விஷ்ணுசித்தர் கேட்டிருப்பர்' என்கிற படியே அதிகாரிகள் நி(ய)தர். 'வார்த்தையறிபவர்' என்கிற பாட்டும், 'அத்தனகி' என்கிறபாட்டும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவமதத்தைச்சார்ந்தது. இது பிள்ளைலோகாசார்யரால் இயற்றப்பட்ட பதினெட்டு ரகஸ்யங்களுள் முதலது. திருமந்திரம், த்வயம், சரமஸ்லோகம் ஆகிய இவற்றின் பொருளை நன்குவிளக்குவது. இது, திருமந்த்ரப்ரகரணமென்றும், த்வயப்ரகரணமென்றும், சரமஸ்லோகப்ரகரணமென்றும் மூன்று பிரிவினையுடையது. இநநூல் ரஹஸ்யத்ரயமென்றும் வழங்கப்படும்.

இதனோடுசேர்நத மற்றைப்பதினேழு ரகஸ்யங்களாவன :-

(1) தத்வத்ரயம்.
(2) அர்த்தபஞ்சகம்.
(3) ஸ்ரீவசனபூஷணம்.
(4) அர்ச்சிராதி.
(5) ப்ரமேயசேகரம்.
(6) ப்ரபந்நபரித்ராணம்.
(7) ஸாரஸங்க்ரஹம்.
(8) ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்.
(9) நவரத்நமாலை.
(10) நவவிதஸம்பந்தம்.
(11) யாதிருச்சிகப்படி.
(12) பரந்தபடி.
(13) ஸ்ரிய:பதிப்படி.
(14) தத்வசேகரம்.
(15) தனித்வயம்.
(16) தனிசரமம்.
(17) தனிப்ரணவம.

(*b*) தத்வத்ரயம்.

TATVATRAYAM.

Foll. 11*a*—19*b*.

This is one of the 18 works known as the Rahasyas of Pillailōkācāryar and deals with the characteristics of the three fundamental entities, *viz.*, soul, matter and God.

in 3 sections.

Complete.

Beginning:

லொகாசாய—ாய * * * ஜீவஜீவாதவெ நமஃ.

* * * * * *

முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரய ஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும். தத்வத்ரயமாவது; சித்தும் அசித்தும் ஈசுவரனும். சி[ற்றெ](த்தெ)ன்கிறது ஆத்மாவை; ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே தேஹேந்திரியமநஃப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய் ஆநந்தரூபமாய் நித்யமாய் அணுவாய் அவ்யக்தமாய் அசிந்த்யமாய் நிரவயவமாய் நிர்விகாரமாய் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய் ஈசுவரனுக்கு நியாம்யமாய் தார்யமாய் சேஷமாயிருக்கும்.

End:

ருசிஜநகத்வமும் சுபாசரயத்வமும் அசேஷலோக சரண்யத்வமும் அநுபாவ்யத்வமும் எல்லாம் அர்சசாவதாரத்திலே பரிபூர்ணம். ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாருடிக்கொண்டு, அஜ்ஞரைப்போலேயும் அசக்தரைப்போலேயும் அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தே அபாரகாருண்யபரவசனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிள்ளைலோகாசார்யரியற்றிய பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களில் இரண்டாவது. சித், அசித், ஈசுவரன் என்னும் மூன்று தத்துவங்களின் தன்மை இன்னதெனத் தெளிவாக விளக்குவது. இது மூன்று பிரிவினையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமிருக்கிறது.

(c) ஸ்ரீவசனபூஷணம்.

ŚRĪVACANABHŪṢAṆAM.

Foll. 20a—37b.

This is another work by the same author, wherein the chief features of the doctrine of Prapatti in all its bearings are explained. A detailed account of the subjects treated in it are given in the Taniyan stanzas extracted below.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீவசனபூஷணம்.

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

*　　*　　*　　*

திருமா மகள்தன் சீரரு ளேற்றமும்
திருமால் திருவடி சேர்வழி நன்மையும்
அவ்வழி யொழிந்தன வ[னற்றி](னைத்தி)ன் புன்மையும்
மெய்வழி யொன்றிய மிக்கோர் பெருமையும்
ஆரணம் வல்லவ ரமருநன் னெறியையும்
நாரணன் றருள்தரு நற்குரு நீதியும்
சோதி வானருள் தூயமா குருவின்
பாத மாமலர் பணிபவர் தன்மையும்
தீதில் வானவர் தேவ னுயிர்களை
ஏது மின்றி யெடுக்கும் படியையும்
மன்னிய வின்பமு மாகதி யுங்குரு
என்று நிலைபெறு மின்பொரு டன்னையும்
அசைவிலா வேத மதனு ளனைத்தையும்
வசன பூஷண வழியா லருளிய
மறையவர் சிகாமணி வண்புகழ் முடும்பை
இறையவ னெங்கோ னேருல காரியன்
தேன்மலர்ச் சேவடி சிந்தை செய்பவர்
மானிலத் தின்பம தெய்திவாழ் பவரே.

பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.

முதல் பிரகரணம்.

வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்மிருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே. ஸ்மிருதியாலே பூர்வபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது. மற்றையிரண்டாலும் உத்தரபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது. இவையிரண்டிலும்வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் பிரபலம். அத்தாலே அது முற்பட்டது. இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தால் சிறையிருந்தவள் ஏற்றம் சொல்லுகிறது. மகாபாரதத்தால் தூதுபோனவன் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது.

End:

ஆசார்யாபிமானந்தான், ப்ரபத்திபோலே உபாயாந்தரங்களுக்கு அங்கமுமாய் ஸ்வதந்த்ரமுமாயிருக்கும். பக்தியில் அசக்தனுக்கு ப்ரபத்தி; ப்ரபத்தியில் அசக்தனுக்கு இது. இது ப்ரதமம் ஸ்வரூபத்தைப் பலவிதமாக்கும்; பின்பு புஷ்பிதமாக்கும்; அநந்தரம பலபாயநதமாக்கும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம꞉. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் பிள்ளைலோகாசார்யரியற்றிய பதினெட்டு ரஹஸ்யஙகளில் ஒன்றே. இதில் கூறப்படும் விஷயங்கள் இன்னவை என்பது "திருமாமகள் தன் சீரருளேற்றமும்" என்னும் பாடலில் விளங்கும. இப்ரபநதத்துக்கு மணவாளமாமுனி முதலான பூர்வாசார்யர்கள விரிவுரையியற்றியுள்ளனர். இந்நூல், தென்கலை வைஷ்ணவர்களால மிக்க மதிப்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்படும். இது, ஆறு பிரகரணங்களாகவும், ஒன்பது பிரகரணங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உபதேசரத்தினமாலையென்னும் நூலில் இந்நூற்கு உள்ள பெருமை நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(d) அர்த்தபஞ்சகம்.

ARTHAPAÑCAKAM.

Foll. 38*a*—42*b*.

The doctrines of Śrī-Vaisṇavism are explained here under five different heads *viz.*, nature of the self, nature of God, nature of the goal to be reached, nature of the means to be adopted therefor, and the nature of the things opposed to them. By the same author as of the last.

Complete.

Beginning:

ஶ்ரோகாவாயு—ோ ।। * * * * ஜீவஜீவாதவெ நமः.

வாழியுல காசிரியன் வாழியவன் மன்னுகுலம்
வாழி முடும்பையென்னு மாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்ப மல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந் திருக்கு மிருப்பு.

ஸம்ஸாரியான சேதன(னு)க்குத் தத்வஜ்ஞானம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கும்போது அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானம் உண்டாகவேணும். அர்த்தபஞ்சகமாவது: ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த-ஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களை உள்ளபடியறிகை. இவற்றில் ஒரோருவிஷயந்தான் அஞ்சுபடிப் பட்டிருக்கும. ஸ்வஸ்வரூபமென்கிறது ஆத்மஸ்வரூபத்தை. ஆத்மஸ்வரூபந்தான் நித்யர் முக்தர் பத்தர் கேவலர் முமுக்ஷுக்களென்றைந்து.

End.

உத்தேஶ்யவிஷய[ற்றி](த்தி)ல் கௌரவமும், [வு](உ)பகாரவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் உத்தாரகப்ரதிபத்தியும் அநுவர்த்திக்கையும் (வேணும்). [யி](இ)ப்படி ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களோடே கூடி வர்த்திக்குமவன், ஈஶ்வரனுக்குப் பிராட்டிமாரிலும் நித்யஸூரிகளிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதவிஷயமாகக் கடவன்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீரங்கம் ஹமமபாவெ நமஃ.

(கு-பு.)—

இதுவும் அஷ்டாதசரஹஸ்யங்களில் ஒன்றே. இதில் ஜீவாத்மாவின் தன்மையும், பரமாத்மாவின் தன்மையும், புருஷார்த்தங்களின் தன்மையும் அவற்றின் வகையும், பரமாத்மாவை அடையும் உபாயமும், அதற்கு விரோதிகளும் ஆகிய இவை விவரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

(e) அர்ச்சிராதி.

ARCCIRĀDI.

Foll. 43a—56b.

This is another of the 18 works of the same author as of the last. Here the various stages of devlopment to be reached by a person attaining salvation through the grace of God are well explained.

Complete.

Beginning.

ஔகவாயநாய . . . . . . ஜீவஜீவாதவெ நமஃ.

ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேசுவரனுக்கு விபூதித்வயமும் சேஷமாயிருக்கும். அதில் போகவிபூதியிலுள்ளார் "ஒண்டொடியாள்

திருமக்ளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" என்கிறபடியே அவனுடைய செங்கோலே ஏகாதபத்ரமாக நடக்கும்படி அவனுடைய அபிமான[ற்றி](த்தி)லே அந்தர்ப்பவித்துப் போருவர்கள். லீலா விபூதியிலுள்ளார் அவர்களைப்போலே சந்தாநுவ்ருத்திகளன்றிக்கே ஸங்கல்பாநுவியாயிகளாய் "நமெ உதெ்வ வாஜிநஃ" என்கிறதுக்கு எதிராக "நநமேயம்" ஸாஹங்காரோஹம் என்கிறபடியே மனையடைவே "யானே என்றனதே" யென்று * * *

End·

அஸ்தாநே ரக்ஷாவ்யஸநிகளான நித்யஸூரிகளோடே கூடச் சூழ்ந்திருந்து மங்களாஸாஸனம்பண்ணி "சூழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ள[ற்றி](த்தி)ன்புற்றிருந்து" என்கிறபடியே அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்நஸர்வாவயவனாய்க் கொண்டு யாவத்காலமிருக்கும்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ. பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ மஹாகுரவெ நமஃ.

(கு-பு.)—

இதுவும் பதினெட்டு ரஹஸ்யங்களுள் ஒன்று. இதில், நிர்ஹேதுகமான பகவத்கடாக்ஷத்தாலே இந்த சேதனன் நன்னடைக்கையுடையனாய் மோக்ஷமடையவிரும்பி ராகத்வேஷாதிகள் நீங்கி, சாந்திமுதலிய குணங்களுடையனாய், அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே மோக்ஷம் அடைவன் என்னும் விஷயம் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நான்கு ப்ரகரணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

R. No. **50.**

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 14. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-11.

(*a*) உபதேசரத்தினமாலை·

UPADĒŚARATTINAMĀLAI.

Foll. 1*a*—3*b*.

Same work as the one described under R. No. 10(*a*) *ante*. Contains stanzas 1 to 39.

[illegible] என்[று](று)ம், நான்முகனை [மு](மூ)ழ்த்த [நில](நீருல)கெல்லாம படையென்று முதல் படைத்தாயென்[று](று)ம், முதல்[த்]தனிவித்தேயோ, உலகம் படைத்தவன், உலகுக்கோர் தனியப்பன் என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரண பூதனாய், [illegible] என்[று](று)ம், [illegible] என்[று](று)ம், உலகையொருங்காக வளிப்பாய்

End :

[illegible] [யெ](எ)ன்[னி](றி)ரே[ர](ற)[ரே] [illegible]. இங்கு உபதிச்யமானாகாரத்தாலே [illegible] இத்யாதிகளில் சொல்லுகி[ர](ற)படியே [illegible]சார்யத்வபூர்த்தியும், ரஹஸ்யத்ரயத்திலும மந்த்ரரத்நத்திலுடைய [illegible] [illegible]மும் [illegible]க்கி[ரு](று)து.

அய்யன் திருவடிகளே சரணம். * * *

* * * * * *

அர்ச்சிராதிகதி பூர்வக ப்ரம்மப்ராப்தி சொல்லுகையாலே தத்க்ரதுநயாயத்தாலே . . . . .

(கு-பு.)—

இது, பட்டர் வடமொழியிலியற்றிய அஷ்டசுலோகி என்னும் நூலின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் அநந்தாழ்வார் வம்சஸ்தராகிய ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் என்பவர். இதில் முதலேந்து சுலோகங்களின் உரை பூர்ணமாயும் ஆறுவது சுலோகத்தின் உரையிற் சிறிதுபாகமும் உள்ளன.

R. No. 58.

Palm-leaf. $19\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 100. Lines, 5 to a page. Telugu. Injured.

Presented by T. Ramanuja Rao of Triplicane in 1910-1911.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 237-வது நம்பர் பிரதியி னின்றும் காபிசெய்யப்பட்ட பிரதி. இதில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது.

(b) உலகந்தாதி.

ULAKANTĀDI.

Foll. 16a.—24b.

Restored in 1911-12 from the MS. described under No. 239 of the D. C. T. Mss. Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 239-வது நம்பர் பிரதியி னின்றும் காபிசெய்யப்பட்டது. முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூ லின் இடையில் அரிச்சந்திரபுராணச்செய்யுள் நான்கு எழுதப் பட்டுள்ளன.

(c) கந்தரலங்காரம்.

KANDARALAṄKĀRAM.

Foll. 25a—41a.

A hymn of praise and prayer addressed to God Subrahmaṇya, worshipped in the various shrines of Southern India; by Aruṇa-girinādar, the author of Tiruppukal̲.

Complete in 101 stanzas.

Beginning:

அடலருணைத் திருக்கோபுர...வாசலுக்கு
வடவருகிற்சென்று கண்டுகொண்டேன் வருவார்தலையிற்
றடபட நடப்பொடுகுட் டொடுசர்க்கரை முக்கியகை
கடகட கும்பக்களிறறுக் கிளையகளிற் றினையே.

* * *

மைவருங்கண்டத்தர் மைந்தா கந்தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந்தொண்டன்றி மற்றறியேன் கற்றகல்வியும்போய்ப்
பைவருங் கொழும்பதியுங் கதறப்பழகி நின்றங்
கைவருங் கைவிட்டு மெய்விடும்போ துன்னடைக்கலமே. (ரு)

போதபா ணிசர் மௌனர் மனு[ம](பி)ருகு
புகழ்[ச்]சகுன ரங்கிரன்கா சிபன்காங்கை யாரும்
ஓதியநா ரதர்முதலீ ரொன்ப[து](தின்)மர் கூடி
[வு](யு)ரைசெய்த[ஞ](நா)லிலக்கத் [தன்](தைம்)பதினுயிர
நீதிபெறு சோதிடத தில் தெரிந்தெடுத்த வுண்மை [மாம்
நிறைந்தபொருள் தனைக்கருத்தில் நினைந்து(மிகத்) தானே. (ச)

தான[சி](ச)ப தபசீல லோகி[க](த)கோத் திரத்தின்
தமிழ்வதிட்டை குடிமேவுஞ் சாமசமுத் திரமா
மானபரன் திருமலை(யை)யங் கார்துளப மேவும்
மறைமுனியா ராவமுதின் வரமெனு நாரணையன்
தேனுலவும் பொழில்வேத னதிபன்பிரமா நந்தன்
திருவருள்பெ[த்திரு](ற் றிடு)ஞ்சிதா நநதசிவ யோகி
ஞானபரன் தருவேதன் கீழ்[மாகுதா](முத்தூ)ர் மேவும்
நாரணைய ரிவர்மூவர் நவின்றவட மொழியும். (ரு)

மொழிசுருதி யாகமசா த்திரங்கள்சோ திடதின்
முறைகணித பலமாக முழுதுங்கா வியமு
மொழியாத சமயசாத் திரத[ற்](ர்க்)க விதியு
முணருமத்தி யார்ச்சு [த]னவே தியனுரைத்த பொருளும்
பழியாத வடிபாக சாத[க்]கதீ பிகையும்
பயில[ரு]ட்ட நவநீதம் பகர்[ஞ](நா)த [கித](சிக)மும்
அழியாத வட்டவயி சுவரியவிதிப் படியே
வலங்கார சாதகத்தி னடைவு(மிக) வோர்ந்தே. (சு)

ஓராருஞ் சார(ா)வ[ழி](ளி) பராசரிய மூவ
ருயர்சந்தா ன[த்]தீபி கைபி[றா](ருகச்)சா தகமுஞ்
சீராருஞ் சர்வார்த்தம் (பெறு)சிந்தா மணி(யும்)
செப்பியகே [ரி](ர)ள(ஞ்)செம்பு [ஞ](நா)தமுதற்
[தெ](றெ)ரிந்தே
பேராரும் பாவ[க]ங்க டொறும்பலனைப் பி[றி](ரி)த்து(ப்)
பிறைகதிர்[ச்]செவ் வாய்புந்தி பிருகுசனி யரசன்
கூராரும் வாளெயிற்றோன் முதலோரைத் தொழுதே
கூறுகின்றே னவரருளைக் கொண்டு(மிகத்) தானே (எ)

கொண்டுதமிழ் சாதகத்தி னலங்கார மெனப்பேர்
குறித்தரிட்டஞ் சுப[ரு](ரா)ச யோகந்தானு

துன்முகி ௵ கார்த்திகை மீ ௨௰அ ௨ ஆதிவாரம் திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் பா[ற்](ர்க்)கவபுராணம் எழுத ஆரம்பித்தது.

முருகர் கிருபை உண்டாகவும்.
பா[ற்](ர்க்)கவபுராணம்-பாயிரம்.

அகரமென வறிவாகி யுலக மெங்கு
மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்க டம்மாற்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப்
பல்வேறு திருமேனி தரித்துக்கொண்டு
புகரில்பொரு ளுண்கிளையு மிடர்தீர்ந் தெய்தப்
போற்றுநருக் கருட்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு
நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு
நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

* * * * *
* * * * *

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி
வாயனருண் மெ(ய்)ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரன்றன்
கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பா(ற்)றயிர் தேன்
கழை நீராழி கடைந் துலகிற்செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகர்மான் மிய
விரத மினிப்ப மாதோ. (௰க)

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவர்குல சிகாமணியாம் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளல்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழான்
வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகன்மான் மியத்தை
எல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தான்
இருநதுறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே. (௨௰)

அடுத்த விக்கதை பிரசன்ன விநாயக னருளால்
தொடுத்த லாலவ னுடைனுந் தொண்டைநாட் டினையும்

tion) in attaining salvation. The author of the work seemes to be Sundaradēsikar, son of Varadāryar.

Incomplete.

Beginning.

ஸாரார்த்தாவளி.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

வரதார்யமஹாசார்யம் வந்தே ஸதநுகம்பயா ।
ஜ்ஞாநபக்த்யாதிஜமயம் வதந்தம் ஸாரமாதராத் ।

ஸ்ரீவசநபூஷணாதி ப்ரபந்தங்கள் உள்ளபடியே லப்த்திருக்கிற மஹாத்மாக்களுக்கு அறியவேண்டும் ரஹஸ்யமேதென்னில் :—

'வதிம் விஷ்ணுர்ஜகத்வ்யாபி ஸர்வதம் ப்ரியஹித்யேகம்'
என்றும்,

'ஜ்ஞாநம் ஸர்வம் ஸ்ரீம் ஸ்வாமீ ஸ்வாவதீ ஸாஸ்வதா' என்றும், * * * *

ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸாகரத்திலே மக்நரான சேதநரைப் பார்த்து ஸஜாதீயரான நாதயாமுநபெரியநம்பியதிராஜராமாநுஜஜீயர் முதலானவர்கள் நிஜவ்யாபாரமாகிற ஜ்ஞாந ஸ்ரீவிக்ரஹத்தைத் தரித்து, கேவலம் மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாய், ஸர்வோபாயமாயிருக்கிற எம்பெருமானுரைக் காட்டிக் [கு](கொ)டுத்த ஸிஷ்டாசார்யஸ்ரீகாரநிஷ்டர்களாலே

End

'ஸ்ரீதேவி ஸ்ரீ நாமிதயம் நஷ்ட ஸ்ராக்தி ஸாரம . . . விஷ்ட ஸம்ஸய ஸாஷ்டாங்கித்தம் ந காரமேயம்' என்றும் வசநங்களுண்டாகையாலே வேதம். . . . . . .

(கு-பு)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. ஜ்ஞாநம பக்தி முதலியவற்றின் ஸாரமான பயன் இன்னதென எடுத்துக்காட்டுவது. மணிப்ரவாள நடையினது. இதில் வடமொழிசுலோகங்களிற்பல மேற்கோளகளாக இடையிடையே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் வரதாசார்யரென்பவருடைய குமாரர் சுந்தராசார்யரெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல முற்றுமில்லை.

மாக்கள் உத்தமஜன்மம். ஸ்வர்க்கஸாதநபரர் மத்யமஜன்மம். தேகயாத்ராபரர் அதமஜன்மம். * * *
உன்னையறிய எல்லாமறியலாய. உன்னைமறக்க எல்லாம்மறக்கும். பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு)—

இது வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. திருமந்திரத்தின் பொருளை விளங்கக்கூறுவது. இந்நூற்பெயர் இன்னதெனத் துணியககூடவில்லை. இந்தப் பிரதியின் மேலேட்டில் அருளிச்செயல்ரஹஸ்யமெனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதுவே பெயர் என இங்குக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் பரமரஹஸ்யம்.

TIRUKKURUKAIPPIRĀNPIḶḶĀN PARAMARAHASYAM.

Foll. 7a—45b.

This contains the meaning of the Mūlamantra and Dvaya as taught by Tirukkurukaippirānpiḷḷān to Piḷḷairājamahēndirapperumāḷaraiyar.

Complete.

Beginning .

பிள்ளை ராஜமகேந்திரப் பெருமாளரையர்(க்)கு(த்) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் பணித்த பரமரஹஸ்யம்.

மந்திரத்தொன்றுணர்த்தி யுரையீர் : மந்திரம்-பிரணவம்; ஒன்றுணர்த்துகையாவது, மத்யமபதத்தை அறிவிக்கை ; தானியத்தைக்காசாக்கி(க்) காசைப்பொன்னாக்கி(ப்) பொன்னை விலையில்லாரத்நமாக்கி, அந்த ரத்நத்தை நாக்கிலேயிட்டு வைப்பாரைப்போலே வரணத்தை அநுஸந்திக்கை. வேதமாகிற திருஷ்டிக்குக் கருவிழிபோலே பிரணவம். கருவிழியாகிற பிரணவத்துக்குக் கருமணி மத்யமபதம்.

End :

இந்த நமஸ்ஸு வ்யாவ்ருத்திலே களையறுக்[கு](கி)றது. ஸ்ரீமானை நார(ா)யணனுடைய சே[ற்றி](ர்தி)யிலே அழகிய

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 20-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் 3, 6, 11, 12 தொகுதிகள் தவிர மற்றைதொகுதிகள் முற்றும் உள்ளன. 2-வதில் 24 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடும், 7-வதில் 6-வது ஏடும், 9-வதில் 6-வது ஏடும், 10-வதில் 3, 4, 11 ஏடுகளும் இல்லை. 83-வது ஏடு பாதி முறிந்துள்ளது. ஏடுகள் சில சிதைந்துள்ளன. இந்நூல் முடிந்தபின்னர் இறுதி யிரண்டு ஏடுகளில் சில நீதிவாக்கியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. **108.**

Palm-leaf. $13\frac{1}{8}$ × $1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 127. Lines, 7-8 to page. Tamil. Slightly injured.

Presented by Mr. R. Narasimhācāriyar of Mysore in 1912—13.

தொன்னூல்விளக்கம், பொழிப்புரையுடன்.

TONNŪLVIḶAKKAM WITH MEANING.

Same work as the one described under No. 58 of the D. C. T. MSS. Vol. I.

Contains the chapter on prosody.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 58-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் இந்தப் பிரதியில் யாப்பதிகாரம்மட்டுமே இருக்கிறது. 202-வது சூத்திரம் பொழிப்புரையுடன் இரண்டுதரம எழுதப்பட்டுள்ளது.

R. No. **109.**

Palm-leaf. $16\frac{5}{8}$ × $1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 107. Lines, 7 to a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1912-13 through Śēsasāyi Aiyangār of Koṭṭaiyūr, near Kumbakonam.